

บทที่ 3

สภาพปัญหาการตั้งครรภ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคล ในครอบครัวเดียวกันและกฎหมายทำแท้งของต่างประเทศ

ในบทนี้จะกล่าวถึงสภาพปัญหาจากการตั้งครรภ์ที่เกิดจากความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็นปัญหาทางพันธุกรรม ปัญหาทางครอบครัว ปัญหาทางสังคม ปัญหาทางศีลธรรม และกฎหมายทำแท้งของต่างประเทศทั้งในระบบคอมมอนลอว์และระบบซีวิลลอว์ว่ามีการบัญญัติกฎหมายในเรื่องดังกล่าวอย่างไร ซึ่งจะได้ทำการศึกษาในรายละเอียดต่อไป

3.1 ปัญหาทางพันธุกรรม

โดยปกติปัญหาโรคทางพันธุกรรม หรือโรคติดต่อทางพันธุกรรม เป็นโรคที่เกิดขึ้นโดยมิสาเหตุมาจากการถ่ายทอดพันธุกรรมของฝั่งพ่อและแม่ หากหน่วยพันธุกรรมของพ่อและแม่มีความผิดปกติแฝงอยู่ โดยความผิดปกติเหล่านี้เกิดขึ้นมาจากการผ่าเหล่าของหน่วยพันธุกรรมบรรพบุรุษทำให้หน่วยพันธุกรรมเปลี่ยนไปจากเดิมได้¹

ปัจจุบันมีโรคทางพันธุกรรมมีหลายโรค เช่น โรคเบาหวาน โรคทาลัสซีเมีย โรคปัญญาอ่อน ตลอดจนความพิการหลายอย่าง เช่น ปากแหว่งเพดานโหว่ เป็นต้น ซึ่งในที่นี้จะขอกล่าวถึงเพียงบางโรคเท่านั้น

3.1.1 โรคทาลัสซีเมีย (Thalassemia) เป็นความผิดปกติที่เกิดจากการสร้างสายโกลบินของฮีโมโกลบินมีจำนวนลดลงหรือหายไป ถ้าพ่อและแม่เป็นพาหะลูกมีโอกาสเกิดโรค 25% ในประเทศไทยหรือส่วนของโลกเขตอบอุ่น พบอุบัติการณ์การเกิดโรคนี้นี้สูงมากเชื่อว่าเกิดจากการที่ในอดีตผู้ที่เป็นพาหะมีความต้านทานต่อไข้ป่าสูงกว่า เพื่อป้องกันการเกิดซ้ำจึงควรให้มีความรู้และมีการตรวจกรองก่อนการตั้งครรภ์หรือก่อนแต่งงานแก่แม่ทุกคนในคนไทย

¹ โรคทางพันธุกรรม. (n.d.). สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2556, จาก

โรคทาลัสซีเมียมี 2 แบบคือ²

- 1) ภาวะเลือดจางเนื่องจากเม็ดเลือดแดงเรื่อรัง เป็นอาการของโรคทาลัสซีเมียส่วนใหญ่
- 2) ภาวะเลือดจางเนื่องจากเม็ดเลือดแดงแตก ปัจจุบันพบในโรคฮีโมโกลบินเอชจำนวนหนึ่งซึ่งอาการเลือดจาง เนื่องจากเม็ดเลือดแดงแตกเรื่อรังไม่ชัดเจน แต่เมื่อเป็นไข้หรือเป็นโรคติดเชื้อเกิดอาการเม็ดเลือดแดงแตกปัจจุบันอย่างรุนแรง

3.1.2 โรคฮีโมฟีเลีย เป็นโรคเลือดออกง่าย หยุดยาก ที่ถ่ายทอดทางพันธุกรรมมีอุบัติการณ์ 1 คนต่อประชากร 13,000-20,000 คน เป็นโรคเฉพาะเพศชายเท่านั้น การวินิจฉัยต้องอาศัยประวัติเลือดออกง่าย ส่วนร้อยละ 30 ของผู้ป่วยโรคฮีโมฟีเลียไม่มีประวัติครอบครัวเกิดจากการกลายพันธุ์ของยีนสร้างแฟกเตอร์ การวินิจฉัยโรคฮีโมฟีเลียแก่ทารกในครรภ์จะทำให้หญิงที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการมีบุตรเป็นโรคฮีโมฟีเลียชนิดรุนแรงมากและรุนแรงปานกลางเท่านั้น เนื่องจากโรคฮีโมฟีเลียเอและบี ถ่ายทอดโรคทางพันธุกรรมแบบ X-linked recessive หญิงที่มีพันธุกรรมโรคฮีโมฟีเลียจะถ่ายทอดโรคฮีโมฟีเลียไปให้แก่บุตรชายร้อยละ 50 และถ่ายทอดภาวะที่มีพันธุกรรมโรคฮีโมฟีเลียแฝงไปให้แก่บุตรสาวร้อยละ 50 โอกาสเสี่ยงจะมีเท่ากันทุกๆ การตั้งครรภ์ ดังนั้นจึงแนะนำให้หญิงที่มีพันธุกรรมโรคฮีโมฟีเลียแฝงมีบุตรสาว ซึ่งจะไม่ต้องแสดงอาการเลือดออกผิดปกติ³

3.1.3 โรคเบาหวาน⁴ เป็นโรคที่เกิดจากความผิดปกติของการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดทำให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงเกินกว่าที่ควรจะเป็นอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา

การป้องกันโรคพันธุกรรม เนื่องจากโรคทางพันธุกรรม ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้เนื่องจากจะติดตัวไปตลอดชีวิต ทำได้แต่เพียงบรรเทาอาการไม่ให้เกิดขึ้นมากเท่านั้น ดังนั้นการป้องกันโรคทางพันธุกรรมที่ดีที่สุด คือ ก่อนแต่งงาน รวมทั้งก่อนมีบุตร คู่สมรสควรตรวจร่างกาย กรองสภาพทางพันธุกรรมเสียก่อน เพื่อทราบระดับเสี่ยง อีกทั้งโรคทางพันธุกรรมบางโรคสามารถตรวจพบได้ในช่วงก่อนตั้งครรภ์ จึงเป็นทางหนึ่งที่จะช่วยให้ทารกที่จะเกิดมามีความเสี่ยงในการเป็นโรคทางพันธุกรรมน้อยลง⁵

แต่เนื่องจากยังไม่มีข้อมูลทางการแพทย์ที่ยืนยันแน่นอนชัดเจนว่าหากมีการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกันแล้วจะเป็นเหตุให้บุตรที่ออกมาจะมีความพิการดังที่ได้กล่าวข้างต้น

² ปารีชาติ พันธุ์พานิช. (2542). *เหตุทำแท้งได้โดยชอบด้วยกฎหมาย*. หน้า 61-62.

³ ปารีชาติ พันธุ์พานิช. เล่มเดิม. หน้า 64.

⁴ วรณิ นิธิยานันท์. (ม.ป.ป.). *เบาหวาน เรื่องหวานๆ ที่ต้องรู้* (แผ่นพับ). หน้า 1-15.

⁵ โรคทางพันธุกรรม. (n.d.). สืบค้นเมื่อ 25 พฤษภาคม 2556, จาก

ตัวอย่างคดีที่มีปัญหาทางพันธุกรรม

เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในประเทศเยอรมนี ระหว่างแพทริกกับซูซาน โดยแพทริกเป็นลูกคนที่ 3 ในจำนวนพี่น้อง 8 คน ของครอบครัวจากงานไร่การศึกษา ซึ่งพ่อของแพทริกซึ่งเสียชีวิตไปแล้วได้เคยเอามีดแทงแพทริกตอนที่เขาอายุ 3 ขวบ จนเรื่องถึงทางการและศาลตัดสินให้หาพ่อแม่บุญธรรมให้แพทริก ส่วนซูซานคลอดออกมาในวันที่พ่อแม่หย่ากัน แม่ติดบุหรี่ยาขนาดหนักและตกงานทิ้งซูซานอยู่บ้านตามลำพังบ่อยๆ หรือไม่ก็พะเน้าพะนอแฟนใหม่ต่อหน้าซูซาน ซูซานเกือบเขียนหนังสือไม่เป็น แม่ไม่เคยรักเธอและเห็นเธอเป็นแค่ภาระที่จำใจต้องรับผิดชอบเท่านั้น ส่วนพี่น้องอีก 6 คนที่เหลือนั้น บางคนพิการหรือไม่ก็ตายตั้งแต่เล็กๆ พี่ชายคนเดียวที่ซูซานสนิทด้วยคือ อังเดร พิการ์และเสียชีวิตในปีเดียวกับที่แม่ของเธอเสียชีวิต ตอนที่แพทริกอายุ 17 ปี เขาตัดสินใจตามหาพ่อแม่ที่แท้จริง ลี้ภัยให้หลังจากตามหาแม่และน้องสาวจนพบและย้ายไปอยู่ด้วยกัน โดยแม่ของเขานั้นได้ให้นอนร่วมห้องกับซูซาน โดยแพทริกและซูซานได้นอนคุยเรื่องความหวังและความฝันจนดึก 6 เดือนต่อมา แอนนา มารี แม่ของซูซานและแพทริกได้หัวใจวายตาย นับจากนั้นซูซานพึ่งพิงแพทริกมากขึ้น ซึ่งซูซานได้ฝากชีวิตไว้กับแพทริกซึ่งเป็นพี่ชายและซูซานสับสนและกลายเป็นความรักที่เธอโหยหาเมื่อเธอขาดแม่ไป ขณะเดียวกันความผูกพันพัฒนาขึ้นในใจแพทริกจากความต้องการได้รับความนับถือจากน้องสาว ก็กลายเป็นหัวหน้าครอบครัวและต้องปกป้องน้องสาว โดยทั้งสองคนได้ช่วยเหลือกันในช่วงเวลาที่ยากลำบากและในที่สุดความผูกพันก็พัฒนาเป็นความสัมพันธ์ทางกาย แม้ว่าแพทริกจะเคยมีประสบการณ์ทางเพศกับหญิงอื่นมาแล้ว ไม่รู้ว่าการร่วมหลับนอนกับน้องสาวเป็นความผิดทางกฎหมายและทั้งคู่ไม่ได้มีการใช้ถุงยางอนามัย ซึ่งทั้งสองคิดว่าถ้าแม่ของเขาอยู่ก็คงไม่让他ทำเช่นนี้ แต่ตอนนี้มีเพียงแค่สองคน ผู้ที่ตัดสินชีวิตก็มีเพียงแพทริกและซูซานเท่านั้น ต่อมาซูซานในวัย 16 ปีได้ให้กำเนิดลูกคนแรกในเดือนตุลาคม 2001 ชื่ออีริก ซึ่งเดินไม่ได้และพูดไม่ชัดในขณะที่อีริกอายุ 5 ขวบได้ถูกรับไปอุปการะในพอดส์ดัม ต่อมาในปี 2003 ชาราห์คลอดออกมาและพิการเหมือนพี่ชาย เธอถูกรับไปเลี้ยงเช่นเดียวกับแนนซีที่อายุยัง 3 ขวบ และดูเหมือนสมบูรณ์ดี ขณะที่โซเฟียอายุ 2 ขวบ ซึ่งเกิดในขณะที่แพทริกติดคุก ต่อมาในปี 2002 ทั้งแพทริกและซูซานถูกพิจารณาคดีข้อหาความสัมพันธ์กันเกินเลยความเป็นพี่น้อง ศาลชั้นต้นในแลปซิกตัดสินว่า แพทริกมีความผิดและให้รอลงอาญา 1 ปี ส่วนซูซานที่ขณะนั้นอายุ 17 ปี จึงถือว่าเป็นเยาวชนและถูกตัดสินให้อยู่ในการดูแลของหน่วยงานบริการเยาวชน⁶

⁶ เดลิเมล์, สืบค้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2554, จาก <http://www.google.co.th>

3.2 ปัญหาทางครอบครัว

ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคม อันดับแรกที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาทางด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรมของมนุษย์ในทุกๆ ด้านรวมทั้งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์ด้วย ครอบครัวเป็นสถาบันที่หล่อหลอมบุคคลให้มีภาระกระทำหรือการแสดงออกและมีอารมณ์และจิตใจความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ในทางที่ถูกที่ควรหรืออาจเป็นไปได้ อีกทั้งยังมีอิทธิพลจากสังคมภายนอก เช่น ค่านิยม ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมของสังคมประกอบเข้าไปด้วยการเกิดครอบครัวก็เนื่องมาจากสาเหตุความสนใจในการสืบพันธุ์ ความต้องการสืบพันธุ์ ซึ่งเป็นแรงขับภายในของมนุษย์และเพื่อป้องกันไม่ให้ชาติพันธุ์ของมนุษย์นั้นสูญสิ้นไปจากโลก มนุษย์นั้นจำเป็นต้องมีผู้คอยดูแลคือมีครอบครัวซึ่งประกอบไปด้วยพ่อ-แม่⁷ การพัฒนาการของมนุษย์เริ่มตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา วัยทารก วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่และจนถึงวัยชรา การพัฒนาเหล่านี้ต้องเป็นไปตามขั้นตอนอย่างถูกต้อง ต้องได้รับการเลี้ยงดู ได้รับความช่วยเหลือจากครอบครัว ดังนั้นความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัวจะต้องมีลักษณะที่แน่นแฟ้น เหตุการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นกับบุคคลในครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อสมาชิกทุกคนในครอบครัว เช่น การหย่าร้างของบิดามารดา การเจ็บป่วยของสมาชิกคนใดคนหนึ่งในครอบครัว การติดยาเสพติด ติดสุรา การได้รับอุบัติเหตุ ฯลฯ นอกจากนั้นครอบครัวยังมีหน้าที่รับผิดชอบมิให้สมาชิกในครอบครัวไปสร้างความเดือดร้อนให้กับผู้อื่นในสังคม หรือเป็นส่วนหนึ่งของปัญหาสังคมอันทำให้คนส่วนหนึ่งได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อนจากการกระทำนั้นๆ สรุปแล้ววิกฤติการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในครอบครัวนั้น สมาชิกในครอบครัวทุกคนจะได้รับผลกระทบ นี่คือความหมายของการเป็นครอบครัวโดยแท้จริง

สถาบันการแต่งงานและการสร้างครอบครัวนั้น อาจจะก่อให้เกิดปัญหาในชีวิตสมรสและส่งผลกระทบต่อสังคมมากขึ้นเรื่อยๆ ใต้นั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหรือปัจจัยต่างๆ ดังนี้⁸

- 1) ค่านิยมและความพร้อมในการแต่งงานของหญิงและชาย เช่น ค่านิยมในการเลือกคู่ครอง
- 2) ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยา
 - (1) ความสามารถในการปรับตัวเรื่องเพศ
 - ก. ความรู้ความเข้าใจและค่านิยมที่ถูกต้องในเรื่องเพศ
 - ข. การสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ในเรื่องเพศ
 - ค. การใช้บริการวางแผนครอบครัว

⁷ วันทนีย์ วาสิกะสิน. (2526). ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์. หน้า 85-86.

⁸ แหล่งเดิม. หน้า 88-89.

(2) ความแตกต่างในเรื่องวัยสามารถสร้างปัญหาได้หรือไม่

(3) ผลของการมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสต่อความสัมพันธ์ระหว่างสามี

ภรรยา

3) ความสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดากับบุตร

(1) ความพร้อมในการต้องการมีบุตร

(2) แบบแผนในการเลี้ยงดูเด็ก

(3) ภาวะทางด้านอารมณ์และจิตใจของบิดามารดา

(4) ขนาดของครอบครัว

(5) ความสัมพันธ์ระหว่างพี่น้องในครอบครัว

(6) เมื่อลูกเข้าสู่วัยรุ่น กรณีที่ลูกมีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน

ถ้าองค์ประกอบเหล่านี้ขาดตกบกพร่องจนเกินไปจะทำให้เกิดปัญหาในครอบครัวและปัญหาสังคมได้คือ

(1) ปัญหาการนอกใจของคู่สมรส การแยกกันอยู่และการหย่าร้าง

(2) ปัญหาเด็กบ้านแตก ขาดความรักและความอบอุ่น ซึ่งจะนำไปสู่ปัญหาสังคมประเภทต่างๆ ได้ อาทิเช่น ปัญหาเยาวชนติดยาเสพติดให้โทษและปัญหาเยาวชนอาชญากร และอื่นๆ

(3) ปัญหามารดาและลูกนอกสมรส

ก. ความสัมพันธ์ของมารดานอกสมรสกับครอบครัวเดิม

ข. ภาวะอารมณ์และจิตใจของมารดานอกสมรสและนอกสมรส ซึ่งรวมทั้งการฆ่าตัวตายและการต้องออกจากการศึกษากลางคันของผู้เป็นมารดานอกสมรส ฯลฯ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่า หากว่าการมีความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกันแล้วเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมา ถือว่าเป็นการบั่นทอนสถาบันครอบครัวตามที่สถาบันครอบครัวตามปกติทั่วไปควรจะเป็น แต่การตั้งครรภ์ดังกล่าวเป็นเพียงความต้องการของที่จะสืบพันธุ์ของบุคคลในครอบครัวเดียวกันโดยมิได้คำนึงถึงสังคมภายนอก อันเป็นการขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความเสื่อมทรามของสถาบันครอบครัว

3.3 ปัญหาทางสังคม

ปัญหาสังคม⁹ คือปัญหาที่มาจากคนในชุมชนหรือจากครอบครัวหลายๆ ครอบครัวที่รวมกันเป็นชุมชนเป็นสังคมนั่นเอง และปัญหาสังคมที่มีมาอีกประการคือ เกิดจากค่านิยมความเชื่อของคนในสังคมที่ไม่สมเหตุผลและไม่สอดคล้องกับภาวะที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้มนุษย์

⁹ แหล่งเดิม. หน้า 133-139.

ไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ เกิดปัญหาขึ้นและก็จะสะท้อนหรือส่งผลกระทบต่อสังคมส่วนรวมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ปัญหาหรือภาวการณ์นั้นๆ มีผลกระทบไปถึงผู้คนจำนวนหนึ่งซึ่งมีจำนวนมากพอสมควร และถ้าปล่อยให้ภาวะนี้ยังคงดำรงอยู่หรือดำเนินต่อไปอาจจะเป็นอันตราย

การเกิดปัญหาสังคมนั้นเกิดขึ้นได้หลายสาเหตุ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางสังคมโดยอิทธิพลจากวัฒนธรรมตะวันตก ที่รับเข้ามาแล้วไม่ได้ปรับใช้ให้เข้ากับสภาพแวดล้อมของสังคมไทยซึ่งตามหลักของสังคมสงเคราะห์กล่าวว่า “ปัญหาสังคมส่วนใหญ่ที่เกิดขึ้นกับบุคคลนั้นอันหนึ่งมีสาเหตุมาจากการที่บุคคลนั้นไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ ความต้องการของบุคคลนั้นไม่ไปด้วยกันกับความต้องการหรือความคาดหวังของสังคมก็เกิดเป็นปัญหาขึ้นได้” การเปลี่ยนแปลงของสังคมอย่างรวดเร็ว และการไม่ปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมและสภาพสังคมเดิม ทำให้มนุษย์เกิดความคับข้องใจจึงทำให้เกิดปัญหาขึ้นและถ้ามนุษย์หรือบุคคลนั้นไม่สามารถจัดการแก้ไขปัญหาให้หลุดวงไปได้ก็จำเป็นต้องใช้บริการของชุมชนที่มีอยู่เพื่อแก้ปัญหานั้นๆ เช่น จากนักสังคมสงเคราะห์ จากผู้เชี่ยวชาญการให้คำปรึกษาด้านต่างๆ ฯลฯ การแก้ปัญหามาของสังคมนั้น บางครั้งต้องเปลี่ยนแปลงภาวการณ์บางอย่างในสังคมด้วย เช่น ค่านิยม ทศนคติหรือขนบธรรมเนียมประเพณีที่ล้าสมัย และไม่ได้ตั้งอยู่บนความเป็นจริงของภาวะสังคมปัจจุบัน ปัญหาสังคมมีหลายรูปแบบเป็นปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมอันเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเยาวชนอาชญากรรม ปัญหาการประพฤติดีทางเพศหรืออาชญากรรมทางเพศ ฯลฯ แต่รวมแล้วปัญหาสังคมไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใดก็ไม่ควรให้เกิดขึ้นหรือปรากฏขึ้นในสังคม เพราะล้วนแล้วแต่เป็นภาวะที่จะก่อให้เกิดความไม่สงบสุขกับคนส่วนใหญ่ในสังคมได้ และปัญหาที่สังคมเกิดขึ้นนั้นมักจะเกี่ยวโยงกันมีความสัมพันธ์ต่อกัน เช่น ปัญหาอาชญากรรมก็มีส่วนมาจากปัญหาครอบครัว ประกอบกับความไม่เป็นระเบียบของสังคม ปัญหาโสเภณีมาจากความยากจนและมาจากปัญหาครอบครัวรวมทั้งปัญหาความไม่เป็นระเบียบของสังคมด้วย สาเหตุของปัญหาอันหนึ่งก็อาจจะเป็นสาเหตุประกอบของปัญหาสังคมอีกอันหนึ่งได้เช่นกัน ปัญหาครอบครัวถ้าไม่สามารถแก้ไขให้ถูกต้องก็กระทบเป็นปัญหาสังคมเพราะครอบครัวเป็นส่วนหนึ่งของชุมชน

3.4 ปัญหาทางศีลธรรม

เนื่องจากการมีความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลในครอบครัวเดียวกันเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมหรือจารีตประเพณีอันดีงามของไทย และถ้าความสัมพันธ์ดังกล่าวเป็นผลให้เกิดมีการตั้งครรถ์ขึ้นมาก็ย่อมเป็นการแสดงถึงความเสื่อมทรามของสังคมไทยที่ต่ำลง

ศีลธรรม¹⁰ หมายถึง ระเบียบการปฏิบัติเพียงเท่าที่จะเรียกได้ว่าเป็นการทำให้คนดี เช่น มีศีล มีสัจจะ มีความกตัญญู หรือมีการปฏิบัติตามหลักที่สังคมทั่วๆ ไปต้องการ โดยนัยนี้ ศีลธรรม จึงมีคุณค่าในตัวของตัวเอง อยู่ในส่วนลึกของจิตใจของแต่ละคน ยากที่จะแสดงออกหรือประกาศ เกียรติคุณการเป็นผู้มีศีลธรรมหรือไม่สามารถนำมาแสดง เช่น การแสดงแบบเสื้อหรือสินค้าใน ตู้โชว์ นอกจากนี้ระดับศีลธรรมในจิตใจของแต่ละคน ย่อมจะสูงต่ำแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพ ของประสบการณ์และการเรียนรู้ของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน ศีลธรรมจึงมีความเกี่ยวข้องกับ ค่านิยมส่วนบุคคลเป็นอย่างมาก ฉะนั้น จึงเป็นอันตรายอย่างยิ่งที่จะนำหลักศีลธรรมในจิตใจของแต่ละ คนมาตัดสินพฤติกรรมของคนอื่นว่า ดี หรือ ชั่ว ควร หรือไม่ควร โดยเหตุนี้กฎหมายจึงเข้ามา มีบทบาทสำคัญในสังคม กล่าวคือ เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมที่พึงปฏิบัติต่อกัน อันเป็นหลักประกันของการมีศีลธรรมขั้นพื้นฐานในสังคมที่สมาชิกแต่ละคนสามารถเข้าใจและ ปฏิบัติได้ ซึ่งจะเป็นเครื่องมือในการควบคุมสังคมประเภทหนึ่ง แต่ถึงแม้ว่ากฎหมายจะมีบทบาทใน การเป็นหลักประกันของศีลธรรมในสังคมก็ตาม แต่ในบางกรณีกฎหมายยังต้องคำนึงถึงเงื่อนไข ทางสังคม และผลประโยชน์ของสังคมเป็นส่วนรวมอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งบทบาทในการประการหลัง นี้อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับหลักการทางศีลธรรมแต่อย่างใด ฉะนั้นข้อขัดแย้งระหว่างศีลธรรมและ กฎหมายย่อมจะต้องเกิดขึ้นได้อยู่เสมอ ทั้งนี้เพราะความแตกต่างระหว่างกฎหมายกับศีลธรรม ทั้งใน ด้านเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างกัน คือ กฎหมายเน้นหนักถึงการแสดงออกหรือรูปธรรมของ ความประพฤติ แต่ศีลธรรมเป็นเรื่องของความรู้สึกภายในจิตใจเป็นนามธรรมที่จะกำหนดให้มนุษย์ ควรจะมีพฤติกรรมอย่างไร และในขณะที่กฎหมายเป็นข้อห้ามมิให้มนุษย์ประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ สังคมไม่ยอมรับ แต่ศีลธรรมใช้เพียงแต่เป็นข้อกำหนดให้มนุษย์ละเว้นกับการกระทำอย่างหนึ่งอย่าง ใดเท่านั้น แต่ยังกำหนดให้ประพฤติปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดด้วย นอกจากนี้กฎหมายยังเป็น ข้อบังคับที่มีสภาพบังคับ โดยอาศัยอำนาจแห่งรัฐ ซึ่งจะเป็นผลให้ผู้ประพฤติฝ่าฝืนกฎหมายต้อง ได้รับความร้ายโดยถูกลงโทษ แต่การกระทำผิดในแง่ศีลธรรมไม่จำเป็นว่าจะต้องได้รับการลงโทษจาก บ้านเมืองเสมอไป แต่ผู้ฝ่าฝืนอาจจะถูกดำเนินคดีจากมติมหาชน หรือมีความรู้สึกเป็นบาปใน จิตใจของตนเองก็เป็นได้ โดยเหตุผลดังกล่าว เราจะเห็นได้ชัดว่า ในสังคมใดๆก็ตามจะมีลักษณะ ของความประพฤติที่ไม่เป็นที่พึงปรารถนาของสังคมอยู่สองประเภท คือ 1) ความประพฤติที่ผิด กฎหมายและ 2) ความประพฤติที่ผิดศีลธรรม ลักษณะความประพฤติทั้งสองประเภทนี้จะซับซ้อนกัน อันเป็นผลก่อให้เกิดความประพฤติประเภทที่สามคือ ความประพฤติที่ผิดทั้งกฎหมายและ ผิดศีลธรรม

¹⁰ อรรถ สุวรรณบุบผา. (2518). *หลักอาชญาวิทยา*. หน้า 29-30.

“ขนบธรรมเนียมประเพณี”¹¹ ตรงกับคำซึ่งศาสตราจารย์พระยาอนุমানราชชน บัญญัติว่า “ปรัมปราประเพณี” ซึ่งภาษาอังกฤษใช้คำว่า Tradition และ Custom ซึ่งทั้งสองคำมักใช้ปนกัน อันที่จริงก็เป็นอย่างเดียวกัน แต่ต่างแง่ต่างลักษณะเท่านั้น Tradition เป็นแง่ของความรู้สึกหรือนามธรรมและ Custom เป็นแง่ของการแสดงออกหรือรูปธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีเป็นสิ่งที่คนเรายึดถือปฏิบัติสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน เมื่อแรกมีขึ้นก็เพื่อเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวของมวลสมาชิกในสังคม ก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน อันเป็นทางนำมาซึ่งความสุขความเจริญ เหมาะกับความเป็นอยู่และความเชื่อถือของคนในยุคนั้นๆ เมื่อบ้านเมืองได้เปลี่ยนแปลงไป ความเจริญความเป็นอยู่และความคิดของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงตามไปด้วย ความเชื่อและความยึดถือในขนบธรรมเนียมประเพณีของมวลสมาชิกในสังคม ก็ย่อมจะเปลี่ยนแปลงไปให้เหมาะสมกับสภาพของเหตุการณ์และสิ่งแวดล้อม

ขนบธรรมเนียมประเพณีนับว่ามีบทบาทต่อการควบคุมสังคมเป็นอย่างดี กล่าวคือ บางประเภทมีลักษณะเสมือนหนึ่งเป็นกฎหมาย ซึ่งเราเรียกว่า จารีตประเพณี ดังจะเห็นได้จากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 4 วรรค 2 บัญญัติว่า “เมื่อใดไม่มีกฎหมายยกมาปรับคดีได้ ท่านให้วินิจฉัยคดีนั้นตามครรลองจารีตประเพณีแห่งท้องถิ่น” ถึงแม้ว่าขนบธรรมเนียมประเพณีจะเป็นที่ยอมรับกันในสังคม แต่การฝ่าฝืนขนบธรรมเนียมประเพณีไม่จำเป็นต้องได้รับโทษของบ้านเมือง เพียงแต่ผู้ฝ่าฝืนอาจจะถูกตำหนิติเตียนเท่านั้น

จากความสัมพันธ์ของกฎหมายและขนบธรรมเนียมประเพณีดังกล่าวนี้เอง เราอาจจะพิจารณาได้ว่า ทั้งสองมีความคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน กล่าวคือทั้งกฎหมายและขนบธรรมเนียมประเพณีมีความคล้ายคลึงกันในแง่ที่ว่า เป็นตัวกำหนดวิถีทางการแสดงออกถึงความประพฤติของสมาชิกในสังคม ส่วนในแง่ที่แตกต่างกันนั้นจะเห็นได้ว่า ขนบธรรมเนียมประเพณีนั้น จำกัดอยู่ภายใต้ชุมชนใดชุมชนหนึ่ง หรือท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งเท่านั้น แต่กฎหมายมีสภาพบังคับใช้ทั่วประเทศ ข้อแตกต่างที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ การบังคับใช้กฎหมายจำเป็นต้องอาศัยเจ้าหน้าที่ อันได้แก่ เจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่การบังคับสมาชิกในสังคมให้ปฏิบัติตามขนบธรรมเนียมประเพณีนั้น เป็นเรื่องของมดิมหาชน

¹¹ แหล่งเดิม. หน้า 27-28.

3.5 กฎหมายทำแท้งของต่างประเทศ

3.5.1 กลุ่มประเทศคอมมอนลอร์

ก. ประเทศสหรัฐอเมริกา

ในสหรัฐอเมริกาถือว่าการทำแท้งเป็นสิทธิที่เสมอภาคของผู้หญิง แต่มีปัญหาว่า คนจนไม่มีเงินค่าทำแท้ง แต่ไม่มีกฎหมายโดยตรง ศาลสูงเป็นคนตัดสินใจ ซึ่งระยะเวลาการตั้งครรภ์ที่กฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งได้จะถูกกำหนดแตกต่างกันไปในแต่ละรัฐ ซึ่งเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2553 ประธานาธิบดี Barack Obama ได้ลงนามในคำสั่งผู้บริหารในการทำแท้งและการดูแลสุขภาพ คำสั่งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มั่นใจว่าการดูแลสุขภาพภายใต้กฎหมายใหม่จะยังคงห้ามไม่ให้ใช้จ่ายเงินของรัฐบาลกลางเพื่อการทำแท้ง ยกเว้นในกรณีการตั้งครรภ์จากการข่มขืน การร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องหรือในกรณีที่ชีวิตของหญิงนั้นตกอยู่ในอันตราย¹²

เดิมประเทศสหรัฐอเมริกา การทำแท้งถือว่าเป็นความผิดอาญา ยกเว้นการตั้งครรภ์โดยถูกข่มขืนและกรณีจำเป็นเนื่องจากสุขภาพของมารดา หลังจากนั้นประมาณ 15 ปีได้มีการเคลื่อนไหวเรียกร้องให้ยกเลิกความผิดฐานทำแท้ง การเรียกร้องนี้ได้ขยายตัวออกกว้างขึ้นทุกที่ๆ แต่ประชาชนและองค์กรอนุรักษ์นิยม เช่น สมาชิกริพับลิกันส่วนใหญ่และองค์กรศาสนาฝ่ายคาทอลิกก็เคลื่อนไหวต่อต้านการเรียกร้องของฝ่ายแรก จนเป็นจุดหนึ่งให้นักการเมืองทั้งหลายยกขึ้นเป็นข้ออ้างในการหาเสียง แต่ฝ่ายต่อต้านการทำแท้งก็ยังไม่ละความพยายามที่จะรณรงค์เพื่อไม่ให้กฎหมายการทำแท้งกลับมาใช้อีก นักการเมืองระดับสูงหลายคนรวมทั้งประธานาธิบดี จิมมีคาร์เตอร์ และสตรีหมายเลขหนึ่งของประเทศคือนาง โรซาลีย์ คาร์เตอร์ ซึ่งเป็นครอบครัวเคร่งศีลธรรมได้แสดงความคิดเห็นของตนว่าตนไม่เห็นด้วยกับการทำแท้ง¹³

ใน ค.ศ. 1971 ได้มีคำพิพากษาของแขวงโคลัมเบียเรื่องการทำแท้ง คือ การทำแท้งในแขวงโคลัมเบียถือว่าผิดกฎหมาย เว้นแต่เป็นการกระทำของแพทย์ที่ขึ้นทะเบียนและมีใบอนุญาตให้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม เนื่องจากความจำเป็นแก่ชีวิตและสุขภาพของมารดาและเนื่องจากการทำแท้งเป็นปัญหาในระดับชาติ คำพิพากษานี้แม้จะมีผลผูกพันเฉพาะแขวงโคลัมเบียก็ตาม การวินิจฉัยของศาลในคดีนี้จะมีผลต่อปรัชญาการทำแท้งของทั้งฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายตุลาการในทุกรัฐของสหรัฐอเมริกา¹⁴

¹² สราวุธ เบญจกุล. (2553, พฤศจิกายน). *กฎหมายกับปัญหาการทำแท้ง (บทความพิเศษ)*. หน้า 2.

¹³ เพียงจิต ตันติจรัสวโรดม. เล่มเดิม. หน้า 86.

¹⁴ สุพจน์ เชื้อประกอบกิจ. (2546). *สิทธิในการทำแท้งของหญิงมีครรภ์ที่คิดเชื้อเอชดี*. หน้า 137-138.

ใน ค.ศ. 1967 มลรัฐโคโรลาโด เป็นรัฐแรกในสหรัฐอเมริกาที่กฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งได้ กรณีการตั้งครรภ์นั้นจะเป็นผลร้ายต่อชีวิตและสุขภาพ การถูกข่มขืน การตั้งครรภ์กับผู้สืบสายโลหิตโดยตรง¹⁵

ในปี ค.ศ. 1968 สถานิติบัญญัติบางมลรัฐ เช่น นิวเจอร์ซีย์และเนวาด้าได้ผ่านกฎหมายยกเลิกความผิดฐานทำแท้งที่ถูกข่มขืนในกรณีที่หญิงมีครรภ์ตั้งแต่ 6 เดือนขึ้นไปจึงห้ามมิให้ทำแท้ง หลังจากนั้นหญิงสาวที่ตั้งครรภ์จากมลรัฐอื่นๆ ได้เดินทางไปทำแท้งในมลรัฐทั้งสองเป็นอันมากและต่อมาอีกหลายมลรัฐก็ได้ออกกฎหมายทำนองเดียวกัน จะแตกต่างกันก็เพียงเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาแห่งการตั้งครรภ์ว่าจะให้แท้งได้ภายในระยะเวลาใด เช่น บางมลรัฐให้ทำแท้งได้เมื่อระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่เกิน 6 เดือน บางมลรัฐกำหนดเพียง 3 เดือน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเห็นของแพทย์ในแต่ละมลรัฐและในเดือนมกราคม ค.ศ. 1973 ศาลสูงได้ตัดสินให้การทำแท้งใน 3 เดือนแรกขึ้นอยู่กับแพทย์และหญิงนั้น สำหรับระยะเวลา 6-9 เดือน กฎหมายของรัฐต้องกำหนดว่ามีเหตุผลเกี่ยวกับสุขภาพของมารดาเพียงพอใน 3 เดือนสุดท้ายของการตั้งครรภ์ ถ้าเกิดมาแล้วเด็กในครรภ์จะรอด รัฐอาจห้ามไม่ให้ทำแท้ง ยกเว้นกรณีเพื่อช่วยชีวิตและสุขภาพของมารดา กฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งนี้ ต่อมาฝ่ายที่ต่อต้านดำเนินการยื่นคำร้องขอให้สหรัฐ (ศาลแห่งรัฐบาลกลาง) วินิจฉัยชี้ขาดว่ากฎหมายดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐ อันทำให้ตกเป็นโมฆะ ไม่มีผลบังคับใช้ แต่ปรากฏว่าศาลสูงที่สุดได้วินิจฉัยว่าสตรีมีสิทธิที่จะทำแท้งได้ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดในระยะเวลา 3 เดือนแรกแห่งการตั้งครรภ์ ด้วยเหตุผลที่ว่าระบบกฎหมายแองโกลอเมริกัน คำพิพากษาในข้อกฎหมายอันถึงที่สุดของศาลมีผลเท่ากับเป็นกฎหมาย (Case Law) ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าสตรีอเมริกันมีเสรีภาพในการที่จะทำแท้ง หากหญิงนั้นสมควรใจที่จะทำแท้งโดยถือสิทธิส่วนตัวของแต่ละบุคคล

ข. ประเทศไชปรัส

กฎหมายทำแท้งของประเทศไชปรัสได้มีการบัญญัติบทลงโทษแก่บุคคลที่ทำให้หญิงแท้งลูกไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 167 ถึงมาตรา 169 ดังนี้ คือ

มาตรา 167¹⁶ ผู้ใดเจตนาทำให้หญิงแท้งลูกไม่ว่าหญิงจะต้องการหรือไม่ต้องการเด็กก็ตามโดยผิดกฎหมายหรือกระทำการโดยใช้กำลังอย่างอื่นหรือใช้วิธีการอื่นใดอันเป็นเหตุให้แท้งลูกถือว่าการทำผิดตามกฎหมายและให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบสี่ปี

¹⁵ ประวิตร ชื่นวิเชียร. เล่มเดิม. หน้า 29.

¹⁶ Article 167. Any person who, with intent to procure miscarriage of a woman, whether she is or is not with child, unlawfully other noxious thing, or uses any force of any kind, or uses any other means whatever, it guilty of a felony, and is liable to imprisonment for fourteen years.

มาตรา 168¹⁷ ผู้ใดมีเจตนาทำให้หญิงแท้งลูกด้วยวิธีทำให้หญิงแท้งด้วยตนเองไม่ว่าหญิงจะต้องการหรือไม่ต้องการเด็กก็ตามโดยผิดกฎหมายอันเป็นการสนับสนุนหญิงนั้นหรือกระทำอันตรายอย่างอื่นหรือใช้กำลังบังคับอย่างอื่นหรือกระทำการอย่างอื่นอันเป็นการสนับสนุนหรือให้หญิงกระทำความผิดทางอาญา ให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินเจ็ดปี

มาตรา 169¹⁸ ผู้ใดกระทำความผิดกฎหมายโดยการจัดหาหรือกระทำการอย่างใดโดยมีเจตนาที่ทำให้หญิงแท้งลูกไม่ว่าหญิงจะต้องการหรือไม่ต้องการเด็กก็ตาม ถือว่ากระทำความผิดตามกฎหมายและให้ระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี

เหตุผลที่อนุญาตให้มีการทำแท้งของประเทศไซปรัส มีดังนี้¹⁹

1. เพื่อช่วยรักษาชีวิตของหญิง
2. เพื่อรักษาสุขภาพกายของหญิง
3. เพื่อรักษาสุขภาพจิตใจของหญิง
4. กรณีที่หญิงถูกข่มขืนหรือมีการร่วมประเวณีของบุคคลในสายเลือดเดียวกัน (Incest)
5. เมื่อทารกในครรภ์มีความผิดปกติ

ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด จำกัดระยะเวลาในช่วงการตั้งครรภ์ 28 สัปดาห์ โดยมีเงื่อนไขว่า อนุญาตให้เพื่อช่วยชีวิตของหญิง เพื่อรักษาสุขภาพทางร่างกายหรือจิตใจของหญิง หรือในกรณีการข่มขืน หรือหญิงร่วมประเวณีกับพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน และหากเด็กมีแนวโน้มที่จะเกิดมาพิการอย่างร้ายแรง การทำแท้งต้องมีการรับรองโดยแพทย์ 2 คน ยกเว้นกรณีการข่มขืนจำเป็นต้องมีการรับรองโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้มีอำนาจโดยคนไข้จะได้รับการดูแลทางการแพทย์โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ผู้ใดทำแท้งโดยผิดกฎหมายหรือหญิงที่ทำให้ตนเองแท้ง ต้องรับโทษจำคุกไม่เกิน 7 ปี การกำหนดโทษมักคำนึงถึงเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม²⁰

¹⁷ Article 168. A person who, with intent to procure her own miscarriage, whether she is or is not with child, unlawfully administers to himself any person or other noxious things, or use any force of any kind, or uses any other means whatever, or permits any such thing or means to be administered or used to her is guilty of a felony, and is liable to imprisonment for seven years.

¹⁸ Article 169. Any person who unlawfully supplies to or procures for any person anything whatever, knowing that it is intended to be unlawfully used to procure the miscarriage of a woman, whether she is or is not with child, is guilty of a felony, and is liable to imprisonment for three years.

¹⁹ Abortion Policy Cyprus. (n.d.). Retrieved (May 25,2013) from <http://www.imolin.org/doc/amlid/cyprus/criminal.code.pdf>

²⁰ สมบัติ พุทธิพงษ์ศักดิ์. (2550, มกราคม-มีนาคม). “กฎหมายอินเตอร์์ กฎหมายการทำแท้งของประเทศยุโรป.” *วารสารศาลยุติธรรมปริทัศน์*, 1 (2-3). หน้า 102.

ค. ประเทศนิวซีแลนด์

ก่อนปี ค.ศ. 1977 กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งในนิวซีแลนด์มาจากกฎหมายในช่วงศตวรรษที่ 19 ของอังกฤษซึ่งยังไม่มีเปลี่ยนแปลง แม้ว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายอาญาไปหลายฉบับแล้วก็ตาม การทำแท้งเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย เว้นเสียแต่ว่าเป็นการทำโดยมีเจตนาดีในการที่จะคุ้มครองชีวิตหรือสุขภาพทางกายและจิตแก่ผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ เนื่องจากไม่ได้มีการอธิบายอย่างชัดเจนว่าอะไรคือสุขภาพกายหรือสุขภาพจิต จึงทำให้มีการตีความกันอย่างหลากหลายจากเหตุการณ์นี้ทำให้เกิดชนวนข้อพิพาทในการที่จะปฏิรูปกฎหมายทำแท้งในนิวซีแลนด์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง หลังจากที่มีการประกาศให้สามารถทำแท้งในสหราชอาณาจักรและแถบตอนใต้ของออสเตรเลีย

ในปี ค.ศ. 1977 และ ค.ศ. 1978 ทางรัฐบาลได้แก้ไขกฎหมายอาญา 1961 โดยรัฐสภาของนิวซีแลนด์ประกาศกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันการปฏิสนธิ การทำหมัน การทำแท้ง เมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 (ค.ศ. 1977) โดยได้คำนิยามของสาเหตุในการทำแท้งให้มีความชัดเจนมากขึ้นภายใต้หมวด 182-187A ของกฎหมายฉบับนี้ อนุญาตให้ทำแท้งในช่วง 20 สัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์ ในสาเหตุดังต่อไปนี้

1) หากตั้งครรภ์ต่อไปจะมีผลอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือต่อสุขภาพกายและใจของผู้หญิงที่ตั้งครรภ์

2) หากมีความเสี่ยงต่อทารกในครรภ์ หากให้กำเนิดออกมาจะมีโอกาสอย่างมากที่จะมีอาการผิดปกติหรือพิการทั้งทางกายและทางใจ

3) หากการตั้งครรภ์นั้นเกิดจากเพศสัมพันธ์ในสายเลือดเดียวกันหรือเกิดจากการถูกข่มขืน

4) หากผู้หญิงที่ตั้งครรภ์มีระดับสติปัญญาต่ำกว่าปกติ

การตัดสินใจว่าการตั้งครรภ์ต่อไปจะมีอันตรายร้ายแรงต่อชีวิตหรือสุขภาพทั้งทางกายหรือทางใจของผู้หญิงที่ตั้งครรภ์นั้น ต้องพิจารณาบริบทดังต่อไปนี้ควบคู่ไปด้วย หากผู้หญิงที่ตั้งครรภ์อยู่ในช่วงต้นหรือระยะสุดท้ายของระยะวัยเจริญพันธุ์และหลักฐานที่สมเหตุสมผลพอที่จะตัดสินใจว่าการตั้งครรภ์เกิดจากการถูกข่มขืน

สำหรับการทำแท้งหลังจาก 20 สัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์ไปแล้วนั้นทำได้แค่เฉพาะกรณีที่ต้องช่วยชีวิตของผู้หญิงที่ตั้งครรภ์หรือเพื่อป้องกันการบาดเจ็บเรื้อรังทั้งต่อร่างกายและจิตใจ

ในปี ค.ศ. 1977 ทางรัฐบาลยังได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการคุมกำเนิด การทำหมันและการทำแท้งขึ้นมาและได้มีการจัดตั้งหน่วยงาน คณะกรรมการตรวจสอบการทำแท้งขึ้นมาเพื่อตรวจสอบการดำเนินการของกฎหมายทำแท้ง โดยคณะกรรมการประกอบด้วยสมาชิกทั้งหมด

3 ท่าน โดย 2 ใน 3 ต้องเป็นแพทย์ ผู้หญิงที่ต้องการทำแท้งต้องได้รับอนุญาตจากที่ปรึกษา 2 ท่าน โดยเป็นสูตินารีแพทย์ 1 ท่าน ซึ่งที่ปรึกษาเหล่านี้จะให้การรับรองการทำแท้งตามเหตุผลที่กฎหมายกำหนด หากมีการอนุมัติที่ปรึกษาทั้ง 2 ท่านนี้จะลงนามรับรองในใบรับรองและส่งให้กับสถาบันที่จะดำเนินการทำแท้งที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย

โทษของการทำแท้งแก่ผู้อื่นโดยผิดกฎหมายนี้ต้องรับโทษจำคุกถึง 14 ปี ส่วนผู้หญิงที่ได้รับการทำแท้งหรือทำแท้งด้วยตนเองไม่ถือเป็นการกระทำที่ผิดกฎหมาย ถึงอย่างนั้นก็ตามหากจับได้ต้องโดนโทษปรับไม่เกิน 200 เหรียญนิวซีแลนด์²¹

คณะกรรมการควบคุมการทำแท้งเก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับตัวเลขของการยุติการดำเนินการในแต่ละปีและเหตุผลสำหรับสิ่งที่อยู่ภายใต้เงื่อนไขของการคุมกำเนิด การทำหมันและการทำแท้งตามพระราชบัญญัติ 1977 ซึ่งมีรายงานเกี่ยวกับการทำแท้งในปี 2003 จำนวน 18,511 คน หรือเทียบได้กับจำนวนผู้หญิง 1,000 คน มีการทำแท้ง 21 คน

ปัจจุบันปัญหาการทำแท้งในประเทศนิวซีแลนด์ไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่เท่ากับปัญหาทางการเมืองซึ่งมีปัญหามาตั้งแต่ปี ค.ศ. 1970 ซึ่งแบ่งเป็นกลุ่ม Demobilized กับ Pro ซึ่งกลุ่มของ Pro เป็นกลุ่มที่ปฏิรูปกฎหมายการทำแท้งสมาคมของประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งขึ้นชอบใน Decriminalization โดยเหตุผลที่ทำแท้งโดยถูกต้องตามกฎหมายคือเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม โดยกฎหมายการทำแท้งควรมีข้อจำกัดมากขึ้น ในปีล่าสุดมีการลอกเลียนแบบกลยุทธ์ที่นำเข้ามาจากประเทศสหรัฐอเมริกา โดยกฎหมายที่ได้รับเข้ามาคือ ในกรณีที่หญิงสาวนั้นอายุ 16 ปีขึ้นไปจะทำแท้งได้ต้องได้รับความยินยอมจากพ่อแม่เสียก่อนแม้ว่าเธอจะมีประสบการณ์ก็ตาม หรือในกรณีที่ผู้ปกครอง Incest หรืออยู่ในที่ไม่ปลอดภัยและสถานการณ์ที่ผิดปกติในครอบครัว กรณีที่มีความเสี่ยงต่อชีวิต ซึ่งได้พยายามนำมาใช้ในการปรับเปลี่ยนองค์ประกอบของคณะกรรมการควบคุมการทำแท้งมาเป็นข้อจำกัดจำนวนการทำแท้งที่ดำเนินการบนพื้นฐานทางสุขภาพจิต ก็ไม่ประสบความสำเร็จ

ในปี ค.ศ. 2004 รัฐสภาโดย Judith Collin ได้เสนอญัตติหลักของการแก้ไขนี้โดยถกเถียงการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขดูแลเด็กตามพระราชบัญญัติ 2004 ซึ่งมีเงื่อนไขว่าหญิงสาวอายุ 16 ปี ก่อนที่จะมีการทำแท้งต้องแจ้งให้พ่อและแม่ทราบก่อนที่จะมีการทำแท้ง แต่ปัจจุบันยังไม่มียกข้อยกเว้นหรือยินยอมจากผู้ปกครองอยู่ในสถานที่สำหรับผู้หญิงที่ทำแท้งอายุต่ำกว่า 18 ปี

²¹ Abortion Policy: New Zealand. (n.d.). Retrieved May 30, 2011, from <http://www.un.org/esa/populations/publication/abortion/doc/newzealand.doc>

Collin ถูกต่อต้านโดย ALRANZ ที่นิวซีแลนด์ สมาคมแพทย์และนิวซีแลนด์ วิทยาลัยการปฏิบัติงานทั่วไปใน NZ Herald Digipoll แสดงให้เห็นว่า 71% ของนิวซีแลนด์เชื่อว่า ผู้ปกครองทราบเกี่ยวกับว่าบุตรของตนหรือเด็กมีการทำแท้ง 60% เชื่อว่าควรมีการแจ้งเตือนให้ผู้ปกครองทราบเพื่อที่จะได้ทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่การขอแก้ไขกฎหมายดังกล่าวก็ไม่ประสบความสำเร็จ

สมาคมแพทย์และนิวซีแลนด์ วิทยาลัยการปฏิบัติงานทั่วไปได้คัดค้านการเพิกถอนการรักษาความลับทางการแพทย์ที่จะเป็นอันตรายต่อชีวิตจากการตั้งครรภ์ที่เกิดจากการการร่วมประเวณีของบุคคลในครอบครัวเดียวกัน (Incest) และ/หรือกรณีที่อยู่ในครอบครัวที่ผิดปกติและผู้ปกครองที่ไม่เหมาะสม การขอแก้ไขดังกล่าวเพื่อต้องการช่วยในการถูกกล่าวหาว่าตกเป็นเหยื่อของการร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องโดยกำหนดให้คณะกรรมการควบคุมการทำแท้งเก็บรวบรวมสถิติเกี่ยวกับวิธีการทำแท้งเป็นจำนวนมากมาจากการตั้งครรภ์ที่เกิดจากการร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องและสิ่งที่เกิดภายหลังจากการที่หญิงดังกล่าวมีการทำแท้ง โดยรัฐสภาได้ปฏิเสธคำคัดค้านการเพิกถอนการรักษาความลับทางการแพทย์

3.5.2 กลุ่มประเทศซีวิลลอว์

ก. ประเทศกรีซ

กฎหมายทำแท้งของประเทศไทยได้มีการบัญญัติบทลงโทษแก่หญิงและบุคคลอื่นที่ทำให้เกิดการแท้งไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 304 ดังนี้ คือ

มาตรา 304 (1)²² ผู้ใดทำแท้งแก่หญิงโดยปราศจากความยินยอมต้องระวางโทษจำคุก

(2) (เอ)²³ ผู้ใดทำแท้งแก่หญิงโดยปราศจากความยินยอมหรือแนะนำให้หญิงยุติการตั้งครรภ์ ให้ลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าหกเดือน ถ้าหากผู้นั้นได้กระทำการหลายอย่างให้ลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าสองปี

(บี)²⁴ ถ้าการกระทำผิดตาม (เอ) เป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจอย่างร้ายแรงแก่หญิงตั้งครรภ์ ให้ลงโทษจำคุกไม่น้อยกว่าสองปี แต่ถ้าเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตายอาจถูกลงโทษจำคุกถึงสิบปี

²² 304. (1) A person who terminates a pregnancy without the consent of the woman shall be liable to imprisonment.

²³ (2) (a) A person who terminates a pregnancy with the consent of the woman, or provides her with the means of terminating her pregnancy, shall be liable to a period of imprisonment of not less than six months; if he performs several such acts, the period of imprisonment shall be not less than two years.

(3)²⁵ หญิงใดกระทำการยุติการตั้งครรภ์โดยไม่ถูกต้องหรือยอมให้ผู้อื่นกระทำการ เช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี

(4)²⁶ หากการยุติการตั้งครรภ์เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจโดยความยินยอมของหญิงซึ่งกระทำโดยสูตินรีแพทย์ ไม่ถือว่าเป็นความผิดหากเข้าเงื่อนไขดังต่อไปนี้

1. ถ้าการตั้งครรภ์ไม่เกิน 12 สัปดาห์
2. มีการบ่งชี้ทางการแพทย์ว่าการตั้งครรภ์นั้นก่อเกิดความผิดปกติอย่างรุนแรงในเด็กและการตั้งครรภ์นั้นต้องไม่เกิน 24 สัปดาห์
3. การตั้งครรภ์ดังกล่าวมีความเสี่ยงต่อหญิงที่ตั้งครรภ์และก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพทางร่างกายและจิตใจ หากมีการร้องขอต้องได้รับการอนุญาตจากแพทย์
4. ถ้าการตั้งครรภ์นั้นเกิดจากการถูกข่มขืนหรือความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้เยาว์หรือความสัมพันธ์ทางเพศระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกันหรือความสัมพันธ์ทางเพศกับบุคคลที่ไม่สามารถช่วยเหลือตัวเองได้ แต่การตั้งครรภ์ต้องไม่เกิน 19 สัปดาห์

²⁴ (b) If any of the acts referred to in item (a) above results in serious physical or mental harm to the pregnant woman, the period of imprisonment shall be not less than two years; if any of the acts result in death, the period of imprisonment may be 10 years.

²⁵ (3) A woman who improperly terminates her pregnancy, or permits another person to do so, shall be liable to a period of imprisonment of up to one year.

²⁶ (4) A voluntary termination of pregnancy, carried out with the consent of the woman by an obstetrician or gynecologist, assisted by an anesthetist, in a comprehensive care unit shall not constitute an offence if one of the following conditions is fulfilled:

1. the pregnancy has not progressed beyond 12 weeks;
2. there are indications, established in accordance with modern techniques of prenatal diagnosis, that the concepts is suffering from a serious abnormality which would result in a serious congenital defect in the child, and the pregnancy has not progressed beyond 24 weeks;
3. there is an unavoidable risk to the life of the pregnant woman and of serious and permanent harm to her physical or mental health. A medical certificate to that effect shall be required;
4. the pregnancy results from rape, sexual intercourse with a minor female, incest, or intercourse with a woman who is incapable of resisting, provided that the duration of the pregnancy does not exceed 19 weeks;
5. if the pregnant woman is a minor, the consent of one of the parents or the person having custody of the woman shall be necessary.

5. ในกรณีจำเป็นถ้าหญิงที่ตั้งครรภ์เป็นผู้เยาว์ต้องได้รับความยินยอมจากบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครอง

นโยบายการทำแท้งของประเทศกรีซสามารถทำแท้งได้ในกรณี²⁷

1. เพื่อเป็นการช่วยชีวิตของหญิง
2. เพื่อเป็นการรักษาสุขภาพกายของหญิง
3. เพื่อเป็นการรักษาสุขภาพจิตใจของหญิง
4. กรณีข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในสายเลือดเดียวกัน
5. มีความผิดปกติของทารกในครรภ์
6. เหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม
7. ตามที่มีการร้องขอ ซึ่งต้องกระทำโดยแพทย์ในคลินิกหรือโรงพยาบาล ซึ่งมีแพทย์อย่างน้อยอีกหนึ่งคนรับรองให้ทำแท้งได้ แต่ทั้งนี้ต้องได้รับความยินยอมจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

กฎหมายทำแท้งของประเทศกรีซ ได้มีการบัญญัติไว้ตั้งแต่วันที่ 27 มกราคม ค.ศ. 1984 โดยโรงพยาบาลที่สามารถจัดการกับการทำแท้งได้ในกรณี²⁸ ว่าความชอบธรรมในการทำแท้งสามารถดำเนินการในโรงพยาบาลโดยแพทย์ที่มีอำนาจในการวางยาสลบและโดยความยินยอมของหญิงและในกรณีดังต่อไปนี้

- 1) ถ้ามีการดำเนินการก่อน 12 สัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์จะเสร็จสิ้น
- 2) เมื่อมีการตรวจวินิจฉัยและพบว่ามีความผิดปกติอย่างรุนแรงของทารกก่อนการคลอดและระยะเวลาการตั้งครรภ์ไม่เกิน 24 สัปดาห์
- 3) หากจำเป็นต้องกระทำเพื่อรักษาชีวิตของหญิงหรือหญิงได้รับบาดเจ็บถาวรเพื่อรักษาสุขภาพร่างกายหรือจิตใจของหญิง ซึ่งต้องได้รับการรับรองจากแพทย์ อายุครรภ์ไม่เกิน 24 สัปดาห์
- 4) หากการตั้งครรภ์เกิดจากการข่มขืนหรือการร่วมประเวณีของบุคคลในสายเลือดเดียวกันอายุครรภ์ต้องไม่เกิน 19 สัปดาห์

หากหญิงที่ตั้งครรภ์เป็นผู้เยาว์ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี จะทำแท้งได้ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองหรือบิดามารดาก่อน

²⁷ Abortion Policy. (n.d.). Retrieved May 25, 2013, from <http://www.org/esa/population/.../abortion/doc/greece.doc>

²⁸ Penal Code Greece. (n.d.). Retrieved May 25, 2013, from <http://en.wikipedia.org/wiki/Abortion-in-Greece>

ซึ่งถ้าหากว่าการทำแท้งไม่เข้าเหตุข้างต้นนั้น ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 304 ได้เอาผิดแก่บุคคลที่ทำให้เกิดการแท้งขึ้น

ข. ประเทศสวีเดน

ประวัติศาสตร์ของการทำแท้งในประเทศสวีเดนเริ่มต้นในศตวรรษที่ 13 ซึ่งมีกฎหมายฉบับเก่าฉบับหนึ่งชื่อ Vastergotland²⁹ บัญญัติห้ามมิให้ทำแท้งโดยมีบทกำหนดโทษฐานทำแท้งอย่างรุนแรง ในศตวรรษที่ 17 ได้มีบทลงโทษการทำแท้งถึงประหารชีวิต อย่างไรก็ตามในปี ค.ศ. 1864 บทลงโทษของกฎหมายการทำแท้งได้ลดลงมาเหลือเพียงลงโทษจำคุก 6 ปี เช่นเดียวกับกฎหมายในปี ค.ศ. 1890 และ ค.ศ. 1921 ซึ่งในระบายนั้นได้มีการยอมรับอย่างไม่เป็นทางการเกี่ยวกับการทำแท้งในกรณีที่ต้องมีการรักษาในทางการแพทย์ ในปี ค.ศ. 1920 จำนวนผู้ที่ลักลอบทำแท้งโดยผิดกฎหมายมีจำนวนสูงขึ้น ระยะต้นปี ค.ศ. 1930 มีหญิงที่ลักลอบทำแท้งโดยผิดกฎหมายและได้ถึงแก่ความตายเพราะการทำแท้งมีจำนวนถึง 70 คน จากการทำแท้งจำนวนมากที่ต้องแอบลักลอบทำแท้งเพื่อหลีกเลี่ยงการลงโทษของกฎหมายต่อการทำแท้งจึงมีผู้คิดเห็นว่า ควรอนุญาตให้มีการทำแท้งได้โดยถูกต้องเป็นที่รับรองของกฎหมายดีกว่าให้ประชาชนหลบซ่อนทำแท้งเอง ซึ่งการทำแท้งโดยหมอเถื่อนอาจมีผลให้ผู้นั้นถึงแก่ความตาย เพราะกระทำไม่ถูกวิธีการทางการแพทย์ หรือบางทีคนไข้อาจได้รับเชื้อโรคเข้าสู่ร่างกายจากผลของการใช้เครื่องมือสกปรกในขณะที่ทำแท้ง ดังนั้นในปี ค.ศ. 1934 คณะกรรมการแห่งชาติจึงได้นัดประชุมเพื่อวางแผนในการออกกฎหมายฉบับใหม่และกระทำสำเร็จเป็นร่างกฎหมายทำแท้งในปี ค.ศ. 1938 ต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมในปี ค.ศ. 1946 และจนกระทั่งในปี ค.ศ. 1963 ประเทศสวีเดนจึงได้ประกาศใช้กฎหมายการทำแท้งฉบับใหม่ ยกเลิกกฎหมายทำแท้งฉบับก่อนๆ โดยกฎหมายฉบับนี้หญิงอาจทำแท้งได้โดยเฉพาะกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้คือ

1) หลักเกณฑ์ทางด้านการแพทย์ โดยมีหลักว่า ถ้าการคลอดบุตรจะนำมาซึ่งอันตรายต่อชีวิต สุขภาพของมารดา หรือทำให้มารดาได้รับความทรมานจากความเจ็บป่วย พิกัดหรือโรคภัยไข้เจ็บอื่นๆ

2) หลักเกณฑ์ทางด้านสังคมการแพทย์ ในกรณีมีเหตุอันพึงสันนิษฐานได้ว่า การคลอดบุตรและการเลี้ยงดูบุตรจะทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพทางร่างกายหรือสุขภาพจิตของมารดา หรือมีผลกระทบกระเทือนต่อการทำมาเลี้ยงชีพของมารดา หรือภาวะการณพิเศษอื่นๆ

3) หลักเกณฑ์ด้านมนุษยธรรม ในกรณีที่หญิงตั้งครรถ์เพราะถูกข่มขืนกระทำชำเรา ถูกบังคับขู่脅ซึ่งเป็นการข่มขืน หรือการร่วมประเวณีระหว่างหญิงชายที่ร่วมบิดามารดา

²⁹ สดศรี น้าประเสริฐ. (2523, พฤษภาคม-มิถุนายน). “กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งของประเทศสวีเดน.” *คูลพาท*, 27 (3). (ฉบับที่27). หน้า 42-47.

เดียวกัน หญิงที่มีจิตบกพร่อง หรือวิกลจริต รวมทั้งในกรณีเด็กหญิงที่อายุต่ำกว่า 15 ปีบริบูรณ์ ได้ตั้งครรภ์ขึ้นและไม่ประสงค์จะมีบุตร ก็สามารถทำแท้งได้ตามกฎหมาย

4) หลักเกณฑ์ทางด้านพันธุกรรม ถ้ามีเหตุผลน่าสงสัยว่าบิดามารดาของทารกในครรภ์ อาจถ่ายทอดกรรมพันธุ์ที่บกพร่อง เช่น โรคจิต จิตบกพร่อง โรคติดต่อร้ายแรงหรือความบกพร่องทางร่างกายที่ร้ายแรงอื่นๆ ให้แก่ทารกในครรภ์ เช่นนี้ ก็ให้ทำแท้งได้ตามกฎหมาย

5) อันตรายที่มีผลกระทบต่อทารกในครรภ์ ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าทารกในครรภ์อาจได้รับอันตรายจากโรคร้ายแรง หรืออาจพิการเพราะผลจากการประทุษร้ายมารดาของทารกในระหว่างตั้งครรภ์ หรืออาจพิการเพราะขณะตั้งครรภ์มารดารับประทานยาจำพวกทาลิโดไมด์ หรือมารดาได้รับเชื้อโรคหัดเยอรมันในขณะที่ตั้งครรภ์ หรือได้รับอันตรายจากแสงเอ็กซ์เรย์ อันทำให้ทารกในครรภ์อาจพิการได้ เป็นต้น

สำหรับช่วงระยะเวลาการทำแท้งนั้น กฎหมายห้ามมิให้ทำแท้งหลังจากที่หญิงตั้งครรภ์ได้ 20 สัปดาห์ หรือ 5 เดือนไปแล้ว เว้นแต่ในกรณีพิเศษ อาจอนุญาตให้หญิงทำแท้งได้เมื่อตั้งครรภ์จนถึง 20 สัปดาห์ การทำแท้งเนื่องจากสาเหตุทางพันธุกรรม เช่น หญิงตั้งครรภ์เป็นโรคจิตหรือปัญญาอ่อน กฎหมายระบุให้ทำหมันแก่หญิงนั้น เว้นแต่กรณีที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพเนื่องจากการใช้ยาหรือกรณีไม่จำเป็นต้องทำหมัน เพราะหญิงนั้นใกล้จะหมดประจำเดือนตามวัยหรือมีข้อขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี

การทำแท้งซึ่งได้รับการรับรองจากกฎหมายอนุญาตให้กระทำได้นี้ตามวิธีการปฏิบัติ ผู้ขอทำแท้งจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ โดยแสดงเหตุผลประกอบความประสงค์ของตน พร้อมด้วยสูติบัตร หลังจากนั้นหญิงผู้ขอทำแท้งจะต้องไปพบกับจิตแพทย์ เพื่อตรวจสอบสภาพจิตใจและตรวจร่างกายโดยผู้เชี่ยวชาญทางโรคสตรี โดยมีนักสังคมสงเคราะห์ มาสอบถามประวัติความเป็นอยู่ สภาพสิ่งแวดล้อม การศึกษา การทำงาน ชีวิตครอบครัว เพื่อทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ ซึ่งในการนี้จะมีคณะกรรมการพิเศษอีกคณะหนึ่งเป็นผู้พิจารณาคำขอ โดยพิจารณารายงานของแพทย์ผู้ทำการตรวจร่างกาย และรายงานความเห็นของจิตแพทย์ว่าสมควรให้หญิงนั้นทำแท้งได้หรือไม่ ในกรณีที่คณะกรรมการพิเศษพิจารณาเรื่องราวตามคำขอและลงมติชี้ขาดอย่างใดแล้ว ผู้ขอไม่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการ แต่อาจขอให้คณะกรรมการพิจารณาเรื่องราวอีกครั้งหนึ่ง โดยยื่นหลักฐานใหม่เสนอเข้ามา ในกรณีที่คณะกรรมการอนุญาตให้ทำแท้งได้ตามกฎหมายแล้ว การทำแท้งจะต้องกระทำที่โรงพยาบาลของรัฐ โดยคณะศัลยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ หรืออาจทำที่โรงพยาบาลเอกชนโดยมีคณะศัลยแพทย์ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นพิเศษในการนี้ ภายหลังจากการทำแท้งแล้วแพทย์ที่ทำแท้งจะต้องส่ง

รายงานและคำแถลงต่อคณะกรรมการ ซึ่งเอกสารอันเกี่ยวข้องกับการทำแท้งจะถูกปกปิดเป็นความลับ

หลังจากกฎหมายการทำแท้งฉบับปี ค.ศ. 1963 ได้ประกาศใช้ปรากฏว่ามีผู้มาขอทำแท้งเป็นจำนวนมาก แต่กฎหมายฉบับนี้ได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าได้กำหนดช่วงระยะเวลาให้ทำแท้งมากเกินไป นอกจากนี้ขั้นตอนในการอนุญาตให้ทำแท้งมีหลายขั้นตอน ซึ่งกว่าที่คณะกรรมการจะอนุมัติให้หญิงทำแท้งได้บางที่ระยะเวลาตั้งครรภ์ของผู้ขออาจเกินกำหนดที่กฎหมายอนุญาตไว้ ในปี ค.ศ. 1972 รัฐบาลสวีเดนจึงได้ตั้งหน่วยงานพิเศษเพื่อประสานงานกับคณะกรรมการ โดยได้วางมาตรการขั้นมูลฐานเพื่อป้องกันการทำแท้งและพิจารณาวิธีการที่ปลอดภัยอันเป็นผลต่อสุขภาพอนามัย ในขณะที่เดียวกันก็ได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทำแท้งให้ได้ผล โดยได้เพิ่มหลักการในการวางแผนครอบครัวควบคู่กับวิธีการทำแท้ง ซึ่งต่อมาเมื่อวันที่ 1 มกราคม ค.ศ. 1975 กฎหมายทำแท้งฉบับปัจจุบันได้ออกบังคับใช้ระบุหลักเกณฑ์การทำแท้งดังนี้คือ

- 1) การทำแท้งจะทำได้โดยเสรีต่อเมื่อหญิงตั้งครรภ์ไม่เกิน 19 สัปดาห์
- 2) หญิงผู้ขอทำแท้งจะต้องได้รับความเห็นชอบจากแพทย์ หลังจากนั้นจะได้รับคำแนะนำปรึกษาจากนักสังคมสงเคราะห์ แต่ถ้าการทำแท้งจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพและชีวิตของผู้ทำแท้ง แพทย์อาจไม่อนุญาตตามคำขอดังกล่าว การขอความเห็นชอบจากแพทย์จะต้องขอก่อนตั้งครรภ์ครบ 12 สัปดาห์
- 3) การขอทำแท้งจะต้องเสนอขอต่อคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติเพื่อให้การอนุมัติในการทำแท้ง ซึ่งการยื่นคำขอจะต้องกระทำก่อนการตั้งครรภ์ครบ 18 สัปดาห์ ถ้ายื่นคำขอหลังจากนั้น คำขอดังกล่าวจะไม่ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการสุขภาพแห่งชาติ
- 4) ในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์เกินกว่า 18 สัปดาห์ ถ้าประสงค์จะทำแท้งจะต้องยื่นคำขอต่อคณะกรรมการสุขภาพและบริการสังคม โดยแสดงเหตุผลเป็นพิเศษตลอดจนความจำเป็นที่ต้องทำแท้ง ซึ่งคณะกรรมการสุขภาพและบริการสังคมอาจอนุมัติตามคำขอ แต่หากที่ประชุมลงมติยืนยันว่าทารกในครรภ์มีชีวิตอยู่ต่อไป การทำแท้งก็จะกระทำมิได้ เว้นแต่ในกรณีมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้น ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของมารดา เช่น มารดาประสบอุบัติเหตุร้ายแรง จำเป็นต้องทำแท้งเพื่อช่วยชีวิต

ในการทำแท้งจะต้องกระทำในโรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลของเอกชนอื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการสุขภาพและบริการสังคม ก่อนการทำแท้ง นักสังคมสงเคราะห์และจิตแพทย์จะให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำโดยไม่คิดค่าบริการแต่อย่างใด เห็นได้ว่ากฎหมายฉบับนี้มีความแตกต่างไปจากกฎหมายเก่าที่ระบุความผิดอาญาอันเกิดจากการทำแท้ง โดยสิ้นเชิง

อัตราการทำแท้งในประเทศสวีเดน ในปี ค.ศ. 1960 มีจำนวนผู้ทำแท้ง 3,000 คน ในปี ค.ศ. 1965 มีจำนวนผู้ทำแท้งสูงขึ้นจาก 16,000 คนในปี ค.ศ. 1970 ถึง 30,600 คนในปี ค.ศ. 1974 โดยเฉลี่ยอัตราเพิ่มประมาณ 17% ในปี ค.ศ. 1975 เมื่อกฎหมายฉบับใหม่ใช้บังคับเป็นปีแรกได้มีผู้มาขอทำแท้งถึง 32,500 คน ซึ่งตัวเลขสูงขึ้นถึง 6% จากปี ค.ศ. 1974 ในปี ค.ศ. 1976 จำนวนผู้ทำแท้งเท่ากับปี 1975 สำหรับปี ค.ศ. 1977 มีผู้ทำแท้ง 38 คน จากจำนวนประชากร 1,000 คน ซึ่งเกือบ 20 คน ใน 1,000 คน เป็นผู้หญิงอายุ 15-44 ปี อาจจะประมาณได้ว่าจำนวนผู้ทำแท้งที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี มีประมาณ 22% อัตราการเกิดในประเทศสวีเดนในปี ค.ศ. 1976 จำนวนเด็กที่เกิด 12 คนต่อจำนวนประชากร 1,000 คน หรือคิดตามจำนวนเด็กที่เกิด 61 คนต่อจำนวนผู้หญิง 1,000 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 15-44 ปี จำนวนเด็กที่เกิดทุกๆ 100 คน มีการทำแท้ง 33 คน การทำแท้งโดยทั่วไปมักกระทำในระยะ เริ่มแรกของการตั้งครรภ์มีจำนวน 89% ของการทำแท้งทั้งหมดได้กระทำก่อนสิ้นสุดอาทิตย์ที่ 12 ของการตั้งครรภ์ การทำแท้งโดยการใช้การขูดมดลูก หรือการดูดทารกออกจากมดลูก มีจำนวน 92% มีการทำแท้งในระยะขั้นที่ 2 คือการตั้งครรภ์เกินกว่า 12 สัปดาห์มีจำนวน 6% และมีเพียง 1% ของการทำแท้งที่เกิดขึ้นภายหลังสัปดาห์ที่ 18 ของการตั้งครรภ์

อัตราการทำแท้งในประเทศสวีเดนเปลี่ยนแปลงขึ้นลงมีความใกล้เคียงกันซึ่งมีข้อน่าสังเกตว่าแพทย์ไม่อาจปฏิเสธไม่ยอมทำแท้งให้เมื่อมีผู้มาขอให้ทำแท้งถ้าเข้าเกณฑ์ที่ระบุไว้ตามกฎหมาย แสดงให้เห็นชัดว่าในประเทศสวีเดนได้ยอมรับถึงเรื่องการทำแท้งโดยเสรี ประเทศต่างๆ ในกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวียก็ออกกฎหมายให้มีการทำแท้งได้โดยเสรีคล้ายคลึงกัน การที่เป็นเช่นนี้เพราะประเทศในกลุ่มสแกนดิเนเวียมีจุดประสงค์ที่จะให้พลเมืองที่เกิดมามีคุณภาพอย่างแท้จริง มิใช่มีแต่เพียงปริมาณเพียงอย่างเดียวในสภาพเศรษฐกิจที่บีบตัวสูงขึ้นเป็นสาเหตุปัจจัยหนึ่งที่ต้องคุมปริมาณการเกิดของประชากรในประเทศนั้น มีข้อที่น่าคิดว่าแม้การทำแท้งจะเป็นที่ยอมรับของกฎหมายก็ตาม แต่ก็ควรเป็นวิถีทางสุดท้าย เพราะยังมีวิธีคุมกำเนิดตามวิธีการวางแผนครอบครัวซึ่งให้ประสิทธิภาพในการป้องกันการตั้งครรภ์ ทั้งไม่เป็นการขัดต่อความรู้สึกผิดชอบชั่วดีทางด้านศีลธรรมที่มีต่อการทำแท้งด้วย

ค. ประเทศฟินแลนด์

กฎหมายทำแท้งได้มีการบัญญัติบทลงโทษแก่หญิงและบุคคลอื่นที่ทำให้แท้งไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 5 และมาตรา 6 คือ

มาตรา 5 (1) หญิงใดกระทำผิดกฎหมายโดยเจตนาฆ่าตัวอ่อนในครรภ์ถือว่ามีเจตนาฆ่าให้ลงโทษทั้งความผิดฐานทำแท้งหรือฆ่าตัวอ่อนในครรภ์ ให้จำคุกอย่างสูงสี่ปีเว้นแต่มีเหตุบรรเทาโทษอันเป็นเหตุได้รับการยกเว้นโทษ³⁰

³⁰ Section 5

(2) ถ้ามีบุคคลหนึ่งบุคคลใดร่วมกระทำความผิดกับหญิงโดยผิดกฎหมาย ให้ถือว่ามิเจตนาฆ่าตัวอ่อนในครรภ์ของหญิง ให้ลงโทษทั้งความผิดฐานทำแท้งหรือฆ่าตัวอ่อนในครรภ์ โดยให้จำคุกอย่างสูงแก่บุคคลทั้งสองเป็นเวลาสี่ปีหรืออย่างสูงสุดเป็นเวลาหกปี

(3) ผู้ใดพยายามกระทำความผิดให้ลงโทษตามมาตรานี้

มาตรา 6³¹ (1) ถ้ามีบุคคลหนึ่งบุคคลใดทำแท้งโดยผิดกฎหมาย กระทำโดยปราศจากความยินยอมจากหญิง ให้ถือว่าเจตนาฆ่าตัวอ่อนในครรภ์ของหญิง ให้ลงโทษทั้งความผิดฐานทำแท้งหรือฆ่าตัวอ่อนในครรภ์ โดยให้จำคุกอย่างสูงแก่บุคคลทั้งสองอย่างน้อยเป็นเวลาสองปีหรืออย่างสูงเป็นเวลาแปดปี

(2) ผู้ใดพยายามกระทำความผิดให้ลงโทษ

(3) ผู้ใดพยายามกระทำความผิดให้ลงโทษตามมาตรานี้

ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด จำกัดระยะเวลาในช่วงการตั้งครรภ์ 24 สัปดาห์ โดยมีเงื่อนไขว่าการทำแท้งอนุญาตให้กระทำได้ถึง 12 สัปดาห์เพื่อช่วยชีวิตของหญิง เพื่อรักษาสุขภาพทางจิตใจของหญิง เพื่อเหตุผลทางเศรษฐกิจหรือสังคม หรือในกรณีข่มขืนหรือร่วมประเวณีกับพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน การทำแท้งอนุญาตให้กระทำได้ถึง 20 สัปดาห์ หากมีความเสี่ยงต่อสุขภาพร่างกายของหญิง หรือหญิงที่มีอายุน้อยกว่า 17 ปี การทำแท้งอนุญาตให้กระทำได้ถึง 24 สัปดาห์ หากชีวิตของหญิงอยู่ในอันตราย หรือมีความเสี่ยงว่าลูกอ่อนจะไม่สมบูรณ์ การทำแท้งในช่วงถึง 12 สัปดาห์ ต้องได้รับอนุญาตจากแพทย์ 1 หรือ 2 คน การทำแท้งในช่วงถึง 20 สัปดาห์ ต้องได้รับ

(1) If a woman unlawfully and intentionally kills her foetus or has it killed, either by abortion or by foeticide, she shall be sentenced to imprisonment for at most four years. If the circumstances are very mitigating, punishment may be waived.

(2) If someone in accordance with the wishes of a woman unlawfully and intentionally kills her foetus, either by abortion or by foeticide, he or she shall be sentenced to imprisonment for at most four years. If he or she does so for a fee, he or she shall be sentenced to imprisonment for at most six years.

³¹ Section 6

(1) If someone without the consent of the woman unlawfully and intentionally kills her foetus, either by abortion or by foeticide, he or she shall be sentenced to imprisonment for at least two and at most eight years.

(2) An attempt is punishable.

(3) An attempt of the offences mentioned in this section is punishable

อนุญาตจากคณะกรรมการการแพทย์ของรัฐ การทำแท้งจะไม่เสียค่าใช้จ่ายภายใต้การประกันสุขภาพแห่งชาติแต่หญิงจะต้องเสียค่าธรรมเนียมของโรงพยาบาล³²

ง. ประเทศเยอรมนี

เบื้องหลังประวัติศาสตร์ของกฎหมายการทำแท้งของประเทศเยอรมนี ประเทศเยอรมนีตะวันตกเป็นประเทศที่ใช้กฎหมายซีวิลลอว์ ซึ่งกฎหมายมาจากกฎหมายโรมันที่ให้ความสำคัญต่อตัวอ่อนในครรภ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของร่างกายมารดา ก่อนข้างแยกกับบุคคล ดังนั้นกฎหมายโรมันจะไม่ลงโทษบุคคลที่ทำแท้งจนถึงยุคของซีซาร์ เมื่อมีการลงโทษกรณีที่มีการทำแท้ง กฎหมายโรมันมีการปกป้องสิทธิของบิดาที่มีสิทธิที่จะปกป้องตัวอ่อนในครรภ์มากกว่าสิทธิในชีวิตของตัวอ่อน ดังนั้น กฎหมายโรมันจึงลงโทษในกรณีที่มีการทำแท้งเกิดขึ้นถ้าในกรณีที่การทำแท้งไม่ได้รับความยินยอมจากสามี³³

จนกระทั่งปลายศตวรรษที่ 19 กฎหมายเกี่ยวกับศาสนาได้เข้ามามีบทบาทในโรมัน โดยเฉพาะ โรมันแคทอลิกให้ถือว่าการทำแท้งได้เป็นอาชญากรรม ตามกฎหมายของสงฆ์โดยทั่วไปแล้วถือว่าการตั้งครรภ์เกิดขึ้นในวันที่ 80 วัน โดยกฎหมายสงฆ์มีผลต่อฆราวาสในยุโรปที่สามารถทำแท้งได้ถ้าการตั้งครรภ์เกิดขึ้นเป็นกรณีไปโดยคำนึงถึงอาชญากรรมด้วย ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ก่อให้เกิดจุดสำคัญที่เป็นการปลุกเร้าทำให้เกิดการทำแท้งจนกลายเป็นอาชญากรรมในช่วงเวลาดังกล่าวนั้นหมายถึง ตัวอ่อนในครรภ์เริ่มมีการดันตัวก็ถือว่ามีชีวิตแล้ว

ก่อนปี ค.ศ. 1871 เยอรมนีประกอบด้วยรัฐอิสระหลายรัฐที่มีกฎหมายเป็นของตนเอง โดยแต่ละรัฐมีเงื่อนไขการอนุญาตให้ทำแท้งที่แตกต่างกันออกไป ตัวอย่างเช่น รัฐบาวาเรีย ไม่ห้ามทำแท้งถ้าการตั้งครรภ์อยู่ระหว่างครั้งแรก ส่วนรัฐอื่นๆห้ามมิให้ทำแท้ง แต่มีการลงโทษถ้าการตั้งครรภ์นั้นมีอายุครรภ์น้อย

อาชญากรรมที่สมบูรณ์แบบเกี่ยวกับการทำแท้งในเยอรมนีเริ่มต้นเมื่อมีประมวลกฎหมายอาญาปรัสเซียในปี ค.ศ. 1851 โดยรัฐปรัสเซียมีความต้องการที่จะเพิ่มจำนวนประชากรโดยห้ามมิให้ทำแท้ง กฎหมายปรัสเซียเป็นต้นแบบของกฎหมายการทำแท้งของประมวลกฎหมายอาญาของบิสมาร์ก ซึ่งเป็นรัฐในสหพันธ์เยอรมนีภาคเหนือ โดยต้องการให้มีการรวมตัวกันอย่างสมบูรณ์ของรัฐเยอรมนีภายใต้รัฐบิสมาร์ก ซึ่งเป็นรัฐเยอรมนีใหม่โดยมีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญาเยอรมนีในปี ค.ศ. 1871 กฎหมายทำแท้งในประมวลกฎหมายอาญาเยอรมนีในปี ค.ศ. 1871 ได้มีการคัดลอกมาจากประมวลกฎหมายอาญาของสหพันธ์เยอรมนีภาคเหนือ

³² สมบัติ พุทธิพงษ์ศักดิ์. เล่มเดิม. หน้า 103.

³³ (2 Jan 1991). German Abortion Law: The Unwanted Child of Reunification. Retrieved January 23, 2013, from <http://digitalcommons.lmu.edu/cgi/viewcontent.cgi?.article>

จนกลายเป็นต้นแบบของประมวลกฎหมายอาญาปรัสเซียในปี ค.ศ. 1851 โดยถือว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่งภายใต้แวดล้อมกรณี

กฎหมายนี้ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงมากกว่า 50 ปี และประมาณรอบศตวรรษ นักกฎหมายเยอรมนีได้เกิดคำถามว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมหรือไม่ โดยมีนักกฎหมายในเยอรมนีได้มีการสนทนาว่ากฎหมายการทำแท้งปกป้องสิ่งใด และควรมีมาตรการใดในการที่จะลงโทษ แม้ว่าจะมีการสนทนาและมีข้อเสนอแนะในการร่างประมวลกฎหมายอาญาโดยมีการตีพิมพ์ระหว่างปี 1909 และปี 1919 โดยแนะนำให้มีการลดโทษในเรื่องการทำแท้ง

รัฐสภาเยอรมนีได้พิจารณาข้อเสนอแนะโดยมีการปฏิรูปช่วงระหว่างเวลาของสาธารณรัฐไวมาร์ โดยมีการเสนอให้ยกเลิกกฎหมายการทำแท้ง โดยให้มีการทำแท้งโดยถูกต้องตามกฎหมายในกรณีที่การทำแท้งอยู่ระหว่างในช่วง 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์ ในปี ค.ศ. 1922 นาย Gustav Radbruch รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศของพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยได้ให้ข้อเสนอในการจัดทำประมวลกฎหมายอาญาเยอรมนี โดยมีความพยายามเสนอในสภานิติบัญญัติแต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ

ในปี 1926 ได้มีการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งเกิดขึ้นเล็กน้อยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของประมวลกฎหมายอาญาที่ค่อนข้างลดหย่อนเกี่ยวกับการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย โดยการเปลี่ยนแปลงแรกเกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1927 เมื่อศาลสูงสุดเยอรมนีได้มีการตัดสินว่าถ้าหญิงที่ทำการแท้งเพื่อรักษาชีวิตของหญิงหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของหญิง มิให้ถือว่าเป็นอาชญากรรม ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวเป็นที่รู้จักในกลุ่มของผู้ที่ต้องการทำแท้งว่าเป็นข้อบ่งชี้ทางการแพทย์และจนกระทั่งได้มีการบัญญัติให้เหตุดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของการทำแท้งในเยอรมนีตะวันตก

ในปี 1933 ถึงปี ค.ศ. 1945 เมื่อมีการปกครองในระบบนาซี ได้มีการลงโทษบุคคลที่ทำการแท้งซ้ำอย่างรุนแรงโดยมีการประหารชีวิตและในแบบของลัทธินาซีมีการบัญญัติไว้ในกฎหมายการทำแท้งโดยถือว่าเป็นการปกป้องชนชาติให้มีความแข็งแรงและเพื่อเป็นการปกป้องชีวิตของคนในชาติ มีการต่อต้านมิให้มีการแข่งขันและเป็นการทำลายพันธุกรรม อย่างไรก็ตามในปี ค.ศ. 1935 รัฐบาลเยอรมนีตะวันออกอนุญาตให้มีการทำแท้งได้ถ้าการทำแท้งนั้นเป็นการปกป้องความบกพร่องชาติพันธุ์ แม้ว่ากฎหมายการทำแท้งของยูคานาซีจะมีการยกเลิกหลังจากที่เยอรมนีมีการยอมแพ้ในปี ค.ศ. 1945 และกฎหมายนี้ก็ยังคงเป็นสัญญาณได้มีการบัญญัติไว้ในกฎหมายของเยอรมนีตะวันตก

ประเทศเยอรมนีมีนโยบายการทำแท้งที่เสรีปานกลาง คือ อนุญาตให้ทำแท้งได้กรณี³⁴

1. เพื่อช่วยชีวิตสตรีที่ตั้งครรภ์
2. เพื่อสุขภาพร่างกายของสตรีที่ตั้งครรภ์
3. เพื่อสุขภาพทางจิตของสตรีที่ตั้งครรภ์
4. การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิงที่เป็นพี่น้องกัน

5. หากปล่อยให้สตรีนั้นตั้งครรภ์ต่อไป ทารกอาจจะเกิดมามีร่างกายพิการได้

ตามกฎหมายเก่า ปี ค.ศ. 1972 ของเยอรมนีตะวันออก สตรีที่ตั้งครรภ์ในระยะ 12 สัปดาห์แรก สามารถจะตัดสินใจด้วยตนเองว่าจะตั้งครรภ์ต่อหรือขอทำแท้งหากตั้งครรภ์เกิน 6 เดือนไปแล้วจะไม่อนุญาตให้ทำแท้งเลย การทำแท้งช่วงตั้งครรภ์ 12 สัปดาห์ไปแล้วนั้น คณะแพทย์เป็นผู้อนุญาตด้วยเหตุผลที่จะปกป้องชีวิตของสตรีหรือแก้ไขเหตุการณ์ที่วิกฤตที่เกิดขึ้นกับสตรีที่ตั้งครรภ์เท่านั้น

ส่วนกฎหมายเก่า ปี ค.ศ. 1974-1975 ของเยอรมนีตะวันตกนั้น เห็นว่าการทำแท้งเป็นสิ่งขัดกับรัฐธรรมนูญในเรื่องของการปกป้องสิทธิในชีวิตมนุษย์รวมทั้งหน้าที่ของรัฐที่ให้ความมั่นคงในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ การปรับปรุงกฎหมายในปี ค.ศ. 1976 นั้นกฎหมายถือว่าการทำแท้งเป็นสิ่งผิดกฎหมาย นอกจากจะมีเงื่อนไขที่จำเป็น การทำแท้งจะไม่ถูกลงโทษ หากทำโดยความยินยอมของสตรีและทำโดยแพทย์ที่พิจารณาแล้วเห็นว่า การตั้งครรภ์นั้นจะเป็นอันตรายถึงชีวิต หรืออันตรายต่อสุขภาพกายและสุขภาพจิต (เหตุผลทางการแพทย์) นอกจากนี้แพทย์ก็ยังสามารถพิจารณาทำแท้งได้ 1) หากการตั้งครรภ์นั้นเป็นอันตรายถาวรต่อสุขภาพของเด็กในครรภ์ (เหตุผลทางพันธุกรรม) 2) หากสตรีถูกข่มขืนหรือการตั้งครรภ์เป็นผลมาจากการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิงที่เป็นพี่น้องกัน (เหตุผลทางศีลธรรม) และ 3) การตั้งครรภ์นั้นจะก่อความตึงเครียดอย่างรุนแรงแก่สตรี (เหตุผลทางสังคม) นอกจากนี้สตรียังอาจไปปรึกษากับนักสังคมสงเคราะห์และอาจขอทำแท้งจากแพทย์ที่ได้รับอนุญาตได้ ซึ่งเหตุผลที่พิจารณาอาจจะแตกต่างจากที่ได้พิจารณามาก่อนหน้านั้นแล้ว การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำแท้งมีแตกต่างกันไปในแต่ละจังหวัด (Lander) คือในจังหวัดที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นคาทอลิก การให้คำปรึกษาก็จะยึดแนวศาสนาคาทอลิกและเน้นเรื่องชีวิตมนุษย์ แต่สตรีที่ต้องการทำแท้งก็มักจะไปทำแท้งในจังหวัดที่มีการทำแท้งค่อนข้างเสรีกว่าหรือไปต่างประเทศ การทำแท้งในเยอรมนีตะวันตก (ยกเว้นไปทำในต่างประเทศ) จะเบิกค่าใช้จ่ายได้จากประกันสุขภาพซึ่งประชากรในเยอรมนีตะวันตกร้อยละ 90 มีประกันดังกล่าว

³⁴ นพวรรณ จงวัฒนา. (2540, มีนาคม). “นโยบายการทำแท้งในทวีปยุโรปตะวันตก.”
วารสารประชากรศาสตร์ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย), 13 (1). หน้า 17.

ก่อนที่จะมีการรวมตัวกันของเยอรมนีตะวันตกและตะวันออก การทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกเป็นสิ่งที่รัฐบาลเป็นห่วง เนื่องจากสตรีทำแท้งด้วยเหตุผลทางสังคมเสียเป็นส่วนใหญ่ คือ ความตึงเครียดของมารดา ดังนั้นในปี ค.ศ. 1984 รัฐบาลจึงเริ่มโครงการปรึกษาแนะนำและช่วยเหลือ มีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือมารดาและเด็ก และปกป้องชีวิตที่ยังไม่ได้เกิดมา โครงการนี้ต้องการให้สตรีที่ตั้งครรภ์เข้ามารับการปรึกษาหารืออย่างเต็มรูปแบบก่อนจะทำแท้ง อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตัวเลขของการทำแท้งในเยอรมนีตะวันตกจะต่ำกว่าเยอรมนีตะวันออก แต่ก็สังเกตได้ว่าการทำแท้งในประเทศใกล้เคียงที่มีการทำแท้งเสรีกว่าอยู่ในระดับสูงทีเดียว

สำหรับเหตุการณ์หลังจากการรวมเยอรมนีตะวันตกและตะวันออกเข้าด้วยกันในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1990 แล้ว กฎหมายทำแท้งก็เป็นประเด็นยุ่งยากประเด็นหนึ่งที่จะต้องหาข้อสรุป มีการถกเถียงกันมากเกี่ยวกับปัญหาของกฎหมายทำแท้ง เนื่องจากเยอรมนีตะวันออกจะต้องประสบปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายที่เข้มงวดของเยอรมนีตะวันตก ในที่สุดก็มีการประนีประนอม นั่นคือให้เลื่อนเวลาออกไปอีก 2 ปี จนถึงปลายปี ค.ศ. 1992 โดยในระหว่างเวลาดังกล่าวก็ให้ใช้กฎหมายเดิมของตนไปก่อนและตามข้อตกลงนั้นจะจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาในเยอรมนีตะวันออกด้วยเงินช่วยเหลือของเยอรมนีตะวันตก ประเด็นดังกล่าวนี้เป็นเรื่องค่อนข้างอ่อนไหวที่พรรคการเมืองในเยอรมนีนำมาถกเถียงกันมาก³⁵

การประนีประนอมระหว่างกฎหมายทำแท้งที่เสรีของเยอรมนีตะวันออกและกฎหมายทำแท้งที่ค่อนข้างอนุรักษ์นิยมกว่าของเยอรมนีตะวันตกเป็นไปด้วยความลำบากเพราะประชากรส่วนใหญ่ของเยอรมนีตะวันตกเป็นคาทอลิก นอกจากนี้การตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาในเยอรมนีตะวันออกก็มีการโต้เถียงกันมากเพราะวัตถุประสงค์ก็เพื่อปกป้องชีวิตที่ยังไม่ได้เกิดมาและไม่สนับสนุนให้สตรีที่ตั้งครรภ์ทำแท้ง แต่ปรากฏว่าตามความเห็นของชาวเยอรมนีตะวันตกบางกลุ่มเห็นว่าในเยอรมนีตะวันออกจะถือว่าการทำแท้งเป็นวิธีการวางแผนครอบครัววิธีหนึ่ง จนกระทั่งเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1992 รัฐสภาจึงได้ออกกฎหมายใหม่ออกมา กฎหมายทำแท้งใหม่ยังคงหลักการที่ว่าด้วยการทำแท้งด้วยเหตุผลด้านการแพทย์ พันธุศาสตร์ และศีลธรรมและยังอนุญาตการทำแท้งในช่วง 12 อาทิตย์แรก และอนุญาตให้ทำแท้งได้หากสตรีได้ปรึกษากับแพทย์ นักจิตวิทยาหรือนักสังคมเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว หลังจากนั้นแล้วการทำแท้งก็จะขึ้นกับการตัดสินใจของตัวสตรีเอง (สถานที่ที่จะทำแท้งได้จะต้องเป็นโรงพยาบาลหรือสถานที่ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายเท่านั้น)

³⁵ แหล่งเดิม, หน้า 18.

ในปี ค.ศ. 1993 จากการตีความของศาลรัฐธรรมนูญ กฎหมายทำแท้งใหม่จะไม่ถูกต้องตามหลักรัฐธรรมนูญเนื่องจากไม่ได้ปกป้องชีวิตของคน และจากการตีความของศาลอีกเช่นกันระบุว่า การทำแท้งต้องทำภายใต้ภาวะที่จำเป็นเท่านั้น และสตรีจะต้องได้รับการปรึกษาแนะนำ รวมทั้งโน้มน้าวไม่ให้ทำแท้ง อย่างไรก็ตาม สตรีที่ตั้งครรภ์และแพทย์ผู้ทำแท้งก็จะไม่ถูกลงโทษ แม้ว่า การทำแท้งจะเป็นเรื่องผิดกฎหมายตามกฎหมายแล้ว การทำแท้งด้วยเหตุผลนอกเหนือจากการแพทย์ พันธุศาสตร์และศีลธรรมนั้นจะไม่สามารถเบิกค่าใช้จ่ายจากการประกันสุขภาพได้ รวมทั้งสตรีที่อยู่ด้วยเงินสังคมสงเคราะห์ ศาลรัฐธรรมนูญยังตีความด้วยว่าสิทธิของเด็กที่ยังไม่ได้เกิดมาให้เป็นสิทธิการตัดสินใจของสตรีที่ตั้งครรภ์ สิ่งเหล่านี้จะมีผลกระทบต่อการใช้คำปรึกษาการวางแผนครอบครัว เนื่องจากกฎหมายระบุว่าต้องให้คำปรึกษาแก่สตรีในทางที่จะปกป้องชีวิตของเด็กที่ยังไม่ได้เกิดด้วย ดังนั้นคำปรึกษาการวางแผนครอบครัวในศูนย์ที่ปรึกษาหลายๆ แห่งที่เป็นอยู่ จะกลายเป็นสิ่งผิดกฎหมาย การตีความของศาลรัฐธรรมนูญในปี ค.ศ. 1993 นี้มีผลทำให้การใช้กฎหมายทำแท้งใหม่จะต้องยึดถือตามการตีความของศาลรัฐธรรมนูญ³⁶

สำหรับสถิติการทำแท้งนั้น ปรากฏตามข้อมูลในปี ค.ศ. 1989 ว่า ในเยอรมนีตะวันออก สตรีตั้งครรภ์ 4 คนจะทำแท้ง 1 คน ซึ่งมีอัตราสูงกว่าเยอรมนีตะวันตกคือ สตรีที่ตั้งครรภ์ 5-6 คน จะทำแท้ง 1 คน ในปี ค.ศ. 1991 อัตราการทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกเท่ากับ 465 ต่อบุตรเกิดรอด 1,000 คน ส่วนในเยอรมนีตะวันตกเท่ากับ 103 ต่อบุตรเกิดรอด 1,000 คน ข้อมูลดังกล่าวของเยอรมนีตะวันออกอาจจะคลาดเคลื่อนบ้างเนื่องจากความไม่แน่นอนของกระบวนการรวมเยอรมนีทั้ง 2 ฝ่าย คือมีสตรีที่ตั้งครรภ์เป็นจำนวนมากที่ทำแท้งในช่วง ค.ศ. 1989-ค.ศ. 1991 เพราะว่ากลัวความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม นอกจากนี้ยังกลัวที่จะตกงานเพราะมีครรภ์ การว่างงานก็จะสูงขึ้นและยังสูญเสียเงินช่วยเหลือมารดาอีก เช่น เงินช่วยเหลือบุตรที่เยอรมนีตะวันออกเคยให้ความช่วยเหลืออยู่ก่อน ประมาณกันว่าในเยอรมนีตะวันออกการทำแท้งในปี ค.ศ. 1990 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกทำได้ง่ายกว่า อย่างไรก็ตามตัวเลขของเยอรมนีตะวันตกเป็นตัวเลขทางการเท่านั้น ซึ่งมักจะต่ำกว่าความเป็นจริงและไม่ได้รวมการทำแท้งของสตรีเยอรมนีตะวันตกที่ไปทำในประเทศใกล้เคียง

เดิมกฎหมายทำแท้งของประเทศเยอรมนีได้มีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 218 ถึงมาตรา 220 ดังนี้ คือ

³⁶ นพวรรณ จงวัฒนา. เล่มเดิม. หน้า 19.

มาตรา 218 การทำแท้ง³⁷

1. เอ หญิงใดทำลายตัวอ่อนในครรภ์หรือยอมให้ผู้อื่นทำลายตัวอ่อนในครรภ์ ต้องระวางโทษจำคุก ถ้าในกรณีที่ย่ำแรงให้คุมขังในเรือนจำ
2. ผู้ใดพยายามกระทำผิดต้องระวางโทษ
3. ผู้ใดทำลายตัวอ่อนในครรภ์ ให้คุมขังในเรือนจำหรือจำคุก
4. ผู้ใดทำลายตัวอ่อนในครรภ์ด้วยการใช้ยา ต้องระวางโทษจำคุก ในกรณีที่ย่ำแรงให้คุมขังในเรือนจำ

มาตรา 219 วิธีการทำแท้ง³⁸

1. ผู้ใดเสนอหรือแนะนำยาหรือวิธีการทำแท้งให้สำเร็จหรือแสดงการใช้ยาเสพติดต่อสาธารณชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปีหรือปรับ

ถ้าการกระทำมีความผิดตามวรรคหนึ่ง ไม่ว่าจะด้วยการใช้ยาเสพติดหรือวิธีการอื่นใด เพื่อให้แท้งลูก โดยการแนะนำของแพทย์หรือผู้ที่ได้รับใบอนุญาตให้จัดยาหรือเวชภัณฑ์หรือวารสาร

มาตรา 220 บริการแนะนำให้ทำแท้ง³⁹

ผู้ใดเสนอหรือให้คำแนะนำในการทำแท้ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี”

³⁷ Article 218. Abortion

1. A woman who destroys her fetus or permits it to be destroyed by another, shall be punished by imprisonment, and in especially serious cases by confinement in a penitentiary.

2. Any attempt is punishable.

3. Any other person who destroys the fetus of a pregnant woman shall be punished by confinement in a penitentiary, and in less serious cases, by imprisonment.

4. Anybody who supplies a pregnant woman with a drug or object designed to destroy the fetus, shall be punished by imprisonment, and in especially serious cases by confinement in a penitentiary.

³⁸ Article 219. Abortion Methods

1. Anybody who publicly announces or advertises drugs, objects or methods used for the purpose of accomplishing abortions or who exhibits such drugs or objects at a place open to the public, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed two years or a fine.

2. The provisions for para.1 do not apply where drugs, objects or methods designed to terminate pregnancy in accordance with medical authorization are announced or advertised to physicians or persons who are permitted to deal in such drugs and objects, or in medical or pharmaceutical journals.

³⁹ Article 220. Offer of Services to Perform Abortions

Anybody who publicly offers his own or another, services for the purpose of performing or furthering an abortion, shall be punished by imprisonment for a term not to exceed two years.

ซึ่งเดิมก่อนที่จะมีการรวมเยอรมนีตะวันตกและเยอรมนีตะวันออกเข้าด้วยกันนั้น กฎหมายการทำแท้งในเยอรมนีตะวันตกมีดังนี้คือ

เยอรมนีตะวันตกก่อตั้งในปี ค.ศ. 1948 ซึ่งมีการรับกฎหมายการทำแท้งของนาซีมา เช่นนั้นก่อน การทำแท้งถือว่าเป็นอาชญากรรม แต่แพทย์และแม่จะไม่ถูกฟ้องร้องเมื่อการตั้งครรภ์นั้นเป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของแม่อย่างรุนแรง ช่วงหลังสงครามโลกสภานิติบัญญัติของเยอรมนีตะวันตกเริ่มมีการปฏิรูปกฎหมายอาญาซึ่งรวมถึงกฎหมายการทำแท้งด้วย⁴⁰

ในปี ค.ศ. 1960 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมได้เสนอให้มีการแก้ไขกฎหมายอาญาต่อคณะคณะกรรมการว่า ห้ามมิให้มีการทำแท้งเว้นแต่การทำแท้งนั้นเพื่อช่วยชีวิตของหญิงและเพื่อสุขภาพของหญิงอยู่ในอันตราย ซึ่งข้อเสนอแนะนี้ได้ให้สามารถทำแท้งได้ถ้าการตั้งครรภ์เกิดขึ้นจากหญิงถูกล่วงเกินทางเพศถ้าหญิงป่วยทางจิตใจหรือไม่มีสติหรือร่างกายไม่สามารถเดินทางได้ ซึ่งข้อเสนอแนะได้มีการอ้างอิงไว้ในอาชญาวิทยาซึ่งปรากฏอยู่ในกฎหมายการทำแท้งในปัจจุบันของเยอรมนีตะวันตก ในที่สุดฝ่ายบริหารได้ส่งร่างกฎหมายการทำแท้งต่อสภานิติบัญญัติเพื่อพิจารณา แต่ไม่รวมถึงข้อยกเว้นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ โดยที่สภานิติบัญญัติได้พิจารณาข้อเสนอในปี ค.ศ. 1962 และปี 1965 และผ่านร่างกฎหมายในปี ค.ศ. 1969 กฎหมายการทำแท้งเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะหากการที่หญิงต้องทำแท้งด้วยตนเองและเพื่อต้องการลดจำนวนอาชญากรรมลง

สภานิติบัญญัติเห็นด้วยที่จะลดโทษสำหรับการทำแท้งโดยมีความเห็นที่จะทำการปฏิรูปกฎหมาย แต่กฎหมายก็ยังคงไม่เปลี่ยนแปลงจนกระทั่งรัฐสภาได้มีการอนุมัติให้มีการปฏิรูปกฎหมายโดยตราเป็นพระราชบัญญัติขึ้นในปี ค.ศ. 1974 ซึ่งในปี ค.ศ. 1970 นักวิชาการบางคนในเยอรมนีได้แนะนำกฎหมายนี้เป็นทางเลือกกฎหมายพื้นฐานของกฎหมายอื่น

1. การร่างทางเลือกของกฎหมาย

ในฤดูใบไม้ผลิในปี ค.ศ. 1970 ศาสตราจารย์ทางกฎหมายอาญาของเยอรมนีและสวิสได้มีการแนะนำให้มีการปรับปรุงร่างในปี ค.ศ. 1962 ของประมวลกฎหมายอาญาเยอรมนีตะวันตก ซึ่งนักเขียนชาวเยอรมนีได้มีการอ้างอิงถึงศาสตราจารย์ที่มีความเห็นว่าการให้ทางเลือกเพราะว่าเป็นสาเหตุให้เกิดความยุ่งยากในการพัฒนา ซึ่งโดยปกติศาสตราจารย์เห็นว่าการทำแท้งต้องมีข้อยกเว้น แต่อย่างไรก็ตามปัญหาการทำแท้งนั้นเป็นปัญหาในทางปฏิบัติโดยมีการเสนอทางเลือกในการแก้ปัญหากฎหมายการทำแท้งเป็นสองทาง ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงในยุคนาซีเพียงเล็กน้อยในปี ค.ศ. 1962 โดยร่างประมวลกฎหมายอาญาของเยอรมนีในเยอรมนีตะวันตกเกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ในปี ค.ศ. 1927 ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1962 กฎหมายอาญาของเยอรมนี

⁴⁰ (2 January 1991). German Abortion Law: The Unwanted Child of Reunification. Retrieved January 23, 2013, from <http://digitalcommons.lmu.edu/cgi/viewcontent.cgi?.article>

เกี่ยวกับการทำแท้งได้มีการเปลี่ยนแปลงในกรณีที่มีการตั้งครรภ์เป็นอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพของหญิง โดยเสียงส่วนใหญ่ของศาสตราจารย์ไม่เห็นด้วย พวกเขาเชื่อว่าในช่วง 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์หญิงนั้นควรมีสติที่จะเป็นผู้ตัดสินใจในการทำแท้งด้วยตัวเอง โดยมีการเสนอให้มีการทำแท้งได้ถ้าหญิงที่อยู่ระหว่างการตั้งครรภ์นั้นต้องได้รับคำปรึกษา การให้คำปรึกษาเพื่อต้องการให้หญิงที่ต้องการทำแท้งในกรณีมีเหตุอันจำเป็นเท่านั้น ซึ่งการคิดอย่างนี้ก่อให้เกิดการแบ่งระยะการตั้งครรภ์อย่างชัดเจนจนกลายเป็นแบบของการตั้งครรภ์โดยมีการกำหนดวิธีการตั้งครรภ์และนำไปใช้

เสียงส่วนน้อยศาสตราจารย์ได้เสนอทางเลือกที่สองในการแก้กฎหมายการทำแท้งที่มีอยู่ซึ่งเห็นว่าทางเลือกนั้นมีน้อยเกินไปและเชื่อว่าการตัดสินใจของหญิงนั้นไม่ควรทำด้วยตัวของหญิงเพียงคนเดียว โดยมีการแนะนำให้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับระยะเวลาของการตั้งครรภ์โดยเฉพาะหญิงที่ตั้งครรภ์โดยไม่พึงประสงค์ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับลักษณะและสถานการณ์ของหญิงว่าควรให้มีการทำแท้งหรือไม่ โดยเฉพาะระยะเวลาของการตั้งครรภ์ซึ่งวิธีดังกล่าวเรียกว่า แบบบ่งชี้ ซึ่งต่อมาได้มีการร่างกฎหมายตามมาโดยเป็นแบบบ่งชี้

แต่ร่างดังกล่าวก็เป็นได้แค่ทางเลือกไม่มีผลตามกฎหมาย แต่ก็เป็นแบบในการออกกฎหมายของเยอรมนีตะวันตกให้มีการคิดทบทวนเกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้ง แต่อย่างไรก็ตามร่างกฎหมายดังกล่าวก็ยังคงมีการผลอย่างแพร่หลายซึ่งเป็นทางออกในการเป็นเครื่องบ่งชี้ และยังคงเป็นปัญหาที่ยังถกเถียงกันอยู่ในเมืองใหญ่ของเยอรมนี

2. การปฏิรูปกฎหมายทำแท้งในปี ค.ศ. 1974

ในปี ค.ศ. 1974 หลังจากที่มีการอภิปรายกันมาเป็นเวลายาวนานและรุนแรง รัฐสภาของเยอรมนีตะวันตกได้มีการผ่านร่างเรื่องการเรียกเก็บเงินก่อนที่จะมีการทำแท้งจากแบบของการปฏิรูปกฎหมายการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974 ซึ่งคล้ายกับกรณีที่ศาสตราจารย์ได้มีการเสนอร่างทางเลือกในกฎหมายทำแท้งซึ่งทำให้มีการร่างทางเลือกของกฎหมายทำแท้งในพระราชบัญญัติการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974 เพื่อต้องการลดอัตราการทำแท้งลง

ก่อนที่จะมีการผ่านต่างพระราชบัญญัติการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974 เยอรมนีตะวันตกอนุญาตให้มีการทำแท้งได้ถ้าการตั้งครรภ์นั้นเป็นอันตรายต่อชีวิตของหญิงและสุขภาพของหญิงนั้น แต่กฎหมายเยอรมนีตะวันตกได้มีการตีความอย่างกว้างเพื่อให้มีการยกเว้นให้มีการทำแท้งได้ตัวอย่างเช่น จากปี 1968 ถึงปี 1974 การทำแท้งมีเพิ่มขึ้นจาก 2,858 ถึง 17,814 ราย ซึ่งตัวเลขเหล่านี้ไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดปกติในเยอรมนีตะวันตก ซึ่งหญิงในเยอรมนีตะวันตกหรือในประเทศอื่นนั้นเห็นว่ากฎหมายการทำแท้งนั้นตีความอย่างแคบ ผู้ร่างกฎหมายในปี ค.ศ. 1974 จึงทำการสรุปว่ากฎหมายการทำแท้งที่มีอยู่นั้นไม่เพียงพอที่จะเป็นสาเหตุให้แม่ได้รับอันตรายต่อสุขภาพถ้าหากทำได้

ทำแท้งโดยผิดกฎหมาย แต่ก็ยังไม่ประสบความสำเร็จ ซึ่งพวกเขาเชื่อว่าพระราชบัญญัติการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974 ได้ให้ทำแท้งได้ถ้าการตั้งครรภ์อยู่ระหว่าง 12 สัปดาห์แรกและหากจำเป็นต้องให้คำปรึกษาแก่หญิงในเยอรมนีตะวันตก ซึ่งเมื่อได้ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์แล้ว หญิงต้องตัดสินใจที่จะทำแท้งได้ตนเอง และหญิงจะไม่ต้องไปทำแท้งในสถานที่ผิดกฎหมายหรือนอกประเทศเยอรมนีตะวันตก

พระราชบัญญัติการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974 ได้มีคำพิพากษาคัดสินในเรื่องนี้ไว้ว่าได้มีการแบ่งการตั้งครรภ์ไว้เป็น 3 ระยะ ซึ่งระยะแรกของการตั้งครรภ์นั้นอยู่ระหว่าง 14 สัปดาห์ถึง 20 สัปดาห์ การทำแท้งนั้นให้เป็นดุลพินิจของหญิงที่จะทำการตัดสินใจด้วยตนเอง ต่อมาต้องมีการให้คำปรึกษาถ้าการตั้งครรภ์อยู่ระหว่าง 20 สัปดาห์ถึง 22 สัปดาห์ โดยพระราชบัญญัติได้อนุญาตให้มีการทำแท้งได้ต้องเป็นพฤติการณ์ที่มีการกำหนดไว้โดยเฉพาะในกรณีที่มีการตั้งครรภ์นั้นเป็นอันตรายต่อชีวิตของหญิงหรือสุขภาพหรือมีเหตุอันควรเชื่อว่าเด็กที่จะเกิดมานั้นจะเป็นอันตรายร้ายแรงและไม่สามารถแก้ไขบกร่องนั้นได้ ระยะที่สามการตั้งครรภ์ตั้งแต่ 22 สัปดาห์ขึ้นไปถ้าการตั้งครรภ์นั้นเป็นอันตรายต่อชีวิตของหญิง

พระราชบัญญัติได้ผ่านร่างของรัฐสภาเยอรมนีตะวันตก แต่ก่อนที่จะมีผลบังคับใช้พรรคประชาธิปไตยคริสเตียนและพรรครัฐบาลอื่นได้มีความขัดแย้งกับศาลรัฐธรรมนูญของรัฐบาลกลาง ซึ่งแตกต่างจากศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกา โดยศาลรัฐธรรมนูญของรัฐบาลกลางได้มีการทบทวนถึงพระราชบัญญัติดังกล่าวว่าควรจะมีผลขัดแย้งกันหรือไม่ ซึ่งฝ่ายตรงข้ามกับพระราชบัญญัติการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974 ยืนยันว่าเป็นการละเมิดกฎหมายเบื้องต้นของมาตรา 2 (2) ซึ่งได้มีการบัญญัติว่า ทุกคนมีสิทธิที่จะมีชีวิตและจะทำลายไม่ได้ โดยถือว่าทารกในครรภ์เป็นคน ซึ่งในมาตรา 2 (2) ต้องการที่จะคุ้มครองตัวอ่อนในครรภ์ ซึ่งพระราชบัญญัติปี ค.ศ. 1974 ได้มีการเห็นชอบด้วยของศาลรัฐธรรมนูญและผลักดันให้เป็นพระราชบัญญัติ

3. เหตุผลของศาลรัฐธรรมนูญกลาง

3.1 สถานะของตัวอ่อนในครรภ์

พื้นฐานของศาลรัฐธรรมนูญได้มีการตัดสินว่าทารกในครรภ์ไม่ใช่เป็นเพียงสิ่งที่เกิดขึ้น แต่ในชีวิตจริงแล้วชีวิตในครรภ์เป็นการรับประกันของชีวิตของบุคคลทุกคน ศาลจึงยึดถือว่าหลังจากที่มีการตั้งครรภ์ 14 วัน จึงได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายมาตรา 2 (2)

ศาลยังคงร่างกฎหมายตามมาตรา 2 (2) นั้นต้องรับผิดชอบต่อนโยบายของนาซีรวมทั้งการทำลายชีวิตและทางออกสุดท้ายคือต้องมีการชำระบัญชี ซึ่งจากประวัติศาสตร์ของเยอรมนีถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิส่วนบุคคล โดยศาลยังคงต้องตีความอย่างกว้างตามมาตรา 2 (2) ศาลพบว่าต้องมีการตีความโดยได้รับการสนับสนุนกฎหมายพื้นฐานตามประวัติของพระราชบัญญัติในปี ค.ศ. 1974

โดยมีการเปิดเผยว่ามีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวางและอีกฝ่ายก็เห็นด้วยกับมาตรา 2 (2) ของพระราชบัญญัติดังกล่าวที่มีการปกป้องตัวอ่อนในครรภ์ และศาลยังคงมีการพัฒนากฎหมายให้มีการคุ้มครองตัวอ่อนในครรภ์อย่างต่อเนื่องซึ่งไม่อาจประมาณการได้อย่างแน่นอนซึ่งกระบวนการเจริญเติบโตของมนุษย์ยังมีต่อไปจนกว่าจะเกิด จึงไม่มีความแตกต่างระหว่างบุคคลและระยะเวลาของการตั้งครรภ์

3.2 หน้าที่ของรัฐ

สิทธิตามรัฐธรรมนูญของระบบกฎหมายในเยอรมนีตะวันตกได้มีการประกันสิทธิของบุคคลและเป็นหน้าที่ของรัฐบาลต้องมีการระงับการปกป้องสิทธิเหล่านั้น ซึ่งรัฐบาลยังยืนยันที่จะรับภาระในการปกป้องสิทธิในชีวิตซึ่งเป็นสิทธิพื้นฐาน สิทธิตามรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาที่บุคคลยังมีความขัดแย้งในเรื่องความคิดด้านสิทธิขั้นพื้นฐานอยู่ทำให้เกิดการต่อต้านอำนาจรัฐ ตัวอย่างเช่นในเรื่องสิทธิขั้นพื้นฐานในด้านสวัสดิการนั้นได้มีการร้องขอให้รัฐบาลช่วยเหลือบุคคลซึ่งมีรายได้น้อย รัฐบาลจึงให้การรับประกันต่อสื่อมวลชนว่าจะให้การติดต่อประสานงานกับหลายฝ่าย ซึ่งรัฐธรรมนูญถือว่าเป็นแบบอย่างของกฎหมายเยอรมนีตะวันตกในด้านความคิดที่จะช่วยปกป้องสิทธิของบุคคลไม่ให้ถูกละเมิดโดยฝ่ายเอกชน ซึ่งแตกต่างจากกฎหมายรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกาที่ให้อำนาจรัฐในการที่จะนำเสนอปัญหาต่อรัฐธรรมนูญ

3.3 ความสมดุลระหว่างตัวอ่อนในครรภ์และแม่

ผู้เสนอกฎหมายในร่างพระราชบัญญัติในปี ค.ศ. 1974 ยังคงมีการถกเถียงกันอยู่ว่าการทำแท้งนั้นเป็นการปกป้องสิทธิของหญิงซึ่งมีการบัญญัติไว้ในมาตรา 2 (1) โดยบทบัญญัติดังกล่าวเป็นการประกันสิทธิของบุคคลทุกคนและเพื่อเป็นการพัฒนาบุคลิกภาพ บุคคลที่มีชีวิตในเยอรมนีตะวันตกสิทธิในการมีชีวิตจึงมีความเป็นอิสระที่จะเลือกใช้ชีวิตของตนเองโดยไม่ต้องมีการถูกรบกวนจากรัฐบาล ซึ่งตามมาตรา 2 (1) นั้น ได้สร้างอาณาจักรของตนเองอันก่อให้เกิดการเข้าถึงของรัฐซึ่งคล้ายกับสิทธิขั้นพื้นฐานซึ่งศาลฎีกาของสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตามมาตรา 2 (1) ได้แสดงถึงความชัดเจนของรัฐธรรมนูญที่เป็นการประกันในเรื่องสิทธิส่วนบุคคลซึ่งได้มีการตัดสินใจในเรื่องทำนองเดียวกันอันเป็นการบอกอย่างนัยๆ กฎหมายพื้นฐานมีคุณสมบัติในเรื่องสิทธิซึ่งต้องไม่เป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลอื่นตามที่มีการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญและคุณธรรมทางกฎหมาย ศาลจึงถือตามมาตรา 2 (1) ซึ่งเป็นกฎหมายพื้นฐาน โดยไม่ได้นำมาใช้กับการทำแท้ง ดังนั้นสรุปได้ว่าตัวอ่อนในครรภ์มีสิทธิในชีวิตอันเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของรัฐที่ไม่อาจที่จะรักษาความสมดุลระหว่างตัวอ่อนในครรภ์กับแม่อันเป็นทางเลือกในชีวิต

3.4 คำติชมของศาลเกี่ยวกับการปฏิรูปพระราชบัญญัติการทำแท้งในปี ค.ศ. 1974

เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญพบว่า รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายพื้นฐานซึ่งมีหน้าที่ในการปกป้องตัวอ่อนในครรภ์ โดยตามรัฐธรรมนูญให้รัฐบาลมีหน้าที่ในการป้องกันอาชญากรรมการทำแท้ง ศาลให้เหตุผลว่ากฎหมายมีช่องว่างทำให้การทำงานของรัฐบาลล้มเหลวก่อให้เกิดอาชญากรรมเกี่ยวกับการทำแท้งขึ้น

ในความเห็นของศาล การปฏิรูปกฎหมายทำแท้งไม่สามารถทำให้มีการปกป้องชีวิตของตัวอ่อนในครรภ์ได้ซึ่งเป็นเรื่องนามธรรมโดยวัดได้จากจำนวนการทำแท้งที่ลดลง ศาลได้ให้เหตุผลที่ชัดเจน 2 เหตุผลว่าเหตุใดตามพระราชบัญญัติในปี ค.ศ. 1974 นั้นไม่สามารถเพิ่มเติมในส่วนของหน้าที่ เหตุผลแรกนั้นศาลยังคงให้ความสำคัญในการรักษาชีวิต ซึ่งหน้าที่ของรัฐในการสร้างภาระผูกพันคือการปกป้องรักษาชีวิตของบุคคลอื่นด้วย

เหตุผลที่สองนั้น ศาลยังคงให้ความสำคัญเกี่ยวกับองค์ประกอบทางกฎหมายซึ่งเป็นไปในทางบวก โดยมีการอธิบายและมีการแสดงออกในกฎหมาย ที่เห็นได้ชัดคือคำพิพากษาองค์ประกอบของกฎหมายที่ได้มีการแสดงออกนั้นเมื่อได้เปรียบเทียบองค์ประกอบในทางบวกแล้วไม่ได้ขึ้นอยู่กับประสิทธิผลของกฎหมาย แต่องค์ประกอบของกฎหมายที่แสดงออกนั้นได้เป็นเครื่องมือในการรักษาอันเป็นการเอาชนะคุณค่าของสังคม

3.5 คำตัดสินในเรื่องการทำแท้ง : ตัวบ่งชี้

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีการปฏิเสธโดยมีการประกาศในพระราชบัญญัติในปี ค.ศ. 1974 อันเป็นการฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติในปี ค.ศ. 1975 ตามที่ศาลได้มีการตัดสินในเรื่องการทำแท้งไว้ การปฏิรูปกฎหมายทำแท้งขึ้นอยู่กับแบบของตัวบ่งชี้ซึ่งรวมอยู่ในกฎหมายพื้นฐาน ดังนั้นศาลต้องการให้การทำแท้งโดยทั่วไปนั้นเป็นบทบังคับทางอาชญากรรม

แต่อย่างไรก็ตาม ศาลยังคงถือว่าเป็นสิทธิของหญิงที่จะตัดสินใจตั้งครรภ์ต่อไปทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์โดยศาลเห็นว่า มี ตัวบ่งชี้ 4 ตัว คือ 1. ตัวบ่งชี้ทางการแพทย์ 2. ตัวบ่งชี้ทางการสืบพันธุ์ 3. ตัวบ่งชี้ทางอาชญาวิทยา และ 4. ตัวบ่งชี้ทางสังคม

1. ตัวบ่งชี้ทางการแพทย์

ในปัจจุบันตัวบ่งชี้ทางการแพทย์คือ เมื่อหญิงร้องขอให้มีการทำแท้งอันเป็นการปกป้องอันตรายอย่างรุนแรงต่อสุขภาพของหญิง กฎหมายการทำแท้งของเยอรมนีขึ้นอยู่กับสถานการณ์ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1927 ตัวบ่งชี้ทางการแพทย์ได้มีการตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1962 ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติปี ค.ศ. 1974 ขึ้นแทนอันเป็นการยกเว้นกฎหมายการทำแท้งซึ่งถือว่าเป็นสิทธิของหญิงตามรัฐธรรมนูญที่ให้ความสำคัญกับชีวิตและความรุนแรงที่จะเกิดกับบุคคล ดังนั้นศาลจึง

สรุปว่าพฤติกรรมอันส่งผลต่อสุขภาพของแม่ จึงไม่จำเป็นต้องร้องขอให้การตั้งครรภ์ต่อไปถือว่าเป็นพฤติกรรมพิเศษที่เพียงพอที่แสดงให้เห็นว่าสามารถทำแท้งได้

2. ตัวยับยั้งการสืบพันธุ์

ปัจจุบันตัวยับยั้งการสืบพันธุ์นั้น ถ้าตัวอ่อนในครรภ์พิการหรือหากมีการเปลี่ยนแปลงอันสำคัญส่งผลต่อการเกิดแล้วไม่สามารถรักษาให้หายได้และมีความรุนแรง หญิงไม่จำเป็นต้องร้องขอให้มีการตั้งครรภ์อีกต่อไป ศาลไม่อาจแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ถ้ามีผลที่รุนแรง โดยผลสะท้อนอย่างรุนแรงนี้เพียงพอแล้วที่จะเป็นตัวยับยั้งการสืบพันธุ์ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับคำพิพากษาตัวอย่างทางการแพทย์โดยดูจากจำนวนของหญิงที่เข้าใจและสามารถรับไว้ได้

3. ตัวยับยั้งทางอาชญากรรม

ปัจจุบันตัวยับยั้งทางอาชญากรรมนั้น ถ้าการตั้งครรภ์เกิดจากการกระทำผิดทางอาญา อันส่งผลให้หญิงเชื่อว่าการตั้งครรภ์นั้นเกิดจากการกระทำผิดอาญา การกระทำผิดทางอาญาให้รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์กับผู้เยาว์ การข่มขืนหรือการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงที่ได้ทำให้ไม่มีความสามารถหรือไร้ความสามารถด้วย

4. ตัวยับยั้งทางสังคม

ปัจจุบันตัวยับยั้งทางสังคมเมื่อสถานการณ์ทางสังคมโดยรวมได้สร้างความขัดแย้งแล้ว ทำให้หญิงไม่สามารถที่จะตั้งครรภ์ต่อไปได้ ความขัดแย้งนั้นอาจเป็นเรื่องจิตวิทยาหรือปัญหาทางการเงิน ตัวอย่างหญิงต้องดูแลเด็กจำนวนมากซึ่งอยู่ในความดูแลของหญิงนั้นอาจได้รับยกเว้นให้ทำแท้งได้ กรณีที่ความขัดแย้งทางสังคมเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจหรือต้องการที่จะศึกษาต่อหรือความพิการหรือไร้ความสามารถทางจิตใจของหญิง อันส่งผลต่อการตั้งครรภ์

ในปีที่ผ่านมาได้มีการให้ความสำคัญถึงตัวยับยั้งทางสังคมสูงถึง 80 เปอร์เซ็นต์ของการทำแท้งทั้งหมดในเยอรมนีตะวันตก โดยได้มีการนำตัวยับยั้งนี้ใช้เป็นแบบ

4. การปฏิรูปกฎหมายทำแท้งในปี ค.ศ. 1976

รัฐสภาเยอรมนีตะวันตกได้มีการตอบรับร่างพระราชบัญญัติปฏิรูปกฎหมายการทำแท้งในปี ค.ศ. 1975 และได้มีการปฏิรูปในปี ค.ศ. 1976 ตามที่ศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกได้มีการตัดสินในปี ค.ศ. 1975 ซึ่งตามพระราชบัญญัติในปี ค.ศ. 1976 ได้มีการกำหนดตัวยับยั้งไว้ ซึ่งตัวยับยั้งรวมทั้ง 4 ตัวยับยั้งด้วย ซึ่งพระราชบัญญัติในปี ค.ศ. 1976 นั้นได้มีการกล่าวถึงกฎหมายเยอรมนีตะวันตกในอดีต

กฎหมายการทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกก่อนที่จะมีการรวมเยอรมนีตะวันตกและเยอรมนีตะวันออก มีดังนี้คือ

หลังจากสงครามโลกครั้งที่สอง สหภาพโซเวียตมีหน้าที่ยกเลิกกฎหมายการทำแท้งที่เข้มงวดของนาซีในเยอรมนีตะวันออก ซึ่งในปี ค.ศ. 1947 และ 1948 โซเวียตได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายทั้งหมดและหนึ่งในนั้นคือเยอรมนีตะวันออกที่มีการแก้ไขกฎหมายการทำแท้งโดยให้เหตุผลทางสังคม อย่างไรก็ตามในปี ค.ศ. 1950 รัฐบาลใหม่ของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมนีได้มีการตรากฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งเข้มงวดมากขึ้น โดยห้ามมิให้มีการทำแท้ง โดยกฎหมายนี้ให้รัฐบาลมีส่วนในการทำให้อัตราการทำแท้งลดลงและประชาชนได้มีการล้มตายในระหว่างที่เกิดสงครามโลก ต่อมาได้มีการรณรงค์ให้ประชาชนที่เป็นครอบครัวใหญ่มีส่วนร่วมในการตรากฎหมาย

ประเทศในยุโรปตะวันออกได้มีการแนะนำให้มีการออกกฎหมายให้มีการทำแท้งอย่างเสรีโดยมีการทำตามสหภาพโซเวียตซึ่งได้มีการปฏิรูปกฎหมายการทำแท้งขึ้นในปี ค.ศ. 1955 เกือบทั้งหมดของประเทศเหล่านี้ยกเว้นเยอรมนีตะวันออก ได้มีกฎหมายให้ทำแท้งได้อย่างเสรีเกิดขึ้นอย่างช้าในปี ค.ศ. 1950 เช่น บางส่วนของเยอรมนีตะวันออกในปี ค.ศ. 1950 ตั้งแต่ที่ได้มีการปฏิรูปกฎหมายโดยต้องการให้มีประชากรเพิ่มมากขึ้น

ในปี ค.ศ. 1972 เยอรมนีตะวันออกได้ผ่านกฎหมายให้มีการทำแท้งได้อย่างเสรี โดยเหตุผลของกฎหมายนี้มีว่า การเท่าเทียมกันของหญิงทางด้านการศึกษาและอาชีพ การแต่งงานและครอบครัว หญิงสามารถที่จะร้องขอโดยการตัดสินใจของตนเองว่าต้องการตั้งครรถ์ต่อไปหรือไม่ มีความสำคัญในเรื่องของสิทธิอันเกี่ยวข้องกับนักสังคมนิยมและประชากรทั้งหมดในการที่จะดูแลสุขภาพของหญิงอย่างต่อเนื่องและส่งผลกระทบต่อความรักของครอบครัวของเด็ก

ดังนั้นจึงมีการกำหนดระยะเวลาโดยมีการควบคุมอัตราการเกิดโดยหญิงสามารถที่จะตัดสินใจในการที่จะตั้งครรถ์ต่อไปด้วยตัวของหญิงเอง สิทธิในการตัดสินใจของหญิงจะสิ้นสุดลงถ้าการตั้งครรถ์นั้นมีอายุครรถ์ถึง 20 สัปดาห์โดยมีการปรึกษาสูตินารีเวช แต่ถ้าการตั้งครรถ์ตั้งแต่ 20 สัปดาห์ขึ้นไป กฎหมายอนุญาตให้ทำแท้งได้ในกรณีที่เป็นอันตรายต่อชีวิตของหญิง

กฎหมายเยอรมนีตะวันออกได้มีการแก้ไขเช่นเดียวกับเยอรมนีตะวันตก จึงได้มีการปฏิรูปกฎหมายขึ้นในปี ค.ศ. 1974 โดยต้องมีการให้คำปรึกษาซึ่งคล้ายกับกฎหมายปัจจุบันในสหรัฐอเมริกาซึ่งศาลฎีกาได้ถือตามจึงได้มีการปฏิรูปกฎหมายในปี ค.ศ. 1974

ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างเยอรมนีตะวันตกและเยอรมนีตะวันออกในกฎหมายการทำแท้งคล้ายกับความขัดแย้งเมื่อ 15 ปีที่แล้วที่รัฐบาลเยอรมนีตะวันตกได้มีความขัดแย้งในเรื่องของตัวบ่งชี้และระยะเวลา

5. การประนีประนอมในปัจจุบัน

ความต้องการที่จะบรรเทาให้มีการชุมนุมเกิดขึ้น รัฐบาลของเยอรมนีตะวันตกได้มีการแก้ไขกฎหมายพื้นฐาน ซึ่งการแก้ไขในเยอรมนีตะวันออกและเยอรมนีตะวันตกมีความแตกต่าง

กันและยังคงมีผลจนถึงสิ้นปี ค.ศ. 1995 อย่างไรก็ตามกฎหมายเยอรมนีตะวันออกนั้นตามรัฐธรรมนูญได้มีการบัญญัติกฎหมายซึ่งมีข้อจำกัดเช่นเดียวกับเยอรมนีตะวันตก ดังนั้นกฎหมายเยอรมนีตะวันออกต้องไม่ละเมิดสิทธิขั้นพื้นฐาน เช่น เสรีภาพในการพูด และเสรีภาพในการนับถือศาสนา ดังนั้นหลักประชาธิปไตยของรัฐธรรมนูญกำหนดเป็นขั้นตอนของกฎหมาย

การทำแท้งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากที่สุดในขณะที่มีการการรวมเยอรมนีตะวันตกและเยอรมนีตะวันออก เยอรมนีตะวันออกต้องการออกกฎหมายทำแท้งและยังคงมีผลใช้จนถึงปี 1995 อย่างไรก็ตามกฎหมายการทำแท้งของเยอรมนีตะวันออกขึ้นอยู่กับระยะเวลา ศาลรัฐธรรมนูญของเยอรมนีตะวันตกได้มีการประกาศว่าขัดต่อรัฐธรรมนูญ บางส่วนของเยอรมนีตะวันตกจึงมีการต่อต้านความคิดที่อนุญาตให้มีกฎหมายการทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกยังมีผลบังคับใช้อยู่นกว่าจะได้มีการรวมตัวกัน

แม้จะมีการต่อต้านในที่สุดเยอรมนีตะวันตกก็มีการตกลงให้กฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกยังคงมีผลบังคับใช้หลังจากที่ได้มีการรวมตัวกัน แต่อย่างไรก็ตามความแตกต่างก่อให้เกิดปัญหาอย่างมาก ทำให้สิทธิของหญิงในเยอรมนีตะวันตกมีสิทธิที่จะทำแท้งได้เหมือนเช่นในอดีตของเยอรมนีตะวันออก ประมวลกฎหมายอาญาในเยอรมนีตะวันตกนั้น ดังนั้นเนื้อหาของการสิ้นสุดของการตั้งครรภ์ได้มีการอ้างถึงกฎหมายของประเทศอื่นแต่ก็ไม่สามารถนำมาปรับใช้กับประเทศเยอรมนีตะวันออกในอดีตหลังจากที่มีการรวมตัวกัน แต่อย่างไรก็ตามผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมายจากกระทรวงยุติธรรมของเยอรมนีตะวันตกได้มีการสรุปว่าหญิงเยอรมนีตะวันตกไปทำแท้งในเยอรมนีตะวันออกหลังจากที่มีการรวมตัวกันต้องถูกดำเนินคดีตามกฎหมาย

การพิจารณาคดีของฝ่ายพันธมิตรของพรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตยและพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยฝ่ายค้านได้มีการรวมตัวกันต่อต้านในการเจรจาต่อรองระหว่างพรรคการเมืองของเยอรมนีตะวันตก โดยที่พวกเขายืนยันในเรื่องหลักดินแดนที่ทำให้มีการควบคุมเขตอำนาจของการทำแท้งขึ้น นายเฮลมัท โคว และรัฐบาลของพรรคอนุรักษนิยมได้มีการพิจารณาและมีการออกเสียงเพื่อให้พรรคฝ่ายค้านได้รับเสียงข้างมากโดยมีการให้สัตยาบันเพื่อรวมตัวกันปฏิบัติ ต่อมาวันที่ 28 สิงหาคม ปี 1990 ก่อนที่จะมีการลงนามในสนธิสัญญาเพียงสองวัน จึงทำให้หญิงชาวเยอรมนีตะวันตกไม่สามารถฟ้องร้องในกรณีที่มีการทำแท้งในเยอรมนีตะวันออก แต่อย่างไรก็ตามพรรคอนุรักษนิยมได้มีการเรียกร้องให้มีการแก้ไขกฎหมายการทำแท้งต่อเนื่องจนกระทั่งปี 1992 จนถึงปี 1995 พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยและพรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตยได้มีการเรียกร้องและตั้งใจว่าจะประกาศในกฎหมายรัฐธรรมนูญของเยอรมนีตะวันออกหลังจากปี 1992 และได้มีการขยายตัวบ่งชี้ไปยังเยอรมนีตะวันตกและทั่วประเทศเยอรมนี โดยที่พรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยและพรรคร่วม

รัฐบาลประชาธิปไตยเห็นว่าการจำกัดเรื่องเวลาซึ่งไม่อาจนำมาปรับใช้หรือไม่สอดคล้องกับกฎหมาย

ในช่วงเย็นก่อนที่จะมีการกำหนดเวลาในการปฏิบัติ พรรคอนุรักษนิยมได้มีการเสนอว่าข้อจำกัดเรื่องเวลาไม่สอดคล้องกับกฎหมายซึ่งคาดว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงภายในระยะเวลา 2 ปี กรณีที่กฎหมายมีการจำกัดเวลาเป็นเรื่องที่มีมานานแล้วซึ่งมีการระบุไว้โดยเฉพาะแล้วโดยถือว่าเป็นข้อยกเว้นของกฎหมายทั่วไป โดยข้อเสนอนี้เป็นที่พอใจของพรรคสังคมนิยมประชาธิปไตยและพรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตยเพราะว่ากฎหมายการทำแท้งที่มีมานานนั้นไม่สามารถแยกโดยถือว่าไม่สอดคล้องกับกฎหมาย

รัฐสภาของเยอรมนีได้มีการมอบหมายให้มีการประเมินโดยมีการจัดทำร่างกฎหมายการทำแท้งใหม่ซึ่งเกิดขึ้นในวันที่ 31 ธันวาคม ปี 1991 แต่อย่างไรก็ตามฝ่ายค้านได้รับอนุมัติจากพรรคร่วมรัฐบาล ถ้ารัฐสภาของเยอรมนีทั้งหมดไม่สามารถตกลงกันได้เกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งใหม่จนกระทั่งปลายปี 1992 จึงทำให้มีการนำกฎหมายในอดีตของเยอรมนีตะวันออกมาปรับใช้กับกฎหมายเยอรมนีตะวันออกอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน

ในอดีตที่ผ่านมาทั้งสองฝ่ายได้มีการตกลงกันหลายครั้งในสนธิสัญญาที่มีการกล่าวถึงเรื่องของครอบครัวและหญิง ซึ่งมีการยึดเชื้อเป็นระยะเวลานาน โดยมีการป้องกันไม่ให้เด็กเกิดจนกลายเป็นการปกป้องชีวิตก่อนคลอด ซึ่งพรรคการเมืองเห็นด้วยกับเยอรมนีตะวันตกในกรณีที่จะมีการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์ในเยอรมนีตะวันออก ดังนั้นจึงมีการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาในเยอรมนีตะวันออกเพื่อแก้ปัญหาโดยมีการบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติปี 1975 โดยถือว่าการยกเลิกพระราชบัญญัติในปี 1974 โดยถือคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตก

6. อนาคตเกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งในเยอรมนี

6.1 ความเหมาะสมทางการเมือง

ปัญหาการทำแท้งในเยอรมนีไปไกลเกินกว่าที่จะมีการประเมินหรือยุติโดยมีการยอมรับหลักระยะเวลาการตั้งครรภ์ ซึ่งชาวคริสเตียนประชาธิปไตยในขณะนั้นถือว่าการทำแท้งเป็นวิธีการคุมกำเนิดซึ่งเป็นเหตุการณ์ก่อนที่จะมีการรวมเยอรมนีตะวันตกและเยอรมนีตะวันออกโดยที่ผู้เขียนกฎหมายเยอรมนีตะวันตกวิพากษ์วิจารณ์ว่ามีการใช้ตัวบ่งชี้ทางสังคม โดยมีการแนะนำให้จัดการกับสถานการณ์ต่างๆ เพื่อให้ตัวบ่งชี้ทางสังคมเป็นรูปธรรมมากขึ้นและจัดตั้งอย่างเข้มงวดอันเป็นการกำจัดตัวบ่งชี้ทางสังคม

ในทางตรงกันข้ามพรรคการเมืองอื่นเห็นว่ากฎหมายการทำแท้งนั้นถูกต้องตามกฎหมายและเห็นชอบกับพระราชบัญญัติในปี 1974 โดยมีผู้เสนอว่าการกำหนดระยะเวลาในการให้

คำปรึกษาเป็นสิ่งจำเป็นเพราะมีความเป็นอิสระในการเลือก แต่ผลในเรื่องอัตราการทำแท้งลดลงถ้ารัฐสภาของเยอรมนีไม่สามารถที่จะตกลงในเรื่องกฎหมายการทำแท้ง ในกรณีมีการผัดผ่อนในเยอรมนีตะวันออก เมื่อฝ่ายค้านเห็นชอบกับระยะเวลาในการให้คำปรึกษา

ถ้ายังไม่มีความชัดเจนและมีผลต่อรัฐสภาของเยอรมนีตะวันออกทำให้เกิดการโต้เถียงกันขึ้น พรรคอนุรักษนิยมประชาธิปไตยเป็นพรรคที่ได้รับเสียงข้างมากในเยอรมนีตะวันออกซึ่งมีการเลือก ส.ส.ของรัฐสภาทั้งหมดของเยอรมนีซึ่งเกิดขึ้นในวันที่ 2 ธันวาคม ปี 1990 แต่อย่างไรก็ตามนักการเมืองของเยอรมนีตะวันออกของพรรคทั้งหมดแนะนำให้การสนับสนุนในเรื่องระยะเวลา

6.2 คำติชมในเรื่องการบ่งชี้

ปัจจุบันเยอรมนีตะวันตกได้มีการประชาสัมพันธ์ในเรื่องตัวบ่งชี้ ซึ่งถือว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมโดยถือว่าเป็นเรื่องที่ผิดศีลธรรมและต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมาย ซึ่งเยอรมนีตะวันออกได้ยอมรับเช่นนั้น แต่อย่างไรก็ตามศาลรัฐธรรมนูญของเยอรมนีตะวันตกได้มีการตีความในเรื่องตัวบ่งชี้ว่าจะใช้ได้ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายซึ่งได้มีคำตัดสินเกี่ยวกับการทำแท้งในปี 1975 แม้จะมีการยอมรับในคำตัดสินก็ได้มีการตัดสินเกี่ยวกับการทำแท้งว่าต้องมีการร้องขอเพื่อเป็นการปกป้องชีวิตก่อนจะคลอด ซึ่งได้มีการแสดงให้เห็นว่าตัวบ่งชี้พิสูจน์ได้ว่าประสบผลสำเร็จในการป้องกันการทำแท้ง ซึ่งในความเป็นจริงศาลสูงเห็นว่าอัตราการทำแท้งสูงกว่ากฎหมายการทำแท้งของพวกเขาเสีย นอจากนี้ตัวบ่งชี้ที่ไม่ต้องการเพราะทำให้เกิดปัญหาสังคมอย่างรุนแรงในกรณีที่ไม่ต้องการเด็ก อันเป็นภาระของรัฐบาลที่จะต้องแบกรับภาระหญิงซึ่งมีรายได้น้อย

6.2.1 คำติชมของของศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกเกี่ยวกับคำตัดสินเรื่องการทำแท้ง

แม้ว่าจะมีคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกในปี 1975 ก็ยังมีการยอมรับของฝ่ายตรงข้ามและสหภาพคริสเตียนประชาธิปไตยโดยได้มีการวิจารณ์จากภายในและภายนอกของเยอรมนีตะวันตกซึ่งได้มีการแสดงความไม่พอใจในคำตัดสินโดยมีการคัดค้านคำตัดสินเกี่ยวกับการทำแท้งในปี 1975 ถือเสียงข้างมาก

การคัดค้านเนื่องจากว่าเพื่อเป็นการป้องกันชีวิตมนุษย์ซึ่งถือว่ามีค่าและมีค่าและชีวิตก่อนคลอดมีสิทธิที่ได้รับการปกป้อง แต่อย่างไรก็ตามชีวิตก่อนคลอดก็ควรได้รับการปกป้อง สถานิติบัญญัติต้องการให้อัตราการทำแท้งมีจำนวนที่ลดลงโดยเห็นว่าควรมีการจัดตั้งศูนย์ให้คำปรึกษาแต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่ากฎหมายที่ใช้อยู่ในปัจจุบันไม่ได้ผล มีการพบว่าคำคัดค้านที่ไม่อยู่บนพื้นฐานของกฎหมายไม่มีทางที่จะลดอาชญากรรมเกี่ยวกับการทำแท้งซึ่งอยู่ระหว่างขั้นตอนของ

การตั้งครรภ์ โดยที่ศาลมีคำตัดสินว่าจะทำให้บรรลุผลได้ดีที่สุดในการป้องกันชีวิตก่อนคลอด คือต้องมีการยับยั้งชั่งใจของผู้กระทำเอง

นอกจากนี้ได้มีการเสนอคำคัดค้านตามรัฐธรรมนูญโดยมีการทบทวนว่าต้องการปกป้องสิทธิของบุคคลเพื่อเป็นการต่อต้านรัฐบาล บทบังคับทางอาชญากรรมที่ร้ายแรงที่สุดคือการจำกัดสิทธิของบุคคล โดยทำให้มีการสอบสวนเกี่ยวกับการลงโทษ ทำให้อาจต้องมีการลงโทษ โดยเสียงข้างมากมีคำตัดสินว่าควรมีการลงโทษ ซึ่งปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายรัฐธรรมนูญ

ได้มีการกล่าวถึงเสียงข้างมากในเยอรมนีช่วงระหว่างยุคนาซีซึ่งมีการแสดงให้เห็นถึงว่าตามรัฐธรรมนูญถือว่าเป็นการปกป้องชีวิต สรุปได้ว่าการคัดค้านนั้นเป็นข้อขัดแย้งที่ยังอยู่ในช่วงยุคนาซี อาชญากรรมของนาซีมักเกี่ยวข้องกับองค์กรและระบบการจำกัดของบุคคลผู้บริสุทธิ์โดยรัฐ การคัดค้านจำเป็นต้องทำให้แตกต่างการตัดสินใจเบื้องต้นนั้นต้องขึ้นอยู่กับตัวของหญิงเอง ความแตกต่างที่อยู่ภายใต้การปกครองของนาซีทำให้เกิดความรุนแรงมากขึ้นจึงทำให้ต้องมีการลงโทษสำหรับการทำแท้ง

รัฐส่วนใหญ่ทางสุดท้ายคือต้องมีบทลงโทษทางอาญา ผู้คัดค้านเห็นว่าวิธีแรกคือต้องมีการจำกัดวิธีการทำแท้ง ส่วนความหมายอื่นในกรณีที่มีการปกป้องตัวอ่อนในครรภ์ซึ่งยังไม่เพียงพอที่จะพิสูจน์ว่าเป็นบทบังคับทางอาญา โดยศาลยุติธรรมเห็นว่าควรจะมีการยับยั้งการคัดค้านหากกฎหมายนั้นถูกโจมตี

ในที่สุดก็พบว่าเสียงส่วนใหญ่ของการคัดค้านนั้นเป็นวิธีที่ดูจะง่ายเกินไปโดยรัฐธรรมนูญได้ให้ความสำคัญในการปกป้องชีวิต โดยส่วนมากต้องหลีกเลี่ยงให้มีการสมัครใจในการทำแท้งซึ่งแตกต่างจากอาชญากรรมในกรณีที่เป็นการฆาตกรรม ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจให้หญิงต้องทำแท้งคือความหลากหลายทางสังคม และเป็นการแทนที่ในการที่จะตัดสินใจที่จะมีการตั้งครรภ์ต่อไป การเปลี่ยนแปลงนั้นให้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านสุขภาพของหญิงหรือร่างกายของหญิงหรือการใช้ชีวิตของหญิงและภาระในการดูแลเด็ก

6.2.2 สถานะทางกฎหมายของตัวอ่อนในครรภ์ในรัฐอื่นเกี่ยวกับกฎหมายเยอรมนีตะวันตก

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีการเปิดเผยถึงคำตัดสินเกี่ยวกับการทำแท้งในปี 1975 ซึ่งตามรัฐธรรมนูญได้มีการเสนอให้มีการปกป้องตัวอ่อนในครรภ์อันเป็นการรับประกันถึงสิทธิในชีวิตของบุคคลทุกคน โดยศาลให้เหตุผลว่า การที่จะทำการปกป้องตัวอ่อนในครรภ์เกิดความล้มเหลว เนื่องจากว่ามีช่องว่างของกฎหมาย แต่อย่างไรก็ตามหลังจากที่มีกฎหมายแล้วทำให้มีการปฏิบัติต่อตัวอ่อนในครรภ์แตกต่างจากกรณีที่เกิดเกล้าแล้ว เนื่องจากมีหลายปัจจัยยิ่งไปกว่านั้นศาลรัฐธรรมนูญ

เยอรมนีตะวันตกได้มีการคุ้มครองตัวอ่อนในครรภ์โดยถือว่าตัวอ่อนในครรภ์มีสิทธิในชีวิต อันเป็นการรักษาความสมดุลระหว่างตัวอ่อนในครรภ์และมีการต่อต้านมารดา

ศาลเยอรมนีตะวันตกได้มีการตีความว่า ประมวลกฎหมายอาญาของเยอรมนีตะวันออกมีกฎหมายเกี่ยวกับการรับมือเกี่ยวกับการฆาตกรรมมาปรับใช้ในกรณีที่มีการลงโทษผู้ที่ทำร้ายร่างกายบุคคลหลังจากเกิด กฎหมายทำแท้งก็ได้มีการนำกฎหมายเกี่ยวกับการฆ่าโดยเจตนามาปรับใช้กับตัวอ่อนในครรภ์ จึงได้นำกฎหมายอาญามาปรับใช้ในกรณีไม่มีเจตนาฆ่าตัวอ่อนในครรภ์หรือทำให้ตัวอ่อนได้รับบาดเจ็บไม่ว่าการกระทำนั้นเกิดจากแพทย์หรือบุคคลอื่น และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ตัวอ่อนในครรภ์ได้รับบาดเจ็บหรือตาย แต่ทั้งนี้ไม่นำประมวลกฎหมายอาญามาปรับใช้ในกรณีที่ทำให้บุคคลได้รับบาดเจ็บหรือตายหลังคลอด

ส่วนกฎหมายในเรื่องละเมิดของเยอรมนีตะวันตกไม่มีการแยกสาเหตุของการกระทำโดยประมาทเลินเล่อทำให้ได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด แต่ตัวอ่อนในครรภ์ยังมีชีวิตอยู่ ศาลเยอรมนีตะวันตกได้ให้ความสนใจในกรณีที่บุคคลได้รับการทุกข์ทรมานจากอุบัติเหตุ แต่ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงที่ว่าเด็กนั้นต้องเกิดมาในภายหลัง ดังนั้นความรับผิดชอบจึงเป็นกรณีที่ทารกอยู่ในครรภ์กับเด็กซึ่งเกิดมาภายหลัง ซึ่งในมุมมองเรื่องของความรับผิดชอบในทางแพ่งยังมีความขัดแย้งกันอยู่ โดยศาลรัฐธรรมนูญของเยอรมนีตะวันตกเห็นว่าหากทารกในครรภ์ยังมีสิทธิที่จะปกป้องชีวิตของตนเองหลังจากที่เกิดแล้ว ก็ย่อมมีสิทธิที่จะเรียกร้องในทางแพ่งได้ถ้ามีการกระทำอันมิชอบต่อชีวิต

แม้ว่าแพทย์ได้ทำการวินิจฉัยเบื้องต้นหรือทำการรักษาเพื่อหาสาเหตุของการตายของตัวอ่อนในครรภ์แล้วเป็นเหตุให้ทารกในครรภ์ตายโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ก็ไม่อาจลงโทษแพทย์ตามประมวลกฎหมายอาญาได้ แต่อย่างไรก็ตามอาจต้องรับผิดชอบในทางอาญาได้หากทำผิดกฎหมายการทำแท้งแม้ว่าหญิงจะยินยอมก็ตาม ศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกจะมุ่งเน้นเกี่ยวกับการทำแท้งไม่เป็นอาชญากรรม แต่จะเป็นการสร้างช่องว่างของกฎหมาย

7. ประศุดหลังของคำตัดสินในปี ค.ศ. 1975

โมนิกา ฟอรัมเมล ผู้ร่างกฎหมายชาวเยอรมนีได้มีเขียนถึงศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกว่าได้มองข้ามมาตรา 4 (1) ซึ่งเป็นกฎหมายพื้นฐานอันเป็นการประกันความเป็นอิสระซึ่งคำตัดสินของศาลได้ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า หญิงมีอิสระที่จะตัดสินใจในการทำแท้งโดยคำตัดสินต้องคำนึงถึงมโนธรรม ดังนั้นรัฐธรรมนูญจึงมีการปกป้องทั้งชีวิตก่อนคลอดและให้อิสระแก่หญิงในการตัดสินใจ ศาลรัฐธรรมนูญของรัฐบาลกลางเห็นว่าเป็นการยากที่จะแก้ไขความขัดแย้งเนื่องจากบทบังคับทางอาญายังไม่มีความเหมาะสม ซึ่งฟอรัมเมลยังแนะนำว่าคำตัดสินของศาลได้มีการยอมรับเนื่องจากการปกป้องชีวิตตัวอ่อนในครรภ์ซึ่งต้องมีการจำกัดทางอาญาว่าผู้หญิงมี

อำนาจในการตัดสินใจด้วยตนเองด้วยมโนธรรมของเธอเอง ดังนั้นหลักเรื่องระยะเวลาที่สอดคล้องกับการทำแท้งจึงไม่ต้องมีการให้คำปรึกษาในกรณีที่ต้องมีการตัดสินใจในการทำแท้ง

เมื่อเร็วๆ นี้ได้มีการตีพิมพ์บทบรรณาธิการในหนังสือพิมพ์ของเยอรมนีโดยนายรูคอล์ฟ ออสเตียน ซึ่งเห็นว่าควรหยุดถกเถียงเรื่องระยะเวลาเนื่องจากไม่มีความสอดคล้องกับคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญสหพันธรัฐเยอรมนีในปัจจุบัน โดยนายออสเตียนเห็นว่ารัฐแรกที่นักการเมืองเห็นควรให้บทลงโทษทางอาญาแก่การทำแท้งเนื่องจากว่าในมุมมองทางศาสนานั้นควรได้รับการเคารพ ไม่ใช่ถือตามเยอรมนีทั้งหมด ปัจจุบันกฎหมายไม่ควรใช้บังคับแก่รัฐเพียงห้ารัฐเท่านั้นแต่ควรมีการแก้ปัญหาในเรื่องระยะเวลาแล้วมีการบัญญัติไว้ในกฎหมาย ศาลรัฐธรรมนูญของสหพันธรัฐเยอรมนีได้มีการสนทนาลงถึงปัญหาเกี่ยวกับคำตัดสินโดยมีการนำหลักจริยธรรมเข้ามาใช้ในคำตัดสินด้วย โดยจากประสบการณ์ในการตัดสินที่ผ่านมา 15 ปีตั้งแต่ปี 1975 ซึ่งเป็นไปได้ที่ศาล “Blackdoor” จะทำการตัดสินดังกล่าวเนื่องจากสถานการณ์บัญญัติเสนอไม่ให้มีบทบังคับทางกฎหมายมากกว่าที่จะมีบทลงโทษซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินไม่ว่าจะเป็นมาตรการในการป้องกันการตั้งครรภ์

ดังนั้นสถานการณ์บัญญัติมีอิสระที่จะเลือกแก้ปัญหาโดยวิธีอื่นหากสถานการณ์ต่างๆ ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปหรือมีการขาดประสิทธิภาพในการปกป้องชีวิตก่อนคลอดทำให้มีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับตัวบ่งชี้เพื่อปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปจึงต้องทำให้เกิดการรวมเยอรมนีตะวันออกและเยอรมนีตะวันตกเข้าด้วยกัน การแก้ปัญหาของเยอรมนีตะวันออกนั้นช่วยให้หญิงชาวเยอรมนีตะวันตกมีอัตราการทำแท้งเพิ่มมากขึ้นเนื่องจากอนุญาตให้มีการทำแท้งอย่างเสรี อันแสดงให้เห็นว่าการแก้ปัญหาข้อบ่งชี้ที่ขาดการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ ในที่สุดปัญหาการทำแท้งที่ไม่ต้องการเด็กที่ไม่พึงประสงค์นั้นก็เกิดขึ้นมักจะทำให้เกิดกับหญิงที่มีรายได้น้อยเป็นตัวบ่งชี้ทางสังคม

8. การศึกษาเชิงประจักษ์เพื่อแก้ไขข้อบ่งชี้

นักวิจารณ์ได้มีการถกเถียงเรื่องปัญหาข้อบ่งชี้ว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้กับหญิงที่เป็นข้าราชการอันเป็นการกีดกันความอิสระในการเลือก นอกจากนี้แม้จะเกิดความล้มเหลวขึ้นแต่ก็ยังสามารรถที่จะปกป้องชีวิตในครรภ์ได้

ปัจจุบันกฎหมายของเยอรมนีตะวันตก ก่อนที่หญิงจะทำแท้งแพทย์ได้สอบถามหญิงเรื่องของตัวบ่งชี้และหญิงยังยืนยันให้มีตัวบ่งชี้อยู่ เมื่อเร็วๆ นี้ได้มีการศึกษาเชิงประจักษ์เกี่ยวกับเรื่องการทำแท้งในเยอรมนีตะวันตกซึ่งแสดงให้เห็นว่าประมาณ 19 เปอร์เซ็นต์ของหญิงที่มีการร้องขอให้มีการทำแท้งซึ่งแพทย์ยืนยันว่าเป็นตัวบ่งชี้ทางสังคม แต่อย่างไรก็ตามประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ต้องการที่ไปพบแพทย์ก่อน หรือ 10 เปอร์เซ็นต์มีการถามหญิงถึง 3 ครั้งหรือมากกว่านั้นที่ต้องการ

พบแพทย์ โดยแพทย์ยืนยันว่าจากความล้มเหลวหญิงมากกว่าครึ่งไปทำแท้งที่ผิดกฎหมายในต่างประเทศ

ผู้หญิงในเยอรมนีตะวันตกส่วนใหญ่จะไปทำแท้งที่ประเทศอื่นเนื่องจากกฎหมายเกี่ยวกับการทำแท้งมีความเสรี โดยมากทำในประเทศเนเธอร์แลนด์ แม้กฎหมายของประเทศเนเธอร์แลนด์จะอนุญาตให้มีการทำแท้งได้แต่อัตราการทำแท้งก็ยังต่ำ ซึ่งในปีนี้ในช่วง 3 เดือนแรกพบว่าหญิงชาวเยอรมนีตะวันตกจะไปทำแท้งที่เนเธอร์แลนด์ซึ่งเป็นหญิงชาวต่างชาติซึ่งถือว่ามีชื่อเสียงในเรื่องการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการคุมกำเนิดในเนเธอร์แลนด์

9. ปัญหาของการที่ไม่ต้องการเด็ก

ผู้หญิงส่วนมากไม่สามารถทำแท้งได้เพราะว่าขาดคนชี้แนะและไม่สามารถพบแพทย์ที่จะให้คำชี้แนะอันเป็นแรงผลักดันให้หญิงต้องการที่จะตั้งครรภ์ต่อไป ผลของการที่ไม่ต้องการเด็กเนื่องจากมีปัญหาทางสังคม ซึ่งในปัจจุบันเยอรมนีตะวันตกได้ทำการศึกษาว่าเหตุผลของการที่หญิงไม่ต้องการเด็กเนื่องจากส่งผลต่อชีวิตและพบว่าเด็กที่เกิดมาจากความไม่ต้องการนั้นจะมีปัญหาทางด้านพฤติกรรม มีความแตกต่างทางสังคมอันส่งผลต่อการติดต่อ และปัญหาสุขภาพรวมถึงความตายด้วย

ปัจจุบันมากกว่าครึ่งของการตั้งครรภ์นั้นเยอรมนีตะวันตกไม่ต้องการให้มีการตั้งครรภ์ 1 ใน 3 ของแม่ยอมรับว่าเกลียดเด็กถ้าจะต้องเกิดมา 66 เปอร์เซ็นต์พ่อแม่ไม่ต้องการเด็กและมีการทำร้ายเด็ก ซึ่งดูเป็นเรื่องเศร้าที่จะต้องให้เด็กเกิดมาหากหญิงที่ไม่ต้องการที่จะตั้งครรภ์จะใช้วิธีการอย่างรุนแรงด้วยการกินยากล่อมประสาทหรือสูบบุหรี่เพื่อให้มีผลต่อเด็ก ทำให้มีการตายเกิดขึ้นจากความที่ไม่ต้องการเด็ก นอกจากนี้แล้วยังส่งผลให้เด็กป่วยโดยครูที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญและมีทักษะทางสังคมมักจะมีการปฏิเสธที่จะมีการให้ข้อมูลเพื่อทำการบันทึกไว้ นักจิตวิทยาได้มีการอ้างถึงบุคคลที่ต้องการที่จะทำแท้ง

10. คำแนะนำ

ปัจจุบันปัญหาความไม่สอดคล้องกันเกี่ยวกับกฎหมายการทำแท้งในเยอรมนีตะวันตกเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง โดยได้มีการศึกษาเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการแก้ปัญหาการทำแท้งเพื่อไม่ให้มีการขัดขวางไม่ให้มีการทำแท้งแต่ไม่ได้จำกัดแต่เพียงหญิงที่เป็นข้าราชการเท่านั้น ในขณะที่หญิงที่มีฐานะสามารถเดินทางไปทำแท้งในประเทศที่อนุญาตให้มีการทำแท้งอย่างเสรี โดยที่หญิงอื่นอาจถูกบังคับให้ต้องมีการพบแพทย์และต้องได้รับการรับรองว่าสามารถทำแท้งได้หรือไม่เมื่อเทียบกับตัวบ่งชี้ เพราะว่า 5 รัฐในเยอรมนีตะวันออกซึ่งมีส่วนในการรวมเยอรมนีเห็นว่าควรมีการแก้ปัญหาเรื่องตัวบ่งชี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเนื่องจากไม่สามารถใช้บังคับได้ในเยอรมนีตะวันตก ผู้หญิงสามารถทำแท้งได้โดยถูกต้องตามกฎหมายในเยอรมนีตะวันออก

แม้กระทั่งฝ่ายตรงข้ามก็ไม่พอใจในกฎหมายทำแท้งปัจจุบันในเยอรมนีตะวันตก โดยฝ่ายตรงข้ามในเยอรมนีบางส่วนเห็นควรกำหนดตั้งบ่งชี้ทางสังคมให้มากกว่านี้ซึ่งกำหนดมาตรฐานของตัวบ่งชี้ให้แคบลงเพื่อสามารถใช้กับหญิงได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามก็ได้มีความพยายามเนื่องจากว่าได้มีการอนุญาตให้หญิงชาวเยอรมนีตะวันตกสามารถทำแท้งได้โดยชอบด้วยกฎหมายในเยอรมนีตะวันออก

ได้มีการวางแนวทางให้มีประสิทธิภาพและเหมาะสมเพื่อมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเป็นระยะโดยมีการให้คำปรึกษาซึ่งได้มีการปฏิรูปกฎหมายการทำแท้งในปี 1975 แต่ได้รับการปฏิเสธจากศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตก ต่อมาได้มีการปฏิวัติคำตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตก โดยมีการชี้แนะแนวทางการตัดสินตามที่มีการปฏิรูปกฎหมายการทำแท้งในปี 1974 เพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหา แม้ว่าศาลจะมีให้สถานีดับญัตติได้มีการแก้ปัญหาแรกด้วยการเพิ่มทางเลือกอื่น ซึ่งตัวบ่งชี้ในการแก้ปัญหาในเยอรมนีตะวันตกช่วงเวลา 15 ปีที่ผ่านมาได้มีการศึกษาถึงตัวบ่งชี้ที่ไม่มีประสิทธิภาพและใช้ไม่ได้ผลต่อการทำแท้ง จึงทำให้มีการเพิ่มตัวบ่งชี้เพื่อใช้ในการแก้ปัญหา

สมาชิกบางส่วนในเยอรมนีตะวันตกได้มีการแนะนำแนวทางในการแก้ปัญหาต่อรัฐสภา ศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกได้มีคำแนะนำในการแก้ปัญหของรัฐสภาไปใช้ในการปกป้องตัวอ่อนในครรภ์ก่อนคลอด แต่ไม่มีบทลงโทษในทางอาญาแก่หญิงตั้งครรภ์ซึ่งเป็นแนวทางในทางบวกที่ใช้ในการปกป้องชีวิตของตัวอ่อนในครรภ์ แต่สุดท้ายหญิงก็ตัดสินใจในการทำแท้ง

มาตรการที่สองที่เป็นทางเลือกคือการให้คำปรึกษาซึ่งมีความจำเป็นในการร่างอันเป็นหนึ่งในพระราชบัญญัติปี 1974 โดยร่างทางเลือกในองค์ประกอบอาจจะมีการให้คำปรึกษาทางเลือกที่หนึ่งคือคำแนะนำทางการแพทย์โดยมีการแจ้งให้หญิงทราบถึงความเสี่ยงจากการทำแท้ง ผู้เขียนได้ร่างทางเลือกโดยมีการแนะนำว่าหญิงไม่ควรที่จะทำแท้ง ผู้หญิงมีความเสี่ยงที่จะได้รับอันตรายต่อสุขภาพซึ่งทำให้อาจทำให้ไม่แน่ใจว่าหญิงจะตัดสินใจตั้งครรรค์ต่อไปหรือโอกาสสุดท้ายในการตั้งครรรค์ที่จะตัดสินใจทำแท้ง มาตรการที่สองคือนักจิตวิทยาแนะนำว่าควรมีการแจ้งให้หญิงทราบถึงผลของการทำแท้งว่าอาจได้รับการบาดเจ็บจากการทำแท้ง ซึ่งรัฐส่วนใหญ่เห็นว่ากรณีที่ทำแท้งในเชิงพาณิชย์ก็ไม่ควรมีการแนะนำเช่นนั้น มาตรการที่สามควรมีการแนะนำทางกฎหมายให้หญิงทราบเกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมายหรือสิทธิของเด็กตามกฎหมายในกรณีที่มีการทำผิด ที่แย่ที่สุดหญิงควรได้รับคำแนะนำผลที่ตามมาทางสังคมจากการตัดสินใจของหญิงรวมทั้งความเป็นไปได้ในการช่วยเหลือทางด้านการเงินกรณีที่ยังต้องอยู่เพียงคนเดียวโดยลำพัง

มาตรการทางบวกชนิดที่สองสังคมได้มีการแบกรับภาระหญิงที่ตัดสินใจตั้งครรรค์ต่อไป แทนที่จะมีการลงโทษทางอาญาเพื่อป้องกันไม่ให้มีการทำแท้ง โดยมาตรการนี้ต้องการลดปัญหา

ทางสังคมของหญิง ซึ่งมาตรการนี้รวมทั้งการให้การศึกษาในเรื่องการคุมกำเนิด โดยการศึกษาที่ได้รับ การพิสูจน์แล้วว่าค่อนข้างมีประสิทธิภาพในการลดอัตราการทำแท้งคือประเทศเนเธอร์แลนด์ ซึ่งมีการช่วยผู้ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจเพื่อให้พ่อแม่ที่ต้องอยู่เพียงลำพังลดความต้องการที่จะทำแท้งลง มีการช่วยเหลือทางการเงินแก่เด็ก โดยการเข้าไปให้การดูแล ให้ความช่วยเหลือแก่หญิงด้วยการหางานให้ทำ มหาวิทยาลัยในเยอรมนีสามารถเปลี่ยนแปลง โดยให้การศึกษาแก่หญิงในการเลี้ยงดูเด็กมากขึ้น การให้โอกาสทางการศึกษาในเยอรมนีปัจจุบันยังไม่เพียงพอจึงอาจทำให้จำนวนหญิงที่กำลังมองหาสถานที่ทำแท้งเพิ่มขึ้น ดังนั้นจึงต้องมีการแยกกฎหมายในเยอรมนีตะวันตกโดยมีการเสนอว่าควรจะต้องมีการทดสอบครอบครัวในเยอรมนีเพื่อสำรวจถึงความต้องการทำแท้ง

โดยข้อเสนอทั้งสองของทั้งเยอรมนีตะวันตกในเรื่องของการแก้ปัญหาตัวบ่งชี้หรือเยอรมนีตะวันออกในเรื่องของระยะเวลา นั้น โดยมีการแนะนำผลของการปกป้องชีวิตก่อนคลอดในเยอรมนีตะวันตกมีการทำแท้งประมาณปีละ 80,000 คน ยกเว้นการทำแท้งที่ผิดกฎหมาย ส่วนในเยอรมนีตะวันออกอัตราการทำแท้งก็ใกล้เคียงกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรและอัตราการเกิด จากอดีตที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าโทษทางอาญาไม่สามารถป้องกันการทำแท้งได้ โดยพรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตยได้มีการเสนอให้การทำแท้งขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของหญิงและครอบครัวกับเด็กที่จะเกิดมาโดยมุ่งเน้นที่สังคม

พรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตยได้เสนอการแก้ปัญหการทำแท้งโดยเฉพาะเรื่องระยะเวลาซึ่งมีความจำเป็นต้องมีการให้คำปรึกษา โดยที่หญิงที่จะตัดสินใจทำแท้งต้องมีอายุครรภ์ 12 สัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์และหลังจากที่ได้รับคำปรึกษาเป็นเวลา 3 วัน การให้คำปรึกษาแก่หญิงนั้นต้องมีการแจ้งจากนักจิตวิทยาเกี่ยวกับผลทางกายภาพของการทำแท้งและต้องมีการปฏิบัติต่อหญิงที่ตั้งครรภ์อย่างไรเพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของหญิง ถ้าหญิงที่ได้รับคำปรึกษาแล้วตัดสินใจที่จะทำแท้งหลังจากที่ตั้งครรภ์ 3 เดือนแรกก็ให้อนุญาตให้ทำแท้งได้ ซึ่งหญิงอาจจะกังวลเกี่ยวกับอันตรายต่อชีวิตหรืออันตรายระหว่างการตั้งครรภ์

ข้อเสนอทั้งสองข้อนี้เป็นมาตรการทางบวกที่จะช่วยเหลือหญิงและพ่อแม่ที่ต้องเลี้ยงดูลูกเพียงลำพัง มาตรการในทางบวกที่พรรคร่วมรัฐบาลประชาธิปไตยได้เสนอให้มีการปรับปรุงโดยมีการให้การประชาสัมพันธ์และการศึกษาในเรื่องเพศ โดยครอบคลุมเรื่องการประกันสุขภาพและการคุมกำเนิดและการให้คำปรึกษาในเรื่องการคุมกำเนิด โดยมีการพยายามปรับปรุงข้อเสนอให้เหมาะสมกับสถานการณ์หรือสภาวะของหญิงและครอบครัวและเด็ก การรับประกันโดยมีการหางานให้หญิงทำ มีสถานรับเลี้ยงเด็กและสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียนอนุบาล การให้พ่อแม่ออกจากงาน 3 ปีแรก และกลับเข้ามาทำงานได้ในภายหลัง มีการให้การศึกษาแก่หญิง สุดท้ายได้มีการเสนอให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่หญิงที่ต้องเลี้ยงดูคนเดียวและมีอัตราการ

หักภาษีเพิ่มขึ้นสำหรับครอบครัวและเด็ก ซึ่งมีการนำมาตรการมารวมกันโดยมีการให้คำแนะนำเพื่อปกป้องชีวิตก่อนคลอด โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญเยอรมนีตะวันตกเห็นว่าควรให้ความช่วยเหลือก่อนที่จะมีบทลงโทษทางอาญา

จ. ประเทศโปแลนด์

ก่อนปี⁴¹ ค.ศ. 1932 การทำแท้งเป็นสิ่งต้องห้ามในประเทศโปแลนด์โดยไม่มีข้อยกเว้น ต่อมาในปี ค.ศ. 1932 ได้มีการปรับปรุงประมวลกฎหมายอาญาใหม่ โดยกำหนดเหตุทำแท้งอย่างเคร่งครัดเมื่อมีมีเหตุผลทางการแพทย์และเป็นครั้งแรกในยุโรปเมื่อการตั้งครรภ์ที่เกิดจากการกระทำ ความผิดอาญา ยกเว้นในช่วงเยอรมนียึดครองในช่วงสงครามโลกครั้งที่สองซึ่งกฎหมายนี้เกิดในช่วงปี ค.ศ. 1932-1956 โดยในปี ค.ศ. 1956 การทำแท้งต้องเป็นกรณีที่ยุติประสพสภาพความเป็นอยู่ยาก ซึ่งเป็นการตีความหมายของการเปลี่ยนแปลงในกฎหมายจากข้อจำกัดในปลายปี ค.ศ. 1950 ที่การทำแท้งทำได้ในกรณีมีการขอและได้รับอนุญาตให้ทำแท้งในปี ค.ศ. 1960 และปี ค.ศ. 1970

หลังจากการล่มสลายของลัทธิคอมมิวนิสต์ ได้มีการอภิปรายการทำแท้งขึ้นในประเทศโปแลนด์ โดยฝ่ายโรมันคาทอลิกและนิกายลูเธอรัน ซึ่งมีนักการเมืองกดดันรัฐบาลที่จะห้ามการทำแท้งยกเว้นในกรณีที่เกิดผลของการทำแท้งเนื่องจากจะช่วยชีวิตของหญิงตั้งครรภ์

ต่อมามีการร่างกฎหมายห้ามการทำแท้งส่งไปยังรัฐสภาโดยเคลื่อนไหวต่อต้านการทำแท้งจากฝ่ายค้านอนุรักษ์นิยมซึ่งเป็นพรรคเสรีในรัฐบาลปกครอง

การทำแท้งเป็นเรื่องผิดกฎหมายในประเทศโปแลนด์ ยกเว้นในกรณีที่มีการตั้งครรภ์นั้นได้กระทำเพื่อเป็นการช่วยชีวิตของหญิงหรือเพื่อรักษาสุขภาพกายของหญิงหรือเพื่อรักษาสุขภาพจิตใจของหญิงหรือเกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในสายเลือดเดียวกัน (Incest) แม้ว่าการตั้งครรภ์ที่อยู่ในเงื่อนไขที่สามารถทำแท้งได้ก็ตาม แต่โรงพยาบาลส่วนใหญ่มักจะปฏิเสธที่จะทำแท้งให้ โดยอายุครรภ์ที่จะทำแท้งได้นั้นต้องกระทำภายใน 12 สัปดาห์และอนุญาตให้กระทำในกรณีเพื่อเป็นการช่วยชีวิตของหญิงหรือเพื่อรักษาสุขภาพทางกายของหญิงหรือกรณีที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในครอบครัวเดียวกันหรือตัวอ่อนในครรภ์จะพิการอย่างรุนแรงโดยได้รับการยืนยันจากนรีแพทย์⁴²

⁴¹ Abortion in Poland. (n.d.). Retrieved Jan 20, 2012, from <http://www.un.org/esa/populations/publication/abortion/doc/poland.doc>

⁴² (12 February 2007). Europe's abortion rules. Retrieved May 27, 2013 from <http://legislationline.org/documents/section/criminal-codes>

การทำแท้งที่ผิดกฎหมายสามารถลงโทษจำคุกได้ไม่เกิน 2 ปี

กลุ่มสิทธิสตรีโปแลนด์ได้แจ้งว่าในแต่ละปีมีการทำแท้งที่ผิดกฎหมายประมาณ 180,000 คน ต่อปี ในขณะที่ข้อมูลการบ่งชี้อย่างเป็นทางการจำนวนเพียงร้อยละจากการยกเลิกกฎหมายเป็นประจำทุกปี

ฉ. ประเทศสโลวาเกีย

สำหรับการทำแท้งในประเทศสโลวาเกีย มีเหตุแห่งการทำแท้งที่ได้รับอนุญาต ดังนี้⁴³

1. เพื่อรักษาชีวิตของหญิง
2. เพื่อรักษาสุขภาพทางร่างกาย
3. เพื่อรักษาสุขภาพจิต
4. การข่มขืนหรือการร่วมประเวณีบุคคลในสายเลือดเดียวกัน
5. การค้าของทารกในครรภ์
6. ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม

การทำแท้งได้รับอนุญาตภายใน 12 สัปดาห์ของการตั้งครรภ์เมื่อมีการร้องขอเป็นลายลักษณ์อักษรของหญิงตั้งครรภ์ การทำแท้งอาจจะดำเนินการเกี่ยวกับการร้องขอเท่านั้นอย่างน้อย 6 เดือนผ่านไปนับตั้งแต่การทำแท้งก่อนหน้านี้ ยกเว้นในกรณีของผู้หญิงที่เกิดเหตุอื่น 2 เหตุ หรือเป็นกรณีหญิงอายุ 35 ปี หรือมากกว่าหรือในกรณีของการข่มขืน ผู้หญิงต้องได้รับการปรึกษาก่อนที่จะมีการทำแท้ง แต่ถ้าผู้เยาว์อายุต่ำกว่า 16 ปีบริบูรณ์ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองทราบ การทำแท้งที่จะกระทำได้สองครั้งต้องได้รับอนุญาตก่อนต้องเป็นเหตุทางการแพทย์และพันธุศาสตร์และในกรณีของการข่มขืนหรือการก่ออาชญากรรมทางเพศอื่นๆ

ในช่วงปี ค.ศ. 1991 การคุมกำเนิดที่ทันสมัยอยู่ในช่วงอายุตั้ง 15-44 ปี คิดเป็นร้อยละ 40

ในช่วงปี ค.ศ. 1995-2000 อัตราการเจริญพันธุ์คิดเป็นร้อยละ 1.4

รัฐบาลได้มีความกังวลเกี่ยวกับการป่วยและตายที่เกิดจากการทำแท้ง ส่วนภาวะแทรกซ้อนจากการคลอดบุตรและคลอดบุตรไม่มี

ในปี ค.ศ. 1995-2000 อายุขัยเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดเพศหญิงคือ ร้อยละ 76.7

ตั้งแต่ปลายสงครามโลกครั้งที่สอง กฎหมายการทำแท้งของสโลวาเกียได้รับการแก้ไขคือกฎหมายฉบับที่ 86/1950 (ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 227-229) กฎหมายมีประสิทธิภาพในเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1950 การทำแท้งที่ได้รับการอนุญาตในกรณีเพื่อรักษาชีวิตของหญิงหรือเพื่อรักษาสุขภาพของหญิงที่มีอันตรายอย่างรุนแรงและในกรณีของข้อบกพร่องทางพันธุกรรม

⁴³ Abortion in Slovakia. (n.d.). Retrieved Jan 20, 2012, from

เนื่องจากความกังวลเกี่ยวกับผลกระทบของการทำแท้งเกี่ยวกับสุขภาพของสตรี รัฐบาลตามกฎหมายใหม่ขยายสถานการณ์ที่อาจจะดำเนินการตามกฎหมาย ในวันที่ 19 ธันวาคม ค.ศ. 1957 ระบุว่าการทำแท้งอาจจะดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายบนพื้นฐานของเหตุผลที่สำคัญทางการแพทย์หรืออื่นๆ ต่อคณะกรรมการเพื่อขออนุมัติการทำแท้งและการทำแท้งต้องดำเนินการในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ตามกฎหมายเลขที่ 68

ในปี ค.ศ. 1983 ผู้หญิงจะได้รับอนุญาตให้ทำแท้งได้ในกรณีที่หญิงมีอายุมากกว่า 40 ปี หรือการตั้งครรภ์เป็นผลมาจากการข่มขืนหรืออาชญากรรมอื่นอันส่งผลต่อสถานการณ์ที่ยากลำบากต่อการอยู่อาศัยหากเธอสูญเสียสามีหรือสามีของเธอสุขภาพไม่ดี การอนุมัติจะไม่ได้รับอนุญาตถ้า การตั้งครรภ์เป็นระยะเวลามากกว่า 12 สัปดาห์ เว้นแต่กรณีที่การทำแท้งมีผลต่อสุขภาพของหญิงอย่างต่อเนื่องอันอาจเป็นอันตรายต่อชีวิตของหญิง การทำแท้งจะสิ้นสุดหากการตั้งครรภ์มีอายุครรภ์ ตั้งแต่ 16 สัปดาห์ซึ่งหญิงมีเชื้อโรคหัดเยอรมัน และ 26 สัปดาห์ถ้าหญิงมีปัญหาทางพันธุกรรม

ในปี ค.ศ. 1987 มีการยกเลิกค่าคอมมิชชันการทำแท้งในกรณีที่การตัดสินใจเกิดขึ้นระหว่างแพทย์และหญิง ผู้หญิงต้องทำคำขอเป็นลายลักษณ์อักษร โดยแพทย์ต้องแจ้งผลกระทบที่เป็นไปได้ของขั้นตอนและวิธีการทำแท้งให้หญิงทราบ โดยการตั้งครรภ์มีอายุ 12 สัปดาห์และไม่มีข้อห้ามในเรื่องสุขภาพ แต่หากการตั้งครรภ์เกินกว่า 12 สัปดาห์หรือมีข้อห้ามอื่นๆ ต้องเป็นไปตามที่ คณะกรรมการการแพทย์เห็นสมควร ผู้หญิงที่มีปัญหาการทำแท้งภายใน 6 เดือนจะไม่ได้รับอนุญาตให้ผ่านขั้นตอน เว้นแต่หญิงอายุ 35 ปีหรือการตั้งครรภ์เกิดจากการข่มขืนที่ได้ถูกยกเลิกเฉพาะในกรณีที่ชีวิตของผู้หญิงหรือสุขภาพที่ใกล้สูญพันธุ์หรือในกรณีที่สงสัยว่าทารกในครรภ์ด้อยค่า

ถ้าผู้หญิงที่อายุต่ำกว่า 16 ปีต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง ถ้าผู้หญิงอายุ 16 ปี และ 18 ปี ต้องแจ้งให้ผู้ปกครองทราบและการทำแท้งต้องทำในโรงพยาบาล

ในปี ค.ศ. 1986 กฎหมายพยายามที่จะลดจำนวนการทำแท้ง โดยการให้คุมกำเนิด (ไม่รวมถุงยางอนามัย) โดยเสียค่าค่าใช้จ่ายสำหรับการทำแท้งแปดสัปดาห์ของการตั้งครรภ์ จะได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมกรณีที่การทำแท้งที่ถูกระบุทางการแพทย์

อัตราการทำแท้งในสโลวาเกียเพิ่มขึ้นในปี ค.ศ. 1984 จากร้อยละ 30.5 เป็นร้อยละ 43.1 ในปี ค.ศ. 1988 แต่อัตราการทำแท้งลดลงอย่างมากในช่วงปี ค.ศ. 1990 จากจำนวน 1,000 คน มีประมาณ ร้อยละ 19.7 ในปี ค.ศ. 1996 หญิงที่ทำแท้งอายุเฉลี่ย 15-44 ปี และในปี ค.ศ. 1999 มีรายงานอัตราการทำแท้งรวมร้อยละ 4.9

ในปี ค.ศ. 1991 อัตราการคุมกำเนิดในสโลวาเกียร้อยละ 41 ซึ่งมีอัตราที่เพิ่มขึ้น ตัวอย่างการวางแผนครอบครัวระหว่างประเทศสหพันธรัฐรายงานเพิ่มขึ้นห้าเท่าในการใช้ยาคุมกำเนิด

หลังจากปี ค.ศ. 1990 อัตราการเจริญพันธุ์รวมสำหรับในปี ค.ศ. 1995-2000 คือ 1.4 คนต่อหญิงและ อัตราการเติบโตของประชากรเป็นร้อยละ 0.1

ช. ประเทศเกาหลี

ในปี ค.ศ. 1953 ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 269 และ 270 ของประเทศ สาธารณรัฐเกาหลีห้ามทำแท้งเด็ดขาดซึ่งได้มีการบัญญัติไว้ดังนี้คือ

มาตรา 269 การทำแท้ง⁴⁴

(1) หญิงใดใช้ยาหรือวิธีการอื่นใดที่มีความหมายอย่างเดียวกันกระทำให้ตนเองแท้งลูก ให้ลงโทษไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินกว่าหนึ่งหมื่นหวาน

(2) มาตรการนี้ให้ใช้กับกรณีที่บุคคลทำแท้งแก่หญิงไม่ว่าหญิงจะร้องขอหรือยินยอม

(3) บุคคลที่กระทำความผิดอาญาให้หมายความรวมถึงกรณีที่ทำให้หญิงได้รับบาดเจ็บ ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินสามปี แต่การกระทำเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตาย ให้ลงโทษจำคุกไม่เกิน เจ็ดปี

มาตรา 270⁴⁵ ถ้าการทำแท้งได้กระทำโดยแพทย์โดยที่ไม่ได้รับความยินยอม

⁴⁴ Article 269 Abortion

Section (1). A woman who, by the use of drugs or other means, procures (her own) miscarriage shall be punished by penal servitude for not more than one year or fined not more than ten thousand hwan.

Section (2). The preceding Section shall apply to a person who procures the miscarriage of a woman upon her request or with her consent.

Section (3). A person who commits the crime of the preceding Section, thereby causing injury of the woman, shall be punished by penal servitude for not more than three years; where he causes her death, he shall be punished by penal servitude for not more than seven years.

⁴⁵ Article 270 Abortion by a Doctor, etc.: Abortion Without Consent

Section (1). A doctor, herb doctor, midwife, pharmacist or druggist who procures the miscarriage of a woman upon her request or with her consent, shall be punished by penal servitude for not more than three years.

Section (2). A person who procures the miscarriage of a woman without her request or consent shall be punished by penal servitude for not more than two years.

Section (3). A person who commits one of the crimes of the preceding two Sections, thereby causing injury of the woman, shall be punished by penal servitude for not more than five years; where he causes her death, he shall be punished by penal servitude for not more than ten years.

Section (4). In the case of the preceding three Sections, suspension of qualifications for not more than seven years shall be additionally imposed.

(1) แพทย์แผนปัจจุบันหรือแพทย์แผนโบราณหรือผดุงครรภ์หรือเภสัชกรหรือผู้ที่จัดหายาเพื่อให้แท้งลูกไม่ว่าจะได้รับการร้องขอหรือได้รับความยินยอมจากหญิง ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินสามปี

(2) บุคคลใดทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงไม่ได้ร้องขอหรือปราศจากความยินยอมจากหญิง ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินสองปี

(3) ถ้าการกระทำความผิดตาม (1) (2) นั้นเป็นเหตุให้หญิงได้รับบาดเจ็บ ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินห้าปี แต่ถ้าเป็นเหตุให้ถึงแก่ความตาย ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินสิบปี

(4) ถ้าการกระทำความผิดตาม (1) (2) (3) นั้น ให้ระงับใบอนุญาตไม่น้อยกว่าเจ็ดปี

ต่อมามีกฎหมายสุขภาพแม่และเด็กที่จัดตั้งขึ้นได้ยกเว้นข้อห้ามนี้ ซึ่งมีเงื่อนไขว่าแพทย์สามารถทำแท้งในกรณีที่หญิงตั้งครรภ์หรือคู่สมรสของหญิงนั้นทนทุกข์ทรมานจากโรคทางจิตหรือทางกายภาพหรือทางพันธุกรรมตามที่ระบุไว้ในพระราชกฤษฎีกา ถ้าผลของการตั้งครรภ์จากการถูกข่มขืนหรือร่วมประเวณีระหว่างพี่น้องหรือถ้าความต่อเนื่องของการตั้งครรภ์มีแนวโน้มที่จะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมารดา

สถานการณ์ทางกฎหมายของการทำแท้งในสาธารณรัฐเกาหลีเป็นผลมาจากกระบวนการที่ยาวนานของวิวัฒนาการ หลังจากที่มีรัฐบาลได้จัดตั้งเป็นครอบครัวที่มีการวางแผนโครงการระดับชาติในปี ค.ศ. 1962 เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การทำแท้งกลายเป็นวิธีการทั่วไปที่แม้จะมีข้อห้ามทางกฎหมายส่วนใหญ่เป็นเพราะจำนวนมากของแพทย์ที่ยินดีที่จะทำแท้งให้และเจ้าหน้าที่ที่จะบังคับใช้ที่กฎหมายกำหนด ส่วนใหญ่ของสตรีได้รับการสนับสนุนอย่างยิ่งการทำแท้งตามที่ระบุไว้ในการสำรวจระดับชาติในปี ค.ศ. 1971

นอกจากนี้ในปี ค.ศ. 1962 รัฐบาลได้พยายามจะเปิดเสรีการทำแท้งเพื่อที่จะลดช่องว่างระหว่างกฎหมาย ต่อมาวันที่ 30 มกราคม 1973 รัฐบาลตรากฎหมายสุขภาพแม่และเด็กยังคงมีผลปรากฏอยู่ แต่ก่อนที่มีการตรากฎหมายในปี ค.ศ. 1973 ผู้หญิงส่วนใหญ่ในสาธารณรัฐเกาหลีไม่ได้ตระหนักถึงการทำแท้งที่ถูกทำแท้งที่ผิดกฎหมายและได้ดำเนินการอย่างแพร่หลาย อัตราการทำแท้งโดยประมาณขึ้นอยู่กับการสำรวจของผู้หญิงที่เคยสมรสอายุประมาณ 20-44 ปี ขยายตัวสูงถึง 64 ต่อ 1,000 คน แต่ไม่ได้ลดลงถึง 36 ในปี ค.ศ. 1990 และ 20 ในปี ค.ศ. 1996 แต่สถิติเกี่ยวกับจำนวนที่แท้จริงของการดำเนินการทำแท้งที่ไม่ได้บังคับและการทำแท้งส่วนใหญ่จะดำเนินการในคลินิกเอกชน

ในปี ค.ศ. 1985 มีเหตุผลหลักในการเจริญพันธุ์แห่งชาติและการสำรวจอนามัยครอบครัวคือการป้องกันไม่เกิดตามมา ร้อยละ 61.3 ตามด้วยเกิดระยะห่างร้อยละ 15.1 สุขภาพของมารดาและการด้อยค่าของทารกในครรภ์ ร้อยละ 7.3 การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ร้อยละ 5.7 และเหตุผลอื่นๆ ร้อยละ 10.6

อัตราเจริญพันธุ์โดยรวมในสาธารณรัฐเกาหลีได้ลดลงมากกว่า 1970-2000 ระยะเวลาตั้งแต่ 4.3 ต่อเด็กผู้หญิงที่ 1.7 ในขณะที่อัตราการเจริญเติบโตของประชากรได้ลดลงในทำนองเดียวกันร้อยละ 2.0-0.8 จากช่วงเดียวกัน สาธารณรัฐเกาหลีได้บันทึกอัตราการแพร่ระบาดของการคุมกำเนิดที่ทันสมัยร้อยละ 70 ในปี ค.ศ. 1991 ทำหมันในหญิงคิดเป็นเกือบครึ่งหนึ่งของทั้งหมด จนกระทั่งรัฐบาลที่นำเสนอการวางแผนครอบครัวควรเสียค่าใช้จ่าย

เหตุผลของการทำแท้งที่ได้รับอนุญาต คือ

1. เพื่อรักษาชีวิตของหญิง
2. เพื่อรักษาสุขภาพร่างกายของหญิง
3. เพื่อรักษาสุขภาพจิต
4. การข่มขืนหรือการร่วมประเวณีของบุคคลในสายเลือดเดียวกัน (Incest)
5. มีความผิดปกติของทารกในครรภ์
6. เหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคม

โดยมีการร้องขอ และสามารถทำได้โดยการไปพบแพทย์ภายใน 28 สัปดาห์ของการตั้งครรภ์ และได้รับความยินยอมจากคู่สมรส⁴⁶

ซ. ประเทศบาห์เรน

กฎหมายทำแท้งของประเทศบาห์เรน ได้มีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ปี 1976 มาตรา 321 ถึงมาตรา 323 ดังนี้ คือ

มาตรา 321⁴⁷ หญิงใดทำแท้งโดยไม่ได้รับคำแนะนำหรือช่วยเหลือจากแพทย์ ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนและปรับไม่เกินห้าสิบลีนาห์

มาตรา 322⁴⁸ ผู้ใดทำให้หญิงแท้งลูกโดยหญิงไม่ยินยอม ให้ลงโทษจำคุกไม่เกินสิบปี แต่ถ้ายกกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้หญิงถึงแก่ความตายให้ลงโทษจำคุก

มาตรา 323⁴⁹ หากเป็นเพียงการพยายามกระทำความผิด ให้ได้รับขกเว้นโทษ

⁴⁶ Abortion in Korea. (n.d.). Retrieved Jan 20, 2012, from <http://www.un.org/esa/populations/publication/abortion/doc/Korea.doc>

⁴⁷ Article 321 A prison sentences for a period not exceeding 6 months or a fine of no more than BD 50 shall be the penalty for any woman who commits an abortion without the advice and assistance of a medical practitioner.

⁴⁸ Article 322 A prison sentence for a period not exceeding 10 years shall be the penalty for any person who procures the abortion of a woman without her consent. The punishment shall be a prison sentence if the procurement of abortion results in the death of the victim.

⁴⁹ Article 323 Attempted abortion is not punishable.

เหตุผลการอนุญาตให้มีการทำแท้งมีดังนี้⁵⁰

1. เพื่อช่วยรักษาชีวิตของหญิง
2. เพื่อช่วยรักษาสุขภาพกายของหญิง
3. เพื่อช่วยรักษาสุขภาพจิตใจของหญิง
4. ในกรณีหญิงถูกข่มขืนหรือมีการร่วมประเวณีระหว่างบุคคลในสายเลือดเดียวกัน

(Incest)

5. ในกรณีที่ทารกในครรภ์มีความผิดปกติ
6. เหตุผลทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
7. เมื่อมีการร้องขอ ซึ่งต้องได้รับความยินยอมจากแพทย์ที่ได้รับใบอนุญาตให้สามารถ

ทำแท้งได้

ประเภทของการทำแท้ง

1. ด้วยตัวเอง
2. ในคลินิกหรือโรงพยาบาลด้วยการผ่าตัด
3. สมุนไพร
4. นวดหรือวิธีการอื่นๆ
5. ยา

ฉ. ประเทศมองโกเลีย

กฎหมายทำแท้งของประเทศมองโกเลียได้มีการลงโทษแก่บุคคลผู้กระทำความผิดไว้ในประมวลกฎหมายอาญามาตรา 127 และมาตรา 128 ดังนี้ คือ

มาตรา 127⁵¹ การบังคับให้หญิงทำแท้ง

127.1 การบังคับให้หญิงทำแท้งให้ลงโทษด้วยการใช้แรงงานเป็นเวลา 251 ถึง 400 ชั่วโมง และจำคุกแรงงานเป็นเวลาสามเดือนถึงหกเดือนหรือจำคุกไม่เกินสองปี

มาตรา 128⁵² การทำแท้งไม่อยู่ในเงื่อนไขทางการแพทย์

⁵⁰ Abortion in Bahrain. (n.d.). Retrieved Jan 20, 2012, from www.un.org/esa/population/.../abortion/doc/bahrain1.doc

⁵¹ Article 127. Forcing a woman into abortion
127.1. Forcing a woman into abortion shall be punishable by 251 to 400 hours of forced labor, incarceration for a term of 3 to 6 months or imprisonment for a term of up to 2 years.

⁵² Article 128. Abortion in the non-medical conditions

128.1 การทำแท้งที่ไม่อยู่ในเงื่อนไขทางการแพทย์หรือไม่ได้กระทำโดยผู้ที่มีอาชีพให้ลงโทษด้วยการใช้แรงงานเป็นเวลา 251 ถึง 400 ชั่วโมงและจำคุกแรงงานเป็นเวลาสามเดือนถึงหกเดือนหรือจำคุกสองปีถึงห้าปี

ภายใต้ประมวลกฎหมายอาญาของมองโกเลีย 6 กรกฎาคม ค.ศ. 1960 การทำแท้งโดยทั่วไปเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ถ้าการทำแท้งเกิดจากการกระทำของแพทย์มีโทษจำคุกถึงสองปี แต่ถ้าเป็นการกระทำของบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แพทย์หรือการทำแท้งที่ไม่สะอาด การลงโทษจะเพิ่มขึ้นคือต้องระวางโทษจำคุกได้ถึงห้าปี เว้นแต่มีกรณีจำเป็นเพื่อช่วยชีวิตของหญิง

ต่อมาในปี ค.ศ. 1966 บทบัญญัติการทำแท้งได้ถูกแก้ไขเพิ่มเติม แต่ก็ยังถือว่าเป็นความผิดร้ายแรงที่หน่วยงานทางแพทย์จะทำแท้งได้ภายใต้เงื่อนไข

ต่อมาในปี ค.ศ. 1968 กฎหมายสุขภาพได้แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงว่าการทำแท้งต้องเกิดจากการตัดสินใจของตัวหญิงเอง โดยมีเงื่อนไขว่าในช่วงสามเดือนแรกของการตั้งครรภ์ หญิงจะทำแท้งได้ต้องมีการร้องขอและหญิงมีอาการเจ็บป่วย การทำแท้งจะกระทำโดยแพทย์ในโรงพยาบาลและกระทรวงสาธารณสุขได้รับการอนุมัติรายชื่อของโรคที่แสดงเหตุผลอันสมควรประกอบในการทำแท้ง

กฎหมายด้านสุขภาพที่มีการแก้ไขในปี ค.ศ. 1998 ในส่วนของบทบัญญัติเกี่ยวกับการทำแท้งเหมือนเดิม โดยมีการนำนโยบายประชากรแห่งชาติในปี ค.ศ. 1996 มาใช้โดยรัฐสภาว่าการทำแท้งที่ไม่ควรส่งเสริมให้เป็นความหมายของการวางแผนครอบครัว โดยรัฐบาลจะพิจารณาอัตราการทำแท้งที่จะสูงเกินไป รัฐบาลยังย้ำในปี ค.ศ. 1999 ว่า การทำแท้งเป็นเรื่องที่ได้รับอนุญาตโดยทั่วไปหากมีการร้องขอจากหญิงตั้งครรภ์และมีการอุดหนุนเงินสาธารณะเพื่อช่วยเหลือในการทำแท้ง

รัฐบาลมีการบันทึกอัตราการทำแท้งที่ค่อนข้างสูงคือร้อยละ 25.9 ต่อ 1,000 คน โดยหญิงมีอายุระหว่าง 15-44 ปี เหตุที่มีการทำแท้งกันมากเพราะขาดแคลนจากการคุมกำเนิดหรือขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้วิธีคุมกำเนิด อันส่งผลให้ผู้หญิงหลายคนเลือกที่จะมีการทำแท้ง แต่ปรากฏว่าส่งผลให้หญิงที่ทำแท้งมีอัตราการตายที่สูงในแต่ละปีคือการทำแท้งจำนวน 1,000 คน จะเสียชีวิต 850 คน

รัฐบาลพยายามที่จะเพิ่มอัตราการคุมกำเนิดให้มากขึ้นกว่าร้อยละ 50 จึงนำหลักสูตรอนามัยเจริญพันธุ์แห่งชาติ 2001 มาใช้ในปี ค.ศ. 1997 รัฐบาลรายงานว่า เนื่องจากการประชุม

128.1 Abortion in the non-medical conditions or abortion by a non-professional shall be punishable by 251 to 400 hours of forced labor, incarceration for a term of more than 3 to 6 months or imprisonment for a term of 2 to 5 years.

ระหว่างประเทศเกี่ยวกับประชากรและการพัฒนาที่จัดขึ้นในกรุงไคโรในปี ค.ศ. 1984 ตามขั้นตอนที่ประสบความสำเร็จได้รับการดำเนินการเพื่อให้แน่ใจว่าการเข้าถึงของสตรีที่จะให้บริการด้านการดูแลสุขภาพการเจริญพันธุ์แต่ละศูนย์จังหวัดและบางอำเภอเมืองมีการจัดตั้งคู่อำนวยการเจริญพันธุ์ที่แนบมากับท้องถิ่นที่ศูนย์สุขภาพของประชาชน คู่อำนวยการเช่น การให้คำปรึกษาและตรวจสอบการตั้งครรภ์และการประเมินผล โครงการสุขภาพแห่งชาติถูกนำมาใช้ในปี ค.ศ. 1997

เหตุทำแท้งโดยชอบด้วยกฎหมายมีดังนี้⁵³

1. เพื่อรักษาชีวิตของหญิง
2. เพื่อรักษาสุขภาพร่างกายของหญิง
3. เพื่อรักษาสุขภาพจิตของหญิง
4. การข่มขืน หรือ การร่วมประเวณีของบุคคลในสายเลือดเดียวกัน (Incest)
5. ความผิดปกติของทารกในครรภ์
6. เหตุผลทางเศรษฐกิจหรือสังคม

โดยหญิงสามารถร้องขอให้มีการทำแท้งได้ในช่วง 3 เดือนแรกของการตั้งครรภ์และหากภายหลังหญิงทนทุกข์ทรมานจากการเจ็บป่วยจนคุกคามสุขภาพของหญิง แต่ต้องได้รับการอนุญาตจากครอบครัวหรือสามี

ญ. ประเทศเบลเยียม

เป็นประเทศที่มีนโยบายการทำแท้งที่เปิดกว้างมากที่สุดในทวีปยุโรปตะวันตก คือมีการอนุญาตให้ทำแท้งได้ในกรณี⁵⁴

1. เพื่อช่วยชีวิตสตรีที่ตั้งครรภ์
2. เพื่อสุขภาพร่างกายของสตรีที่ตั้งครรภ์
3. เพื่อสุขภาพทางจิตของสตรีที่ตั้งครรภ์
4. การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิงที่เป็นพี่น้องกัน
5. หากปล่อยให้สตรีนั้นตั้งครรภ์ต่อไป ทารกอาจจะเกิดมามีร่างกายพิการได้
6. ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคมของสตรีที่ตั้งครรภ์
7. ตามคำร้องขอของสตรีที่ตั้งครรภ์

⁵³ United nations. (n.d.). Retrieved Jan 20, 2012, from

<http://www.un.org/esa/populations/publication/abortion/doc/mongolia.doc>

⁵⁴ นพวรรณ จงวัฒนา. เล่มเดิม. หน้า 13-15.

กฎหมายทำแท้งของประเทศเบลเยียมค่อนข้างเสรี กฎหมายทำแท้งเพิ่งเปิดเสรีเมื่อวันที่ 30 เมษายน ค.ศ. 1990 นี้ โดยแก้ไขกฎหมายทำแท้งเดิมปี ค.ศ. 1867 ซึ่งไม่ยอมให้มีการทำแท้งไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น กฎหมายทำแท้งเดิมของเบลเยียมมีรากฐานมาจากกฎหมาย Napoleonic Penal Code ปี ค.ศ. 1810 ซึ่งเบลเยียมยอมรับเอามาใช้ในปี ค.ศ. 1867 หลังจากระบายนโยบายจากฝรั่งเศส ตามกฎหมายเก่าห้ามการทำแท้งทุกกรณียกเว้นเมื่อมีความจำเป็น ความจำเป็นก็คือเมื่อมีแพทย์ 3 คน ลงความเห็นว่า การตั้งครรถ์จะเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพของสตรี กฎหมายแก้ไขเพิ่มเติมปี ค.ศ. 1923 ยังเพิ่มความเข้มงวดขึ้นอีกคือ ห้ามการให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทำแท้ง หรือแหล่งข้อมูลวิธีคุมกำเนิด

ปี ค.ศ. 1971 เบลเยียมเริ่มมีความพยายามจะแก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เปิดกว้างมากขึ้น แต่ก็ไม่เป็นผลสำเร็จ อย่างไรก็ตามก็มักจะไม่ค่อยมีการฟ้องร้องกัน ในคดีทำแท้ง และถึงแม้ว่ามีก็มักจะอ้างถึงกฎหมายที่กำลังแก้ไขกันอยู่

ตามกฎหมายทำแท้งที่เบลเยียมแก้ไขใหม่ อนุญาตให้สตรีที่ตั้งครรถ์ทำแท้งได้ในระยะตั้งครรถ์ 12 สัปดาห์แรก และเมื่อสตรีอยู่ “ในภาวะตั้งครรถ์จากภาวะการตั้งครรภ์ของตนเอง” สตรีจะสามารถร้องขอให้แพทย์ทำแท้งได้ ตัวของสตรีเท่านั้นจะเป็นผู้ตัดสินใจว่าเธออยู่ภาวะตั้งครรถ์หรือไม่ สำหรับแพทย์นั้นจะต้องเป็นผู้ชี้แจงสตรีเรื่องความเสี่ยงของการทำแท้งและชี้แจงทางเลือกอื่น ส่วนการตัดสินใจทำแท้งเป็นเรื่องของสตรีนั่นเอง กรณีที่สตรีตั้งครรถ์เกิน 12 สัปดาห์ การทำแท้งจะถูกต้องตามกฎหมายเฉพาะเมื่อมีแพทย์ 2 คน เห็นพ้องกันว่าสุขภาพและมดลูกของสตรีนั้นตกอยู่ในภาวะอันตราย และหญิงต้องได้รับคำปรึกษาจากแพทย์ในสถานประกอบการเพื่อการดูแลสุขภาพ โดยได้รับข้อมูลอย่างเหมาะสมเป็นเวลาอย่างน้อย 6 วันก่อนที่มีการทำแท้งหรือถ้าหากอายุครรภ์เกิน 20 สัปดาห์⁵⁵ การทำแท้งจะกระทำไม่ได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตและมีหลักฐานยืนยันว่าจะเป็นการอันตรายแก่หญิงหรือพบว่าตัวอ่อนในครรภ์มีความผิดปกติอย่างรุนแรง

หากไม่พิจารณาถึงเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาตั้งครรถ์แล้ว การทำแท้งทุกกรณีต้องทำโดยแพทย์ในสถานที่ที่มีอุปกรณ์แพทย์ครบถ้วน และมีการชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับการทำแท้งตามที่สตรีควรทราบ หลังการปรึกษาแล้ว สตรีจะต้องใช้เวลาตัดสินใจ 6 วัน และสตรีจะต้องระบุเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยลายมือของตนเองในวันทำแท้งว่าเธอตัดสินใจทำแท้งเอง

สำหรับบทลงโทษการทำแท้งที่ผิดกฎหมายของเบลเยียมนี้ บุคคลที่ทำแท้งแก่สตรีอื่นโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายจะถูกจำคุก 3 เดือน – 1 ปี และปรับ 200-500 ฟรังก์เบลเยียม สตรีมีครรภ์ที่สมัครใจทำแท้งผิดกฎหมายจะถูกจำคุก 1-12 เดือนและปรับ 50-200 ฟรังก์เบลเยียม หากการทำ

⁵⁵ (12 February 2007). Europe's abortion rules. Retrieved May 27, 2013, from

แท้งผิดกฎหมายนั้นทำโดยความยินยอมของสตรีและสตรีเสียชีวิตลง ผู้ทำแท้งให้สตรีนั้นจะถูกจำคุก แต่หากทำแท้งโดยสตรีไม่ยินยอม ผู้ทำแท้งแก่สตรีอื่นจะถูกบังคับใช้แรงงาน 10-15 ปี

อย่างไรก็ตามในเบลเยียมก่อนปี ค.ศ. 1990 แม้ว่าการทำแท้งจะผิดกฎหมาย แต่ในโรงพยาบาลของมหาวิทยาลัยหรือคลินิกแพทย์เอกชนหรือคลินิกที่เกี่ยวข้องอยู่กับกลุ่มที่เรียกว่า Action Group of Outpatient Clinics Practising Abortion (GACEPHA) ก็มีบริการทำแท้งอยู่

ฎ. ประเทศฝรั่งเศส

กฎหมายทำแท้งของประเทศไทยมีการบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 317 คือ

มาตรา 317⁵⁶ ผู้ใดกระทำหรือพยายามกระทำให้หญิงมีครรภ์แท้งลูกโดยที่หญิงยินยอมไม่ว่าด้วยการใช้อาหารหรือเครื่องดื่มหรือให้คำชี้แนะหรือยกยื้อหรือบังคับหรือวิธีการอื่นใดให้ลงโทษจำคุกหนึ่งถึงห้าปีและปรับ 180,000 ถึง 3,600,000 ฟรังก์

⁵⁶ Article 317

A person who causes or attempts to cause an abortion on a pregnant or putatively pregnant woman, regardless of her consent, by means of food, beverages, prescriptions, manipulations, force, or by any other means whatsoever, shall be punished by jailing from one to five years and by fine of 180,000 to 3,600,000 Francs.

Imprisonment shall be from five to ten years and the fine from 1,800,000 to 7,200,000 francs, if it is proven that the perpetrator habitually performs the acts referred to in the preceding paragraph.

A woman who has performed for attempted to perform an abortion on herself, or has agreed to use means indicated or prescribed to her, shall be punished by jailing from six months to two years and fine of 36,000 to 720,000 francs.

Physicians, health officials, midwives, dentists, pharmacists, as well as medical students, pharmacy students or pharmacy employees, herbalists, trussmakers, sellers of surgery equipment, hospital attendants, or used means for causing an abortion, shall be sentenced to the punishment provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article. Furthermore, conviction shall entail the complete ineligibility or loss of right of practicing their profession for no less than five years.

Any person who violates the prohibition of exercising his profession as provided in the preceding paragraph, shall be punished by jailing for no less than six months nor more than two years and by a fine of 360,000 to 3,600,000 francs, or either punishment.

In the case provide for by paragraphs 1,2,4 and 5 of this Article, the perpetrator may also be restricted in this freedom of movement.

ถ้าหญิงได้กระทำตามที่บัญญัติไว้ในวรรคก่อนนั้น ให้ลงโทษจำคุกห้าถึงสิบปีและปรับตั้งแต่ 180,000 ถึง 7,200,000 ฟรังก์

หญิงใดพยายามทำแท้งด้วยตนเองหรือตกลงทำตามคำแนะนำหรือตามใบสั่งยาให้ลงโทษจำคุกหกเดือนถึงสองปีและปรับ 36,000 ถึง 720,000 ฟรังก์

แพทย์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข นางพยาบาลผดุงครรภ์ ทันตแพทย์ เกสัชกร นักศึกษาแพทย์ นักศึกษาหรือพนักงานร้านขายยา แพทย์แผนโบราณ พนักงานขายอุปกรณ์ผ่าตัด พนักงานของโรงพยาบาล เป็นผู้ทำแท้ง ให้ลงโทษตามวรรคหนึ่งและวรรคสองของมาตรานี้ นอกจากนี้ให้ลงโทษด้วยการตัดสิทธิในการประกอบอาชีพไม่น้อยกว่าห้าปี

ผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามตามที่ระบุไว้ในวรรคหนึ่ง วรรคสอง วรรคสี่ วรรคห้า ให้จำกัดสิทธิเสรีภาพ

เป็นประเทศที่มีนโยบายการทำแท้งที่ค่อนข้างเสรี คือมีการอนุญาตให้ทำแท้งได้ในกรณี⁵⁷

1. เพื่อช่วยชีวิตสตรีที่ตั้งครรภ์
2. เพื่อสุขภาพร่างกายของสตรีที่ตั้งครรภ์
3. เพื่อสุขภาพทางจิตของสตรีที่ตั้งครรภ์
4. การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิงที่เป็นพี่น้องกัน

5. หากปล่อยให้สตรีนั้นตั้งครรภ์ต่อไป ทารกอาจจะเกิดมามีร่างกายพิการได้

6. ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคมของสตรีที่ตั้งครรภ์

กรณีของประเทศฝรั่งเศสนั้น กฎหมายมาตรา 75-17 วันที่ 17 มกราคม ค.ศ. 1975 เป็นกฎหมายทำแท้งล่าสุดของประเทศ ช่วงก่อนปี ค.ศ. 1975 นั้น ประเทศฝรั่งเศสใช้กฎหมายปี ค.ศ. 1920 ซึ่งมีเนื้อหาที่คัดค้านการทำแท้งคือ ห้ามบุคคลใดโฆษณา ยุยงส่งเสริมหรือทำแท้ง และมีบทลงโทษผู้ทำแท้งแก่สตรีรวมทั้งบุคคลที่ให้ความช่วยเหลืออุปกรณ์และยาเพื่อการทำแท้ง กฎหมายใหม่มาตรา 75-17 นี้ มีระยะเวลาทดลองใช้ 5 ปี และรัฐให้การรับรองว่าเป็นกฎหมายถาวรในเดือนธันวาคม ค.ศ. 1979 โดยมีการปรับปรุงแก้ไขเล็กน้อย⁵⁸

ในประเทศฝรั่งเศสแม้ว่ากฎหมายจะกล่าวอ้าวมกบตไว้ว่า “กฎหมายเป็นหลักประกันให้มนุษย์ทุกคนมีการเริ่มต้นชีวิต” แต่ก็ยังระบุอีกว่าการทำแท้งเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามกฎหมาย

⁵⁷ Abortion in France. (n.d.). Retrieved May 25,2013, from www.un.org/esa/population/.../abortion/doc/france.doc

⁵⁸ นพวรรณ จงวัฒนา. เล่มเดิม. หน้า 13-14.

หากทำแท้งทำในระยะเวลา 12 สัปดาห์แรกของการตั้งครรภ์โดยแพทย์และทำในโรงพยาบาลที่ได้รับ การรับรอง ตามกฎหมายแล้วสตรีที่ตกอยู่ในภาวะตึงเครียดเนื่องจากการตั้งครรภ์อาจร้องขอให้ แพทย์ทำแท้งได้ แพทย์จะต้องชี้แจงให้สตรีที่ตั้งครรภ์ทราบถึงภาวะความเสี่ยงเนื่องจากการทำแท้ง รวมทั้งสิทธิและความช่วยเหลือครอบครัวที่สตรีจะพึงได้รับซึ่งอาจทำให้สตรีตัดสินใจไม่ทำแท้ง นอกจากนี้สตรีที่ตั้งครรภ์นั้นจะต้องปรึกษากับสวัสดิการสังคมหรือที่ปรึกษาครอบครัวเกี่ยวกับการ ทำแท้ง และหากสตรีตัดสินใจที่จะทำแท้ง สตรีจะต้องยื่นคำร้องขอใหม่เป็นลายลักษณ์อักษรด้วย ลายมือของสตรีนั่นเอง ในระยะเวลาหนึ่งอาทิตย์หลังจากยื่นคำร้องครั้งแรก ในกรณีที่สตรีที่ตั้งครรภ์ เป็นภรรยาบ่อยจะต้องได้รับความยินยอมจากตัวแทนทางกฎหมายของสตรีนั้นด้วย⁵⁹ แต่ถ้าการ ตั้งครรภ์นั้นจะเป็นอันตรายต่อสุขภาพของหญิงหรือมีการยืนยันว่าถ้าปล่อยให้หญิงตั้งครรภ์ต่อไป จะทำให้เด็กในครรภ์มีอาการป่วยอย่างรุนแรง ก็สามารถทำแท้งได้โดยไม่จำกัดระยะเวลาของการ ตั้งครรภ์⁶⁰ หรือถ้าหญิงที่ตั้งครรภ์นั้นอายุน้อยกว่า 16 ปี ก่อนที่จะมีการทำแท้งต้องได้รับคำปรึกษา จากบิดามารดา⁶¹

ในกรณีที่การตั้งครรภ์นั้นเป็นอันตรายร้ายแรงต่อสุขภาพหรือมดลูกของสตรี กฎหมาย อนุญาตให้ทำแท้งได้โดยไม่มีเงื่อนไข แต่ต้องทำโดยแพทย์ 2 คน หลังจากการตรวจแล้วพบว่า สตรีที่ตั้งครรภ์ตกอยู่ในภาวะดังกล่าวจริง

ในปี ค.ศ. 1979 มีการแก้ไขกฎหมายปี ค.ศ. 1975 หลายข้อ ส่วนใหญ่เป็นการแก้ไข เพื่อให้แน่ใจว่าสตรีที่ตั้งครรภ์มีความตั้งใจที่จะทำแท้งจริง คือสตรีที่ตั้งครรภ์จะต้องได้รับการชี้แจง และบอกกล่าวถึงทางเลือกอื่นนอกจากการทำแท้ง และระยะเวลารอหนึ่งอาทิตย์ก็ยึดออกไป กรณีที่ เป็นภรรยาบ่อยจะต้องได้รับคำยินยอมจากสตรีและตัวแทนทางกฎหมายของสตรี

กฎหมายทำแท้งปี ค.ศ. 1979 ยังมีการแก้ไขบทลงโทษของการทำแท้งที่ผิดกฎหมายอีก ด้วย คือ บุคคลที่ทำแท้งแก่สตรีอื่น หรือพยายามทำแท้งแก่สตรีอื่น หรือสตรีที่คิดว่าตั้งครรภ์ด้วยความยินยอมหรือไม่ยินยอมก็ตาม ให้จำคุก 1-5 ปี และปรับ 1,800-100,000 ฟรังก์ฝรั่งเศส หากบุคคลนั้นเป็นผู้ทำผิดซ้ำซากจะถูกจำคุก 5-10 ปี และปรับ 18,000-250,000 ฟรังก์ฝรั่งเศส สตรีที่ ทำแท้งหรือทำให้ตนเองแท้งจะถูกจำคุก 6 เดือน- 2 ปี และปรับ 360-20,000 ฟรังก์ฝรั่งเศส

⁵⁹ แหล่งเดิม. หน้า 14.

⁶⁰ (2009, January). Abortion Legislation in Europe. Retrieved May 25 2013, from http://www.ippfen.org/NR/rdonlyres/DB347D31-0159-4C7D-BE5C-428623ABCA25/O/Pub_AbortionlegislationinEurope IPPFEN_Feb2009.pdf

⁶¹ (12 February 2007). Europe's abortion rules. Retrieved May 27, 2013, from <http://legislationline.org/documents/section/criminal-codes>

กฎหมายที่แก้ไขปี ค.ศ. 1980 ระบุให้สถานประกอบการทำแท้งว่าจะต้องมีอุปกรณ์การแพทย์ให้ครบ มีการให้ข้อมูลเรื่องวิธีคุมกำเนิดเสรี ปี ค.ศ. 1988 กฎหมายระบุให้โรงพยาบาลของรัฐที่มีอุปกรณ์ผ่าตัดและอุปกรณ์สูตินรีแพทย์ต้องแจ้งชื่อไว้ ส่วนสำคัญที่แก้ไขก็คือ สตรีที่ทำแท้งที่ถูกต้องตามกฎหมายจะเบิกค่ารักษาและค่าโรงพยาบาลได้จากประกันสังคมถึงร้อยละ 70⁶²

ในปี ค.ศ. 1983 การทำแท้งที่ถูกต้องตามกฎหมายในฝรั่งเศสลดลง แต่การทำแท้งของคนฝรั่งเศสนอกประเทศยังคงสูงอยู่ ปัญหาก็คือสตรีที่ตั้งครรภ์ไม่อาจขอทำแท้งได้ทันในระยะเวลาตั้งครรภ์ 10 สัปดาห์แรก เพราะมีปัญหาในเรื่องเวลาดำเนินงาน ยิ่งกว่านั้นผลการวิจัยในปี ค.ศ. 1980 ยังพบว่า บริการทำแท้งยังไม่เพียงพอ แพทย์ที่ต่อต้านการทำแท้งก็มักจะเลื่อนนัดการตรวจครรภ์ อุปกรณ์ทำแท้งก็มีไม่เพียงพอ สตรีที่ตอบแบบสอบถามตอบว่าข่าวสารข้อมูลเกี่ยวกับการคุมกำเนิดไม่เพียงพอ ข้อเท็จจริงก็คือในประเทศฝรั่งเศสมีกฎหมายระบุห้ามการโฆษณาการทำแท้งทั้งทางตรงและทางอ้อม แม้ว่าการทำแท้งจะเป็นสิ่งที่ทำได้ตามกฎหมายก็ตาม

ในปลายปี ค.ศ. 1988 ฝรั่งเศสยอมรับการใช้ “ยาเม็ดทำแท้ง” (Roussel-UCLAF) (RU486) ซึ่งมีผลทำให้สตรีจำนวนมากสามารถทำแท้งได้สะดวกขึ้น เมื่อไม่นานมานี้กระทรวงสาธารณสุขฝรั่งเศสออกกระเบียบว่าด้วยการใช้และการแจกจ่ายยา RU486 นี้ โดยห้ามการใช้ยานี้หลังจากสตรีขาดประจำเดือนไปแล้วเกิน 49 วัน นอกจากนี้การกินยานี้จะต้องกินต่อหน้าแพทย์ และแพทย์จะต้องตรวจหลังจากกินยาแล้ว 48 ชั่วโมง เพื่อให้ยาโพสตราเกลนดินหรือน้ำเกลือเข้มข้นฉีดเข้าอุ้งน้ำคร่ำ และหลังจากนั้นหนึ่งอาทิตย์จะต้องตรวจครรภ์ว่าแท้งจริงหรือไม่ ปัจจุบันหนึ่งในสี่ของการทำแท้งในประเทศฝรั่งเศสทำแท้งโดยใช้ยา RU486 นี้

ญ. ประเทศลักเซมเบิร์ก

เป็นประเทศที่มีนโยบายการทำแท้งที่ค่อนข้างเสรี คือมีการอนุญาตให้ทำแท้งได้ในกรณี⁶³

1. เพื่อช่วยชีวิตสตรีที่ตั้งครรภ์
 2. เพื่อสุขภาพร่างกายของสตรีที่ตั้งครรภ์
 3. เพื่อสุขภาพทางจิตของสตรีที่ตั้งครรภ์
 4. การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิงที่เป็นพี่น้องกัน
- ในลักเซมเบิร์ก การทำแท้งที่ถูกต้องตามกฎหมายจะต้องทำในระยะเวลา 12 อาทิตย์แรกของการตั้งครรภ์โดยมีเงื่อนไขว่า 1) หากสตรีตั้งครรภ์ต่อไปจะเป็นอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ 2) หากเด็กคลอดออกมาแล้วจะมีโรคร้ายแรง พิการ หรือสมองบกพร่อง 3) หากการตั้งครรภ์นั้นเกิด

⁶² นพวรรณ จงวัฒนา. เล่มเดิม. หน้า 14.

⁶³ แหล่งเดิม. หน้า 15-16.

จากการถูกข่มขืนหรือ 4) สตรีที่ตั้งครรภ์จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่เป็อันตรายต่อสุขภาพร่างกาย และจิตใจเป็นลายลักษณ์อักษรเนื่องจากการมีบุตรนั้น

5. หากปล่อยให้สตรีนั้นตั้งครรภ์ต่อไป ทารกอาจจะเกิดมามีร่างกายพิการได้

6. ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคมของสตรีที่ตั้งครรภ์

แม้ว่าจะเป็นประเทศที่ค่อนข้างจะเคร่งครัดในศาสนาและประเพณี อย่างไรก็ตาม ลักเซมเบิร์กได้แก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เปิดกว้างมากขึ้นมาก่อนเบลเยียม แต่เดิมนั้นลักเซมเบิร์กยึดถือกฎหมายทำแท้งตาม Napoleonic Penal Code ปี ค.ศ. 1810 เหมือนของประเทศเบลเยียม โดยที่ลักเซมเบิร์กยอมรับเอามาใช้ในปี ค.ศ. 1879 กฎหมายนี้กำหนดบทลงโทษรุนแรงแก่ผู้ทำแท้งให้แก่สตรีอื่น รวมทั้งตัวสตรีที่ทำแท้งด้วย หลังจากที่ประเทศในทวีปยุโรปตะวันตกหลายประเทศได้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายทำแท้งของตนให้เสรีมากขึ้นเป็นระยะเวลา 2-3 ปีแล้ว ในปี ค.ศ. 1978 ลักเซมเบิร์กก็ได้แก้ไขกฎหมายทำแท้งปี ค.ศ. 1879 เสียใหม่ โดยกำหนดให้ทำแท้งได้ถูกต้องตามกฎหมายตามสภาพการณ์ที่กฎหมายระบุไว้

ในการทำแท้ง สตรีจะต้องปรึกษากับสูตินรีแพทย์ และให้คำยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษรด้วยลายมือของตนเอง เว้นแต่สตรีตกอยู่ในอันตราย เป็นภรรยาอาย หรือไม่อยู่ในภาวะที่จะแสดงเจตนา กรณีดังกล่าวนี้ตัวแทนทางกฎหมายของสตรีจะต้องเป็นผู้ให้ความยินยอม ในการขอทำแท้งสตรีจะต้องรอ 1 อาทิตย์เพื่อตัดสินใจ แพทย์จะให้ใบรับรองซึ่งใช้เบิกค่าใช้จ่ายจากประกันสังคมได้ นอกจากนี้สตรีจะต้องได้รับคำชี้แจงข้อมูลเกี่ยวกับวิธีคุมกำเนิด การทำหมัน เงินช่วยเหลือจากรัฐบาล การรับบุตรบุญธรรม และความเสี่ยงจากการทำแท้ง

ในกรณีที่สตรีตั้งครรภ์เกิน 12 อาทิตย์ จะทำแท้งได้ด้วยเหตุผลเพื่อการรักษาทางการแพทย์เท่านั้น คือความพิการทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรง กรณีนี้จะต้องมีแพทย์ 2 คนรับรองว่าเป็นกรณีร้ายแรงจริงๆ นอกนั้นแล้วแพทย์จะไม่ได้รับอนุญาตให้ทำแท้ง ยกเว้นจะเป็นอันตรายถึงชีวิตของสตรี กรณีที่การทำแท้งนั้นไม่ได้รับความยินยอมจากสตรี ผู้ทำแท้งแก่สตรีจะต้องถูกจำคุกตามกฎหมาย และการทำแท้งจะต้องทำในโรงพยาบาลหรือสถานที่ที่ได้รับการรับรองเท่านั้น

ในลักเซมเบิร์กโทษของการทำแท้งผิดกฎหมายก็คือ ผู้ทำแท้งแก่สตรีอื่นจะถูกจำคุก 2-5 ปี และปรับ 2,501-250,000 ฟรังก์ลักเซมเบิร์ก ส่วนสตรีที่ทำแท้งมีโทษปรับ 2,500-250,000 ฟรังก์ลักเซมเบิร์ก

ฐ. ประเทศเนเธอร์แลนด์

เป็นประเทศที่นโยบายการทำแท้งที่เปิดกว้างมากที่สุดในทวีปยุโรปตะวันตกคืออนุญาตให้ทำแท้งได้ในกรณี⁶⁴

1. เพื่อช่วยชีวิตสตรีที่ตั้งครรภ์
2. เพื่อสุขภาพร่างกายของสตรีที่ตั้งครรภ์
3. เพื่อสุขภาพทางจิตของสตรีที่ตั้งครรภ์
4. การตั้งครรภ์ที่เกิดจากการถูกข่มขืนหรือการร่วมประเวณีระหว่างชายหญิงที่เป็น

พี่น้องกัน

5. หากปล่อยให้สตรีนั้นตั้งครรภ์ต่อไป ทารกอาจจะเกิดมามีร่างกายพิการได้
6. ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจและสังคมของสตรีที่ตั้งครรภ์
7. ตามคำร้องขอของสตรีที่ตั้งครรภ์

ประเทศเนเธอร์แลนด์ ในปี ค.ศ. 1886 ถือว่าการทำแท้งเป็นการกระทำที่ต่อต้านระบบทุนนิยม ต่อมาในปี ค.ศ. 1911 ได้มีการแก้ไขกฎหมายการทำแท้งเสียใหม่ ถือว่าการทำแท้งเป็นอาชญากรรมที่ทำให้คนถึงแก่ชีวิตและถึงแก่ความตาย (สาธารณะ) การทำแท้งจะถือว่าเป็นการกระทำผิดกฎหมายในทุกกรณี ยกเว้นการทำแท้งเพื่อรักษาชีวิตของสตรี ในช่วงทศวรรษที่ 1970 ประเทศเนเธอร์แลนด์พยายามที่จะแก้ไขกฎหมายทำแท้งให้เป็นการทำแท้งเสรี แต่ก็ไม่ประสบผลสำเร็จ เพราะมีการต่อต้านอย่างรุนแรง อย่างไรก็ตามในช่วงเวลาดังกล่าว กฎหมายทำแท้งที่ใช้อยู่ก็ไม่ได้ใช้บังคับอย่างเข้มงวดเท่าไรนักและบริการทำแท้งก็มีอยู่ทั่วไป

ต่อมาในปี ค.ศ. 1981 ได้มีการตรากฎหมายทำแท้งที่ทันสมัยออกมา โดยอนุญาตให้มีการทำแท้งตามร้องขอได้ในกรณีที่การตั้งครรภ์ยังไม่เกิน 13 อาทิตย์ และหากพิสูจน์ได้ว่าการตั้งครรภ์จะทำให้สตรีนั้นเป็นทุกข์เดือดร้อนก็สามารถทำแท้งได้ไม่ว่าจะตั้งครรภ์เกิน 13 อาทิตย์ ตามกฎหมายแล้วการทำแท้งต้องทำในโรงพยาบาลหรือคลินิกที่จดทะเบียน และจะต้องมีระยะเวลาการทำแท้ง 5 วัน นับแต่ช่วงเริ่มปรึกษากับแพทย์ ระหว่าง 5 วันนั้นสตรีจะได้รับการแนะนำวิธีการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการตั้งครรภ์และหากสตรีตัดสินใจว่าจะทำแท้งก็จะต้องได้รับการบริการป้องกันการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนา หากสตรีอยู่ในภาวะอันตรายเสี่ยงต่อชีวิตก็ไม่จำเป็นต้องทำในโรงพยาบาลหรือคลินิกที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น⁶⁵

แม้ว่าประเทศเนเธอร์แลนด์จะมีกฎหมายการทำแท้งเสรีก็ตาม กฎหมายก็ยังมีข้อยกเว้นระบุไว้สำหรับผู้ที่เคร่งในศาสนาด้วยนั่นคือ ในมาตรา 2 ของกฎหมายทำแท้งระบุว่า คลินิกและ

⁶⁴ แหล่งเดิม. หน้า 11-13.

⁶⁵ แหล่งเดิม.

โรงพยาบาลใดที่ไม่ต้องการจะทำแท้งให้แก่สตรีด้วยเหตุผลเกี่ยวกับความเกรงกลัวในบาปหรือการผิดศีลธรรม ก็อาจจะขอยกเว้นไม่ทำแท้ง นอกจากนี้มาตรา 20 ก็ยังยกเว้นให้แพทย์ไม่ต้องทำแท้งแก่สตรี หากการกระทำนั้นคำนึงถึงความเชื่อของแพทย์ และสมาคมทางศาสนาก็ยังมีแนวทางปฏิบัติให้แก่โรงพยาบาลและบุคลากรทางการแพทย์ยกเว้นไม่ทำแท้งแก่สตรี ในเรื่องของสถานที่ที่ทำการแท้ง หากแพทย์ทำแท้งในคลินิกที่ไม่ได้รับอนุญาตอาจถูกจำคุกถึง 1 ปี หรือหากทำแท้งก่อนระยะเวลารอ 5 วัน แพทย์จะต้องถูกลงโทษ

แม้ว่ากฎหมายทำแท้งของประเทศเนเธอร์แลนด์ในปี ค.ศ. 1981 จะมีลักษณะเสรีมากก็ตาม แต่ระเบียบปฏิบัติต่างๆ เพิ่งจะออกมาอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ. 1984 โดยแท้จริงแล้วก่อนจะมีนโยบายทำแท้งเสรี ก็มีการทำแท้งอย่างกว้างขวางในคลินิกเอกชนที่ไม่แสวงกำไรและในโรงพยาบาลบางแห่งอยู่แล้ว ทั้งนี้เนื่องมาจากการยอมรับการวางแผนครอบครัวอย่างกว้างขวางในสังคม⁶⁶

ส่วนความเชื่อมโยงระหว่างการวางแผนครอบครัวและการทำแท้งในประเทศเนเธอร์แลนด์ นั่นคือในสมัยก่อนเนเธอร์แลนด์จะไม่สนับสนุนการวางแผนครอบครัวเพราะถือว่าเป็นสิ่งที่ตรงกันข้ามกับการสมรสและเป็นเรื่องสำส่อน ผลก็คือรัฐบาลและประชากรส่วนใหญ่รวมทั้งนักวิชาชีพสาธารณสุขไม่ให้การสนับสนุน ก่อนปี ค.ศ. 1969 วิถีคุมกำเนิดและอุปกรณ์ต่างๆ ยังมีไม่พร้อมที่จะให้บริการ ทั้งยังไม่สามารถโฆษณาการคุมกำเนิดได้ ยิ่งกว่านั้นแพทย์ทั่วไปก็ยังลังเลที่จะให้บริการการวางแผนครอบครัว เพราะกลัวว่าจะต้องรับผิดชอบกับการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาอันเป็นผลมาจากการคุมกำเนิดล้มเหลว ซึ่งผลที่สืบเนื่องต่อมาก็คือสตรีจะต้องทำแท้ง เหตุการณ์ลักษณะดังกล่าวนี้ทำให้อัตราเกิดหยาดในเนเธอร์แลนด์ช่วงทศวรรษ 1960 สูงถึง 20.7 ต่อ 1,000

ต่อมาในปี ค.ศ. 1964 มีการนำเอายาเม็ดคุมกำเนิดที่ปรับปรุงแล้วและมีประสิทธิภาพดีมาใช้ ยาเม็ดจึงเป็นที่ยอมรับและใช้กันอย่างกว้างขวาง และนับแต่ปี ค.ศ. 1965 เป็นต้นมา บริการวางแผนครอบครัวถือว่าเป็นบริการหนึ่งที่ทำให้ควบคู่ไปกับบริการสุขภาพทั่วไป

ในช่วงทศวรรษ 1960 และ 1970 บริการวางแผนครอบครัวเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป แต่การทำแท้งยังเป็นปัญหาที่แก้ไม่ตก ประเด็นสำคัญก็คือการตีความการทำแท้งเพื่อเหตุผลทางการแพทย์ ปี ค.ศ. 1966 ได้มีความเห็นของนักกฎหมายว่าด้วยการทำแท้งด้วยเหตุผลทางการแพทย์ นอกเหนือจากการช่วยชีวิตสตรีรวมทั้งเหตุผลอื่นๆ ซึ่งเป็นที่ยอมรับได้ทางการแพทย์ และสมาคมจิตเวชของเนเธอร์แลนด์ยังให้ความเห็นว่าสตรีเท่านั้นที่ควรจะเป็นผู้ตัดสินใจเองว่าการทำแท้งจะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับตนเองหรือไม่ ประการต่อมาก็คือ แพทย์ที่จะตัดสินใจว่าการทำแท้งนั้นจะเสี่ยง

⁶⁶ แหล่งเดิม. หน้า 12.

ต่อสุขภาพของสตรีหรือไม่ เหตุการณ์ลักษณะเช่นนี้ทำให้เกิดมีการทำแท้งตามร้องขอขึ้นมา ก่อนที่จะมีกฎหมายการทำแท้งในปี ค.ศ. 1981⁶⁷

ในปี ค.ศ. 1984 สตรีเนเธอร์แลนด์สามารถทำแท้งได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใดๆ รัฐเป็นผู้จ่ายเงินส่วนนี้จากระบบประกันสุขภาพแห่งชาติ นอกจากนี้จะมีเงินกองทุนการแพทย์พิเศษที่จ่ายค่าทำแท้งในกรณีที่ทำแท้งในคลินิก ค่าใช้จ่ายส่วนนี้มีได้ส่งผลให้มีการทำแท้งมากขึ้น แต่มีผลทำให้สตรีทำแท้งในคลินิกมากขึ้น แทนที่จะทำในโรงพยาบาล คนต่างชาติสามารถรับการทำแท้งในประเทศเนเธอร์แลนด์ได้ แต่จะต้องเสียค่าใช้จ่ายเอง ในปี ค.ศ. 1984 มีสตรีทำแท้ง 43,200 คน ในจำนวนนี้เป็นคนเนเธอร์แลนด์ 18,700 คน ที่เหลือเป็นผู้ที่มาจากประเทศใกล้เคียง ในปี ค.ศ. 1990 อัตราการทำแท้งในเนเธอร์แลนด์เท่ากับ 5.2 ต่อสตรีอายุ 15-44 ปี 1,000 คน และ 9.6 ต่อบุตรเกิดรอด 100 คน อัตรานี้นับเป็นอัตราที่ต่ำที่สุดในโลกประเทศหนึ่ง การที่อัตราทำแท้งต่ำเช่นนี้เป็นเพราะมีการใช้วิธีการคุมกำเนิดค่อนข้างสูงคือกว่าร้อยละ 75 กลุ่มสตรีที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงปรารถนาคือสตรีอายุ 20-30 ปี กว่าหนึ่งในสามเป็นสตรีที่สมรสแล้วและใช้วิธีการคุมกำเนิดที่ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพคือ ถุงยางอนามัย ระยะเวลาอดกัณฑ์ และการถอนตัว แต่หลังจากทำแท้งแล้วมักจะเปลี่ยนไปใช้ยาเม็ด ห่วงคุมกำเนิด หรือทำหมัน

⁶⁷ แห่่งเดิม. หน้าเดิม.